

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 29 Ocak 1994 Sayı: 82

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Düzen partilerini bırakalım kendimiz yönetelim

■ Faşist, burjuva, gerici hiçbir parti ve bu partilerden -içlerinden kısmen farklı özellikler gösteren kişiler de dahil- hiçbir aday desteklenmemelidir. Çünkü bugün kendilerine "sosyal demokrat" adını verenler de dahil sağından soluna, tüm düzen partileri oligarşinin halka karşı yürüttüğü savaşın, terör, katliam, infaz politikalarının suç ortağıdır.

■ DEP'in ve yurtsever hareketin adaylarını tüm yanlışlıklarına, ulusalcı çizgilerine rağmen burjuva partileri karşısında, ilercici, demokrat talepler dile getirdikleri, pragmatizmi seçim politikası haline getirmedikleri sürece desteklemeliyiz.

■ Yaşanan ekonomik, siyasi krizin çözümü için alternatif devrimcilerdir. Seçimlerde emekçilere göstermemiz gereken budur.

Düzen partilerinde değil halk komitelerinde örgütlenelim

■ Seçim tavrımız halka, halkın nasıl örgütlenmesi, kendi kendini nasıl yönetmesi gerektiğini, hiçbir gücün onun dışında, onsuz, halkı yönetemeyeceğini anlatmayı, devrimcilerin nasıl yöneteceklerinin programını somut bir biçimde sunmayı da kapsamalıdır.

■ Tavrımız yerel seçimler somutunda düzenin teşhirini, düzen partilerinden kopuşu hedeflerken, vurgular düzenin burjuva alternatiflerinin tükendiği, tek alternatifin devrimciler olduğu noktasında yapılmalıdır.

Kürdistan'da seçim terörü

- Cizre bombalandı... Diyardin ve Döğubeyazıt tarandı... Üç ilçede bine yakın göçtü... Amaç: halksız bir Kürdistan, işbirlikçilerin dışında kimsenin katılamadığı bir seçim.
- Zorla göç ettirilen bir milyona yakın Kürt seçmenin artık kütüklerde kaydı yok. Oy kullanamayacaklar.
- MGK anketi: "Halkın yüzde 87 si devlete güvenmiyor".

TÖDEF AÇIKLAMASI:

"Sorun Kürdistan'daki üniversiteler terk etmek değil, öğrenci gençliği asimilasyon politikalarının ve kirli savaşın karşısına dikebilmektir."

Yeni bir kayıp daha mı?

■ Ali Efeoglu'ndan 22 gündür haber alınamıyor... Polis tarafından gözaltına alınmış olmasından başka ihtimal yok... O şimdi işkencede, kontrgerilla hücrelerinde... Kaybedildi ya da şu anda nasıl kaybedileceği planlanıyor.

ALİ EFEĞÜLÜ- 5 Ocak'tan bu yana haber alınamıyor

SAHİP ÇIKARSAK YAŞATIRIZ; YOK EDEMEZLER!..

YENİ BİR "KAYIP" MI?

Ali Efeoğlu'ndan 5 Ocak'tan bu yana haber alamıyoruz

İTÜ İnşaat Fakültesi öğrencisi Ali Efeoğlu'ndan 5 Ocak'tan beri haber alamayan ailesi ve arkadaşları Halkın Hukuk Bürosu'na başvurudular. Bu başvuru üzerine Ali Efeoğlu'nun akıbeti hakkında araştırma yapan Halkın Hukuk Bürosu avukatları 24 Ocak günü Sosyalist İşler Partisi Genel Merkezi'nde yaptıkları bir basın toplantısı ile Ali Efeoğlu'ndan hiçbir haber alınmadığını kamuoyuna duyurdular.

Halkın Hukuk Bürosu adına Av. Ahmet Düğün Yüksel yaptığı açıklamada Ali Efeoğlu'nun uzun süredir polis tarafından bilinen ve aranır birisi olduğunu, ayrıca 31. Sullu Ceza Mahkemesi tarafından verilen kesinleşmiş bir yıllık hapis cezası bulunduğu yönünde belirttik. Ali Efeoğlu'nun bulmak için gerekli tüm yerlere başvurduklarını ifade etti.

Başvurulan yerler arasında İstanbul Cumhuriyet Savcılığı, DGM, Valilik, Emniyet Müdürlüğü, İnzaf Bürosu, İçişleri Bakanlığı, TBMM, Adalet Bakanlığı ve İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanlığı bulunuyor. Ayrıca İstanbul DGM Başsavcılık kayıtları da 10 gündür izlenildiği halde bugüne kadar hiçbir sonuç alınmadı.

Av. Ahmet Düğün Yüksel açıklamasında Ali Efeoğlu için "...Daha önce de gözaltına alındığına siyasi polis tarafından kendisine yapılan işkenceye rağmen direnme tavrı göstermiş, sızma hakkını kullanarak ifade vermemiştir. Yakalandığı durumda halen aranmakta olduğunu da gözönüne aldığımızda yeniden işkenceye tabi tutulacağı, Ali Efeoğlu'nun da sızma hakkını bir kez daha kullanacağı açıktır. Bu yüzden de 'kaybedilmiş' ya da 'kaybedilmesi' planlanıyor olabilir." dedi. Açıklama sırasında başta Ali Efeoğlu'nun 6 Ekim 1992 tarihinde gözaltına alın ve siyasi şubede 'kaybedilmiş' kardeşi Ayhan Efeoğlu olmak üzere diğer kayıplar da kamuoyuna bir kez daha hatırlatılarak, sessiz kalmamıza çağrısı yapıldı.

Tüm araştırmaları ortaya koyamıyorken, ki kendisinden 22 gündür haber alınmayan Ali Efeoğlu'nun polis tarafından gözaltına alınmış olmasından başka bir ihtimal yoktur. Çünkü Ali, geçtiğimiz yıl yine aynı yöntemle 'kaybedilmiş' kardeşi Ayhan Efeoğlu'nun başına gelenlerden yılmayan, bu mücadelemin ödemesi gereken bedellerinden bir olarak değerlendiren bir devrimci. Çünkü Ali, iktidar devrimcileri, yurtseverlere, daha doğrusu kendisine karşı olan hemen herkesi uyandırdığı baskı ve zorbalık politikasına karşı mücadele eden bir devrimci. İşte Ali bu yüzden ya 'kaybedilmiş' ya da şu anda nasıl 'kaybedileceği' planlanıyor.

Yıldız Üniversitesi'nde Forum "Ali Efeoğlu Nerede?"

Ali Efeoğlu'ndan 5 Ocak'tan beri ha-

ber alınmamasını protesto eden İYÖ-DER'i öğrenciler 25 Ocak'ta Yıldız Teknik Üniversitesi'nde bir basın açıklaması yaptılar.

İYÖ-DER'i öğrenciler açıklamalarında öncelikle, 6 Ekim 1992 tarihinde gözaltına alınıp sonra 'kaybedilen' Ayhan Efeoğlu'nun ağabeyi olan Ali Efeoğlu'nun da uzun süredir polis tarafından arandığını ifade ettiler. Avukatlar tarafından yapılan tüm başvuruların sonuçsuz kaldığını belirten öğrenciler, Ali Efeoğlu'nun da kardeşi Ayhan Efeoğlu gibi polis tarafından 'kaybedilmesi'nden endişe duyduklarını vurguladılar. Tüm demokratik kurum ve kişileri, Ali Efeoğlu'nun bulunmasını ve 'kayıpların' önlenmesi için mücadeleye çağırıyorlar.

Devrimci Sol Tutsakları: "Kaybettikleri Devrimcilerin Hesabını Vermeyecekler"

25 Ocak'ta Sağmacılar Cezaevi

İstanbul DGM Nöbetçi Cumhuriyet Savcısı, 27 Ocak'ta Ali Efeoğlu ile ilgili başvurusu yanıtlıyor:

"Kayıpların inanmıyorum, bunlar emniyet güçlerini yıpratmak için yapılan demagogilerdir."

"Kimse bu sorumluluğu almaz... Bu arada tabii ki bazı durumlar ortaya çıkabilir, düşebilir, rahatsızlanabilir, ama bu durum bana bildirilir."

"Dur, hemen niye kötü şeyler düşünürsün. Belki birinden gizleniyor, belki de kardeşinin yanına gitmiştir."

"Yeni Kayıplar İzlen Vermeyecekler"

Haklar ve Özgürlükler Platformu içinde yer alan Halkın Hukuk Bürosu avukatları, TIYAD'lar, OKM, BEN-SENİTER, SAĞLIK-SENİTER, İYÖ-DER'iler 27 Ocak günü Sultanahmet Adliyesi önünde yaklaşık 30 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yaptılar. "Yeni Kayıplar İzlen Vermeyecekler", "Gözaltında Kayıpların Sorumlusu Siyasi İktidardır", "Ali Efeo-

ALİ EFEOLU

"Artık Yetmesi İçin" Mücadele Etmeliyiz

Köyeye sıkışınca, halka karşı açtığı kirliliği savga tırmadandıktan, zulüm ve zorbalıktan en içten yöntemlerle başvurarak başka elinden bir şey gelmiyorsa iktidar, "kaybetme" politikasıyla, kendisine yeni baskıya, haksızlığa ve sömürüye karşı savaşımları sürdürüyor. İktidarın "kaybetme" politikasını ne yeni ne de son olmadığını biliyoruz. Ancak, bu ya da benzeri yöntemleri hakkı mücadelemizin önünde engel olamayacağına da biliyoruz. Bunu şimdiye kadar nasıl gösterdik, bundan sonra da gösterecek ve kirliliği savga tırmadandıktan gelen cevap vereceğiz. Halkın adaleti, halka karşı suç işleyen hiç kimsenin yakasını bırakmayacağı gibi, halka karşı işlenen suçların cezasız kalmasına da izin veremeyiz. Ali Efeoğlu'nu "kaybedenler" ya da "kaybetmeyi" planlıyorlar, derhal Ali'nin akıbetini açıklamalardır. Bunun sorumlusu başka siyasi iktidar olmak üzere, ilgili tüm kurum, kuruluş ve kişililerdir.

İktidarın "kaybetme" politikasına karşı, halktan ve adaletten yana olan herkes tavır almalı, sessiz obaldığına yükseltmelidir. Yarın çok geç olmasın için, iktidarı kirliliği savga tırmadandıktan, tek bir ses, tek bir yürek olmalıyız. Yeni "kayıplar" ancak bu şekilde engellenebilir, şimdiye kadar "kaybedilenlerin" sorumlularını ancak bu şekilde ortaya çıkarabiliriz ve hesap sorabiliriz.

İktidar, halkı savga tırmadandıktan engellenebilmek için ne yaparsa yapsın, zafer halkların olacaktır, bizim olacaktır! ☺

İSTANBUL
ADLİYESİ-
Haklar ve
Özgürlükler
Platformu
siyasi iktidarı
ve yetkilileri
açıklama yap-
maya
çağırıyor

Devrimci Sol Tutsakları adına bir açıklama yapan Yıldırım Öztürk, "Yaklaşık 20 gün önce gözaltına alınan ve hiç şüpheye yer olmayan İstanbul Emniyeti'nin elinde bulunan Ali Efeoğlu hakkında Merzif ve Terörle Mücadele Şube-si'ni açılıma yapmaya çağırıyor, bugüne kadar onlara devrimciyi gözaltında kaybeden, işkenceci katillerden ve ağababaları Necdet Merzif'den işledikleri cinayetlerin ve yaktıkları devrimcilerin hesabını sorulacağını ve bu hesabı vermeyeceklerini belirtiyor." dedi.

Yıldırım Öztürk devrimci kamuoyuna "Ali Efeoğlu'nun kaybedilmesine izin veremeyiz. Yeni kayıpların olmasına izin veremeyiz, cinayet beklemeyiz ve şu ortaklarını yakasına yapalım. Cinayet peşkesinin sorumlusu İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Merzif'den hesap soralım." çağrısında bulundu.

YILDIZ ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ-

"Ali
Efeoğlu'nu
Katledilmesine İzin
Veremeyecekler".

Seçim sandığına kirli savaş müdahalesi

Kürdistan'da seçime doğru

- ✓ **Kirli Savaş, Kirli Seçimin Hizmetinde;**
Kürdistan'da seçim hazırlıkları kendi koşulları-kuralları içinde sürüyor. "Kirli savaş"ın tüm manevraları seçimi devlete kazandırmak için.
- ✓ **Milli Savunma Bakanı Gölhan;** "Bugün seçim yapılırsa çok güvenli olacağını söyleyemem..."
- ✓ **MGK Anketi;** Kürdistan'da halkın yüzde 87'si devlet karşıtı.
- ✓ **Bir Milyon Seçmen Safdışı;**
Köy boşaltmalar sonucu batıya göç eden 200 bin ve baskılarıyla yer değiştiren ve şimdi hiçbir seçim kütüğünde kaydı olmayan 800 bin seçmen safdışı bırakılmış durumda.

Milli Savunma Bakanı Mehmet Gölhan, Kürdistan'daki son durum üzerine, "Bugün seçim yapılırsa çok güvenli olacağını söyleyemem ama 27 Mart'a kadar gerekli önlem alınacaktır." diyerek, devlet seçmen ölemlerinin henüz "istenilen" koşulları yaratmadığını ifade etti.

M. Gölhan istediği koşulları seçim sandıklarının güvenliğini sağlamanın ve halkın özgürce o kullana ortamına kavuşması olduğunu söylüyor. Bu, açık bir demagogi, kimseli inandırılacak bir köyculükleme başka bir şey değil elbette. Yürüklen kirli savaşın sonumundan bir olan bu bakanın "seçim güvenli"nden anladığı, halkın oylarının baskıyla, sindirecek devletin denetimine alınmışlığıdır. Olguları bu yolla "Çin Kürdistan'daki varlığını ve içinen Kürdistan politikasının iflâsı anlamına gelecek bir hezimetten kaçmaya çalışıyor. MGKN'nin anketi olguları bu hezimetin hiç de uzak bir olasılık olmadığını da gösteriyor.

MGK Anketi; Yüzde 87

Devlet Karşıtı

Devlet karşıtı olarak katılman Toplumlar İşbirlik Başkanlığı (TİB) Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki 29 ilde bir anket yapıyor. Bu anketle göre, Diyarbakır, Şırnak, Mardin, Bingöl, Muş, Siirt, Hakkari, Bitlis, Ufa ve Batman illerinde halkın yüzde 87'si devlet karşıtı düşünceye sahiptir. Yüzde 6'sı RP'ye, geriyen kalan yüzde 7'si de diğer düzen partilerin destekliyordu.

TİB'nin anketinin yorumlanması, basında veriliş, amacın, halkın doğal eğilimlerini saptamak ve özgürce o kullana koşullarını yaratmak olduğunu yine ettiği açıklıkta ortaya koydu. Anketin gösterdiği yüzde 87'lik devlet karşıtı kitlemin iradesinin yerli seçimele yansımalarını istemek bir yana, devletin amacı bunu engellemek. Alınan ve alınacak olan "ölemlerin" hedefi de budur. M. Gölhan'ın bugün ortamın "güvenli" olduğunu söyleyen bu yüzde 87'lik çoğunluğu.

"Seçim" için

Devlet Terörü

Savunma Bakan'ının söylediklerinden sonra, bir de devlet güçlerinin yaptıkları bakıldığında, "almacaktır" denilen ön-

lemlerin ne olduğu daha net görüldü. Aylardır küş operasyonu adı altında süren baskı kampanyası, yerli seçimler yapılmazlıkta bu kez devletin seçmen manevraları için yapılmışlarca tırmandırdı. Hedef yine silahlı halk...

Sadece son hafta içinde günlük basına yansayan haberlerden bazıları ile örneklenebilecek bile bu baskının boyutunu, biçimlenişini ve amacını açıkça göstermeye yetiyor.

Batman'ın Kozluk ilçesinde 80 köy muhtarıyla bir toplantı yapan Jandarma Karakol Komutanı bir astsubay, muhtarlar, en kısa süre içinde devletin yana mı devlete karşı mı olduklarını katibinde "emri" veriyor. Jandarmamız kitabında devletin yana olmak koruculuğu kabul etmek anlamına geliyor, koruculuğu kabul etmemek ise devlet karşıtı olmak... Tercihini "koruculuğu kabul etmem" şeklinde yapanlar, köylerinin yıkılıp yıkılması ve köylünün teret edilmemesi için karşıya baskı oluyor. Bu tehdit "üstü örtülü" de bırakılıyor ve devlet adına açıkça dile getiriliyor.

Muş'un Malazgirt ilçesine bağlı köylülerin 70 köyü gözaltına alınıp işkenceden geçiriliyor. Sırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Kelik Köyü baskılıp köylüler dayaktan geçiniyor. Aynı şey Iğdır'ın merkezde

bağlı Muştalı Köyü'nde yapılıyor. Tehdit hep aynı: "Ya koruculuğu kabul et ya da köyünü terk et" Koruculuğu kabul etmeyen Derişim'in Ovavik ve Nazımye ilçelerine bağlı birçok köy boşaltılıyor. Krasas, Muştalı Derişim'e, Sırnak'tan Iğdır'a baskı politikası, tüm Kürt halkına yönelik olarak ve sistematik, amaçlı biçimde sürdürülüyor.

Baskı işlemleri de sürüyor. Hafta içinde Diyaridin, Cizre ve Döğubeyazıt'a tanklı toplu saldırılar düzenlendi, yüzlerce kişi gözaltına alındı.

"Devlet Karşıtı"

Seçmenler Saf Dış!

Bu operasyonları yapan devlet güçleri halkı yıldırmadan, sindirmenin ötesinde şiddet, yananın seçim süreciyle bağlantılı olarak halkın göç etmesini ve o kullana haklarını kaybetmelerini sağlayarak, korucular arasında belirlenen düzen partisi adaylarını kazanma şansını artırmayı amaçlıyorlar. Yine TİB anketine göre, köy boşaltmalar sonucu batı illerine göçenlerin sayısının yaklaşık 200 bin, yer değiştirmeler sonucu kayıtlarda bulunmayanların sayısının 800 bin olduğu göçüne alınır, şiddetle kadim devlet güçlerinin önemli bir mesafe aldığı söylenir. TC Kürdistan'da klasik seçim kampanyalarından olduğu gibi seçimler için kendi partilerinin adaylarını değil de tüm baskı güçlerini seferber etmiş durumdur. Kürt halkı politikalarıyla kazanamayan, vaatlerini kandırmayan ve terörüyle sindirmeyen devlet, "seçim savaş"ında çözümü halkın önemli bir bölümünü "seçmen" olmaktan kaçarmakta buluyor. Baskı ve terör yöntemlerini bu sonucu sağlayacak bir biçimde yoğunlaştırıyor.

Ancak yerel seçimin sonuçları ne olursa olsun, devletin kazanmak için yaptığı her şey, uyguladığı her yöntem biraz daha kaybetmesini yalıyor. Ankette ortaya çıkan oranların "negatif" bölümü büyük-

Olguları Kürdistan'da seçime tek partile katılıyor.
DEVLET İSTİ

Halk Seçimini Bugün Yapar

Seçim sürecinin, partilerarası bir yarış olarak değil, devlet yanlıları ile devlet karşıları arasında bir yarış olarak yapıldığı Kürdistan'da, halk her gün ve her saat seçimini yapıyor. Devlet yanlıları da devlet karşıtı olmak bir seçim ise, halkın büyük çoğunluğu bu seçimi yapmıyor. Geriyen kalanlar da savaş pratiğinin dayatmaları seçicilerini yapıparak safdışı bırakılıyor.

Ve günlük yaşam içinde yapılan bu sessiz seçime kaybeden her devlete oluyor. Nasıl olmasın? Bir devlet ki, sürekli baskı, işkence, katliam yapıyor, köyleri bombalıyor, yakıp yıkıyor ve bir halkın ulusal kimliğini ve ulusal haklarını inciyor. Böyle bir devletin, bilincinin ve hakkının isteyen bir halk geçeceği karşısında elbette sürekli kaybediyor olmasında şaşılacak bir tarafı bulunmuyor.

Günlük yaşam içinde, gönlüllerde, bilincinde yapılan seçim devlet çoktan kaybetmiştir. Şimdi, resmi olarak yapılacak bir seçim sırasında kaybettiklerini meşrileştirmesi istemiyor. Devlet karşıtı diye nitelendirilen adayların bir biçimde engelleyecek ve devlet yanlıları adayları -özellikle korucuları- seçirecek, politik iflâsını gizlemeye çalışıyor.

Sürec, devletin resmi seçiminin hiçbir anlam ve önemi kalmayacağı bir politik ortama doğru evriliyor.

Diyarbakır'da adaylar henüz açıklanmadı

Diyarbakır (Mücadele)- Belediye seçimlerine iki aday bir süre varken, Diyarbakır'da adayların önce özel timler, misiller kendilerini daha fazla göstermeye başladı. Özellikle Diyarbakır'ın Ofis, Dağıkapi gibi merkezi yerlerinde daha önce pek rastlanmayan, üzerinde "polis" yazısı bulunan çelik yelek giymiş ve ellerinde uzun namlu silahlarla devlet gücünü caddelerde dolayması ve tedirginli yarattığı basıldı.

Seçimlerde kilit bir öneme sahip olan Diyarbakır'da devlet, bu seçim bölgesini kaybetmek istemiyor. Ancak bu anda Diyarbakır'da RP dışında diğer tüm bu iktidar partilerinin işgalı kapalı. Bu durum devletin Diyarbakır'daki en büyük skandını oluşturuyor. Çünkü açık olan

düzen partilerinden RP de bugün dini duyguları kullanarak belirsiz bir tabana sahip olsa bile, seçimi tek başına kazanabilecek bir güce sahip değil.

SHP'den Diyarbakır milletvekili olan Dişlihan Bekir Hikmet Çetin ile Devlet Bakanı Mehmet Kahraman'ın iki ayrı aday oldukları ve bu adayların birbirine yarıştığı basında yer aldı. Ancak hangi bakanın desteklediği aday seçime katılacağı, SHP'nin Diyarbakır'da kazanma şansı görünüyor. Üstelik iki bakanın destegin, destekledikleri adaylara yarar sağlayacağı da kuşkuyla Çinko Diyarbakır'da iki bakana da halkın büyük tepkisi var.

DEP çevresinden görüştüğümüz kişiler, bugün Diyarbakır'da burjuva partile-

rin halk tabanında artık inandırıcılığını kalmadığını belirttikten, buradaki halkın dini duygularını kullanarak seçime katılmasını RP'nin şu anda karışılacağı varlığını çok edilebilecek tek parti olduğunu söylüyorlar.

Kürdistan'ın pek çok şehrinde olduğu gibi Diyarbakır'da da henüz hemen hiçbir partinin adayları resmîyet kazanmış değil. Dalandin, Kesicilerin, Livanelilerin TV ekranlarında, gazetelede görünmek, adaylıkların söz etmemek için her yolu denediği bir süreçte Diyarbakır'da adaylar bile belli değil. Belli anlatılar da açıklanılmıyor. Seçimlerin özü itibarıyla da, Diyarbakır'da da değişiyor, ama atmosfer, atmosferin farklılığı işte bu önekte kendini ortaya koyuyor.

Neden Şırnak... Lice, Cizre, Doğubeyazıt neden?

Haberlerde tek kıldır söz eder gibi söz ediliyor kentlerden: "Cizre gızaltında", "Dişadin tarandı", "Şırnak'ta yasa". Bütün bir kent hedef alınıyor saldırılarla. Evleri, işyerleri, çile, işyeri yapan tüm canlarıyla bütün bir kent tahrip ediliyor. Ve çoğunda bir saldırı gerçekleştirilmeden önce provokasyon konularıyla sahayne... Olgarşın Kört halkına karşı yürüttüğü savaşta birkaç yıldır yoğun olarak bağvardığı bir yöntem bu. Kentler tek tek kılir savaşın hedefi tahatısna konuluyor.

Bu politika en belirgin biçimyle '92 Ağustos'unda Şırnak'ta uygulanmaya başladı. Ve sonrasında da "Seçilmiş" ilçeler bu politikanın hedefi yapılmaya devam edildi. Şırnak, Cizre, İdil, Nusaybin, Lice, Doğubeyazıt gibi kentler. Kört halkının kurtuluş mücadelesinde öne çıkan, bu mücadelelerin en önemli kilit noktaları oluşturan, bir anladım mücadelesinde "barometre" olan kentlerdir.

PKK açısından, anladım kurtuluş mücadelesini hatımda kurulumlarına yönümlü bu kentlerin stratejik önemi öne çıkarken, devlet açısından da bu etkinliği ve kitle tabanını burarlardan başlayarak kurma, burarlarda salıyacağı başarıyla askeri, psikolojik bütünlüğü, inisiyatif ve geçirme politikası öne çıkmaktadır.

Kentleri bütün olarak hedefleyen bu saldırılar, pratikte yurtsaver kitle tabanını fiili olarak sığırdığı tabii tutmak anlamına da sahiptir; yani yapılan örgütlü, sempatisiz kitle tabanının göç zorlanarak, bulundugu yerde yitirilerek dağıtılmasıdır. Devlet, kentlere yönelik bemen bir saldırıyı PKK'ın bir eylemi izlerine oturtmaya çalışmakta, böyle bir eylem yoksa bile provokasyon, demagogy ve bu hava yaratarak Kört halkına "PKK saldırısına biz de size varuruz" mesajı verilmektedir. Hedef, tüm kitleler nezdinde bir demoralizasyon ve yurtsaverleri eylemleriyle halk arasında bir kopukluk yaratılmasıdır.

Devlet, kentlere yönelik "nokta" saldırılarını bugünkü süreçte seçin taktikleriyle de bütünlüğüne sürdüirmektedir. Cizre'de yoğunlaşan saldırı bunu göstermektedir. Bu saldırılarla yit birleşme Kört seçmeni yerinden yurdundan edilmeye, "seçmen" olmanın çıkarmasıdır. Devletin seçimlerde "zevali kurtarmaya" çalışan bir konumda olması, benzeri saldırıların yoğunlaşmasını da beraberinde getirecektir.

Olgarşın bu saldırıları sürdürmesindeki bir başka ögü de saldırıların elde ettiği "başarı" olmaktadır. İşte bu noktada da bilesi bir saldırı çığışına bazarı teminini erdian kaldırmak devrimci, yurtsaverler açısından ileri bir geçiş dönümüdür. Bunun birinci amacı saldırıların amaç ve biçimlenişine doğru tabii edilecek pasiflikten, demoralizasyon önlemeyi içeren bir taktik çizgi olmaktadır; ve bu tür provokasyonların önünü keserek bir eylem çizgisi ortaya koymaktır. Bir diğer yanı ise, örgütleniş, taratışların belirleyici nitelik olduğu bu kentleri devletin politikaları karşısında kendiliğindenlendirilerek terk etmemek; sürecin tümüne, özellikle saldırı sonrasında diri bir direniş oturtmaya çalışmaktır. Bu tür katliamlar sonrasında göç zorlanmasa altındaki kıldırlerin kendii kadeyi bu başa barakılmasını olumsuz sonuçları görüldü, yasadır.

Olgarşın kentlere yönelik her katliamı teşhir olmasını da beherinde getirmek, tüm provokasyonlara, saldırılara, burjuva bazarın destine karşın "mırrak cıvala sığınmaktadır". Ancak oligarşi bunu geç almakta; halkı yitirmek, saldırı ve teslim olarak baraketsiz kılacak işin saldırı politikasını sürdürmektedir. Direksiz hareketin Şırnak saldırısı döneminde belirttiği gibi "Doğru devrimci politikaları ürettirip yasadı gerçekleştirildi stirece, oligarşi bu politikaında zarar edecek ve kendisi açısından olumsuz sonuçları giderecek politikaları uygulamaya sokmaktan da geri durmayacaktır."

Kürdistan'ın yurtsaver, devrimci potansiyeline sahip kentleri, doğu eylem çizgisine, doğru eylem anlayışına, her sözdüm ve her adımımda güvne verecek, direksiz imdadilececek, göçlere barikat olarak savunmak, korumaktır.

Olgarşi sonucu kendisi yursavak bir silaha oynuyor. Bu silahın halklarımızı verdiğ, verdiğ zararını eza indirgerek oligarşiye geri yöneltmek, bu görevi yerine getirmek, bilesi bir çizgisi gerekliliğini görülmekle mümkündür. ◆

Kırlı savaşın namlularındaki hedef:

Kentleri teslim almak...

"Cizre Gızaltında"

Cizre önde yoğunlaşan saldırı gerçekleştirildi hafta bir gözütle türöyle sürdü. 21 Ocak günü Cizre'nin Kurtuluş Mahallesinde 10 yaşından büyük bütün erkekler gızaltında alındılar. Mahalle önce kapatıldı, sonra mahalinden dış dünyaya telefon bağlantısı kesildi ve ev ev arama yapıldı.

Son 10 gün içinde iki kez top ateşine tutulan ve saldırılarda 9 kişinin katledildiği Cizre'de bu kez topu gözütle operasyonu vardı. Özel timin, askerlerin ve korucuların birlikteliği katliğı gözütle operasyonunun hedefi özellikle iki mahalleydi; Cudi ve Kurtuluş mahallelerinde sabah başlatılan ev baskınlarının sonunda yaklaşık 500 kişi gözültü alındı. Gözültü alınamayan büyük bir çoğunluğu Kurtuluş Mahallesinde oturanlardan oluşuyor.

Günüktü Cud yananın baskılar ve son saldırıların sonucu bağlayan göçlerize zaten neredeyse yarı yarıya boşalmış bir mahalle durumunda.

Cizre'de bu saldırıdan iki gün önce de "güvenlik güçleri" imzalı afişler asılmış ve gençlere, halka "devlete teslim olun" çağrısı yapılmıştı.

22 Ocak; İkinci Gözütle Operasyonu

Erfesi gün sırada Cizre'nin diğer mahalleleri vardı. 22 Ocak sabahı düzenlenen operasyonlarda da Dicle, Meydanbaşı ve Sur Mahallelerinde arama yapıldı. Aramalar sonucunda çoğunluğu Sur Mahallesinden olmak üzere 500' aşkın kişi gözültü alındı. Her iki saldırıda da Cizre halkına korucu olmaları için baskı yapıldı. Cizre'lerin estiren bir türün halkı koruculuğu zorlamak kadar seçime de yöneltildi olduğuna, devletin kendii adına seçimi kazandırabilmek için halkı bütünüyle sindirmeye ya da göç ettirmeye çalıştığı yorumunu yapıyorlar.

Göç eden halkın yerine çevre köylerden korucu ailelerinin getirilmesi planlanıyor. Devletin göçtorecek aday için öv verecek olan subay, polis ve korucu sayısının toplamı böylece yitirken, yurtsaver adayları öv vereceklerinin sayısı da azaltılıyor. Devlet güçleri oyların bölünmesi için bir tek aday çıkmasını istiyor. Bu adayın ise MHP ya da RP latesinden Tayan aşireti lideri korucubaşı Kamal Atak olması gündemde.

23 Ocak gecesi Cizre'de yine alad sesleri vardı. ARGG gerillaların bir polisi öldürdüğü baskından sonra, ilçedeki askeri birliklerden ve polis binalarından açılan ateşle Cizre sabaah kadar ateş altında tutuldu. Pek çok işyeri bir saldırıya hedef olırken 30'a yakın ev de tahrip edildi.

Bu arada 24 Ocak'tan itibaren son operasyonlarda gözültü alınmaları gruplar halinde serbest bırakılmaya başlandı.

27 Ocak günü ise korucubaşı Kamal Atak'a bağlı korucular, Mehter Marşı ve Türk bayrakları eşliğinde bir yürüyüş yaptılar. "Cizre PKK'ya Mezar Olacak" vs. sloganlar atan 400'e yakın korucu, yürüyüş sırasında bazı dükkanları tahrip ettiler. Devlet güçleri ise yoğun biçimde güvenlik önlemleri aldı, ayrıca evin Türk bayrağı asmayanlara 500 bin TL ceza vereceklerini söylediler, halkı bayrak asmaya zorladılar.

Doğubeyazıt

Top Ateşleri Altında

Doğubeyazıt merkezinde 21 Ocak günü tam bir terör estirildi. Şehir merkezindeki bütün yolların kesilmesiyle yapılan aramalarda gözültü alınarak öldü.

Gündüz estiren terörün yerini akşam da top ateşleri aldı. Akşam saatlerinde kent merkezinin hedefindeki atlılarda memlerin boğ alımlara düştüğü öğrenildi.

Dişadin Tarandı

21 Ocak'ta 22 Ocak'a bağlayan gece özel timlerin hedefi böylece Dişadin'de. Gece 100'e yakın işyeri kapalıyken askerler ve özel timler tarafından taranarak tahrip edildi. Otobüs işletmelerinden bakkallara kadar hemen tüm işyerleri bu saldırının hedefi oldu. Saldırının ardından keyfi bir şekilde ilerin giriş ve çıkışları tutarak arama yapan devlet güçleri, halki tehdit ederek tacizlerini sürdürdüler. Halk içinde yarılın terör estiriyor. Halk, devlet güçlerinden gelecek tacizlerin artarak tekrarlanacağı beklentisi tedirgin oluyor. ◆

Şırnak'ta gergin bekliyor

Şırnak'ta halk-polis çatışması

Çukurca bombalandı, çatışmalarda 10 kişi öldü

Kulp topa tutuldu

D.Beyazıt ve Dişadin tarandı

Serhildanlar yarattıkları, serhildanları gerçekleştirdikleri sokaklarıyla, alımları oligarşın tanklarını, toplanın hedefi haline getiriliyor

Lice vanvor. halk açılıyor

Lice'de askeri çözüm uygulanmıştır

Lice'de nüfus yarıya indi

Kuralist savaşı "fızki imha"yla sonuc almaya çalışıyor. Olgarşi, Cizre'lerin, Şırnaklıların yüzlerce kişilik katliğında, binalarını göç ettirildiğini kendii "başarılı" sayıyor.

Cizre 'didik didik' ediliyor

Çıkan olaylarda 2 kişi öldü. 10 kişi yaralandı

İdil'de kanlı çatışma

Bu "başarı" oligarşiye pahalıya paltılayacak bir "başarı" dir. Onlar da bilyorlar bunu, bilyor ve "fatıra" nın onlerine geleceği günleri uzatılmaya çalışılıyor.

Nusaybin'de saldırı zinciri

e'ye giriş-çıkış yasağı sürüyor

Çukurca bombalandı, çatışmalarda 10 kişi öldü

Kentleri bunun için katliyorlar işte. Ve kentler dilyle, kılıyla, kılıyla bunun için direnecek ve yassıyacak

Güneydoğu halkının yüzde 8'i sanki Şırnak oluyormuş bir benzerinin Kulp'ta da yaşadığı öne sürülmüştür

Kulp göçüyor, ilçe gazetecilere

Kürdistan'da üniversitelerin işlevi ve tavır

Kürdistan'da demokratik alanda mücadelelerin eskildiği, halkların kurtuluş mücadelesi açısından önemli bir handikap oluşturan. Bunun pratikliği yansımaları, sonuçları biliniyor, yaşanıyor. Bu mücadelelerin sendikaların insan hakları kuruluşlarına, öğrenci derneklerine, meslek odalarına kadar uzanan sayısız araçları ve alanları var. Her biri kendi özgünlüğü içinde mücadelenin bir cephesini oluşturmaktadır.

Bu cephelerin birinin, üniversitelerin mücadelesinde nasıl bir yer tuttuğu ve tutması gerektiği ERN'N'in iyi sonunda geldiği gibi bir tavır devrimcileri, yurtseverlerin tartışma gündemine girdi.

Diyarbakır'da 27 Kasım '93'te dağıtılan, ERN Amed Eylem Komitesi imzalı bir bildiriye, ERN'N tüm öğretim kurumlarının kapatılması kararı alındığı ve bu kararlar uymayanları hedef olarak alınacağı ilan ediyordu.

Bu kararın gerekçesi olarak "Bilimin hizmetinde olması gereken üniversite-ilese vb. öğretim kurumları tamamen kılış savaştan hizmetinde kullanılmamakta, bu alanlardaki aydın-yurtsever gençlik ya imha edilmekte, ya da pasifleştirilip, kabilenler da düzenden emrinde birer robot gençlik temeline çekilendirilip bu alanların birer kontrol yuvası haline getirmiş bulundukları" deniyor ve bu kurumların artık "özel savasla hizmetlerinden başka işlevlerini kalmadığı" vurgulanıyordu.

Eğitim Sisteminin İşlevi...

Kürdistan ve Türkiye'deki eğitim kurumlarının asimilasyoncu işlevi bilinen bir olgudur. Devletin Türk halkına yönelik asimilasyon politikası: başka birçok yöntem ve kuruma süründürüldüğü gibi, okullar ve eğitim sistemi de bu politikanın etkin birer aracı durumundadır.

Eğitimin asimilasyoncu işlevi kadar önemli olan bir başka işlevi de öğrencilerin özgür düşünmeyen, kaderi ve taat eden kişiler olarak yetiştirilmesidir. Ege-men sınıflar ve emperyalizm kendi sömürü sistemlerini devam ettirebilmek için tüm bu işlevleri hayata geçirmeye çalışmakta, eğitimde kullanılan kitapların içeriğini, eğitim sürecinin kurallarını ve eğitici kadrolarını buna göre belirlemektedir. Milyonlarca öğrenci bu eğitim sisteminin hedefidir.

Eğemen sınıfların eğitim politikası: ülkenin her yerinde, her okulunda öğrenci gençliğin yığılması olarak politikadan uzak tutulması, pasifize edilmesini hedeflemesine rağmen bu amaç hiçbir zaman tam olarak gerçekleştirilememiştir. Tüm bu baskı ve partidarlıklar karşın, hemen her okuldan emekli halinle gerçekleştiren başlı aydın, yurtsever, devrimci öğrenciler açsınanmayacak ölçüde çıkmıştır, çıkmaktadır. Çıkması da doğaldır. Çünkü emekli Kurt ve Türk halkının yaşadığı gerçekler, halkın talepleri ve mücadelesi, ne kadar bulandıklaştıkları istene de, bu gerçek tarafından görülmekte ve gençlik düzene karşı sürdürülen mücadelede yerini alabilmektedir.

Faşist Okullara Karşı Tavrımız...

Devlet eğitimi sistemindeki tüm kuralları ve kadrolarına rağmen istediği sonucu alamadığı için, ek olarak, öğrenciler arasında faşist kadrolara ve faşist saldırılara sonuç almaya çalışmaktadır. ERN bildirinde okulların kapatıl-

masının gerekçesi olarak belirtilen ve "kontra yuvası" olarak sözü edilen olgu, esas olarak bu faşist kadrolara ve faşist etkileridir.

Ancak milyonlarca öğrencinin bulunduğu eğitim kurumlarında devrimci mücadelesinin program ve hedefleri sadece bu faşist okullara karşı mücadeleyle sınırlı olmadığı gibi, bu faşist okulları dağıştırmayı, tüm okulları "kontra yuva-sı" diye nitelerek kapatmak da değildir. Böyle düşünmek mücadeleyi askeri bir mantıkla daraltmak demektir.

Her şeyden önce okullardaki tüm öğrenciler, devrimciler çağrılarına uymayanlar dahil, faşist, karşı-devrimci olarak tanımlamak mümkün değildir. Öğrenci kitlelerinin önemli bir bölümünün tarafsızlaştığını ya da depolitize edilecek düz-en için zararsız bir konuma getirilmiş durumda olduğu açıktır. Devrimciler Türkiye ve Kürdistan'da okullardaki amacı bir boyutluyla da bu kitleyi mücadeleden yana taraf haline getirmektir. İşte bu nedenle bu kurumlardaki baskılara, faşist odakların mücadelede de tüm mücadeleyi biçimlerine bağvurmak, mücadeleyi ekonomik-demokratik, ideolojik, siyasal tüm boyutlarıyla yürütmek bir zorunluluktur. Yenne göre akademik-demokratik mücadele, öğrencilerin düşün-en, yaratıcı, duyarlı yarılarını ve hak arama bilincini geliştirir.

Böylesi bir gelişim gözünde öğrenciler, halkların ulusal ve sınıfsal mücadelesine kuşkusuz daha fazla yaklaşılabileceklerdir. Yerine göre faşist odaklara karşı mücadele ön plana çıkar; sivil faşistlerin, kitle üzerinde etkisini ve sindirme amaçlı saldırılarını boşa çıkartmak temel görev olur. Ama bu durumda bile okulların kapatılması yöntemiyle faşist odakların öğrenci kitleleri üzerindeki etkisi engellenmiş olmaz. Çünkü alınan karara uymayıp okula giden genç öğrenci kitleleri, bu kez, devrimci ve yurtseverlerin bulunduğu bir ortamda faşistlerin etki alanına terk edilmiş, faşistlerin açık hedefi haline

gelebilir okullardır. Nitekim ERN'N'in kararına sadece yurtseverlerin başka üniversitelere gitmemesinden başka pratik bir sonuç yaratmamıştır.

Mücadele Politik Bir Bakış Açısıyla Ele Alınmalıdır

Buğün okullara gidip gitmemesi sorunu, TC'nin asimilasyoncu bir kurumunu kabul etme ya da reddetme sorunu değildir. Devrimci olmanın hatta demokrat olmanın en temel gerekçilerinden biri, hangi alanda olunursa olunursun Türk halkına dayatılan asimilasyon politikasına ve bu politikanın uygulanmasına karşı ol-maktır. Bu kuşkusuz eğitim kurumları için de geçerlidir.

TC'nin eğitim sistemi ve kurumları Türk halkının meşru haklarının karşısında olmaktadır. Ancak aynı kurumların Türk halkı ve diğer milliyetlerden emekli halkların meşru haklarının da karşısında olduğu, eğitim sisteminin, her yerde egemenlerin sömürücü sınıf kollarına hizmet ettiği de unutulmamalıdır.

Bu durumda bir bütün olarak halkların hakları ve meşru haklarının karşısında olan bir eğitim sisteminin söz etmek gerekir. Gerçekliği bu biçimde ifade et-gimizde, okulları sadece Türk halkına yö-nelik asimilasyon kurumu olarak ele al-mak, sorunu sadece tek bir yönüyle kav-ramazdır. Sorunu tek yanlı kavrayan bu bakış açısı, akademik-demokratik müca-delelerin de gereğini anlamamakta ve

içinde yer almamaktadır. Oysa TC'nin eğitim kurumlarına sadece asimilasyon işlevi nedeniyle değil, diğer işlevleri nedeniyle de karşı olmak halkların ve devrimin çıkarları gereğidir. Kaldı ki, asimilasyon işlevine karşı çıkarken bunu da sadece Kürdistan'la sınırlı tutmamak gerekir. Çünkü Türk halkının çocuklarını, gençliğini yarıya, batıdaki okullarda, üniversitelerde asimilasyoncu siste-min hedefi durumundadır.

Ulusal ve sınıfsal mücadele, egemen sınıfların, meşru olmayan kurumların tasfiyesi hedeflerine dönmesel kolları ve tasfiye edilmesi gereken kurumların özgöl niteliklerini gözönüne alır. Örneğin bir landama kararolu ile bir eğitim kurumunun tasfiyesi sorununa bakıldığında, kararolun içindeki "kitleyi" kazanmak gibi bir sorun olmadığı halde, okullar içindeki kitleyi kazanmak gibi bir sorun vardır. Dolayısıyla kurumların işlevlerinin etki-sizleştirilmesi yöntemleri her durumda ve her koşulda aynı olmaz.

Ama eğer soruna geniş açıyla bakıl-maz ve askeri baskı açısının dışına çıkıl-maz ise sorunu kavrayıp da okulları. Bu dar bakış nedeniyle, eğitim kurumları "içindekiler" hesabı katılmadan, tipki ka-rarolun gibi "özel savasa" bağlanmaz ve onun etkin unsurları pozisyonuna getiril-miştir" kurumlar olarak nitelenecek ve top-tan askeri hedef yapılacaktır.

Bu askeri bakış açısının sahipleri bir yandan kitle ya da bilgi toplama odağı haline gelen okulları ve şantiyaların ö-grencilerini hedef aldıkları söyleyebilir, aslında hedeflerine bir sınır getirmekte, ancak bu haliyle gerçeklerin hemen ardın-dan tüm okulları, öğrencileri ve öğre-

TÖDEF:

"Bu eylem biçimini onaylamıyoruz"

ERN'N'in yayınladığı bildirinin ardından, konu ile ilgili bir açıklamaya yapan TÖDEF, ERN'N'in yayınlama kararını eleştirir. Yapılan açıklamada:

"Faşizm, öğretim kurumlarında, düşünen, üretmeyen, dahası kendi ideolojisiyle donanmış bir gençlik istiyor. Düzenin bu politikası- nı tersyüz etmek amacıyla verdığımız demokratik üniversite mücadelemiz, öğrenci gençliği, sorunları etrafında örgütleyp, bu sorunlara karşı müca-dele etme ve bu noktadan hareketle, düzeni tehir edip, düzenin her türlü faşist politikasına tavırsız kalmama ekseninde pekiyoruz." denilerek bu görüşlere yer verildi.

"Düzenin öğrenci gençliği apolitik-

leştirilmekte yetinmemesi, öğretim ku-rumlarındaki sivil faşist hareketin doğrudan yönlendirilmesi olması, Kür-distan'daki öğretim kurumlarında Hizbi-Kontra faaliyetlerin en üst boyu-ta sıratılması durumlarıyla karşı karşıyız. Bu durumda gençliği, düşü-nen, yaratan, üreten bir hale getirmek çok zor bir iş. Bu zorluğu aşmak, gençliği kendi sorunlarına karşı ne kadar duyarlı kıldığımız, gençlikle hak alına bilincini ne kadar geliştirdi-gimize, düzenin ve onun unsurlarıyla ne kadar karşı karşıya getirdiğimize bağlı.

Bu bağlamda, demokratik üniver-site mücadelesi anlayışımızda bağ-daşmayan, dahası apolitik kesimi ho-

dellemi arısına alan ve bu kesimin po-litikleştirilmesi gerekliliğini gözden kaçırın bu eylem biçimini onaylamı-yoruz.

Üniversitelerin ve liselerin devrim mücadelesinde bir alan olarak görü-lüp, bir mevzi olarak kazanılması he-deflenerek ciddi adımların atılması gerekliliğini kavranmasını isteriz. Arzuladığımız yurtsever öğrenci gençliğin de, demokratik üniversite mücadelesinin önemli kavramı ve bize destek sunmasıdır.

Yasasin Demokratik Üniversite Mücadelemiz!

Yasasin Kurt ve Türk Öğrenci Gençliğinin Örgütü Gücü
TÖDEF

menleri, karara yamadıkları noktada hedef haline dönüştürerek sınırı yine kendileri belirleştirmektedirler.

Genelkurmay topyekûn savaşın bahsedilen ebbette okullardaki faaliyet etkinliği de planlarını dışı etmiştir. Ama öğrenim programı ve basını da, hatta camileri de topyekûn kılıcı savaşın etkisi, görüldü. Topyekûn savaşta karışık mücadele edilirken, bu unsurların her birini etkisizleştirme için her birinin kendine göre bir karşı politika üretmesi gerektiği açıktır. Eğer hepisi için "stratejik hedefler" diye silahlı taşıyıcıların başa koyul ve yontma dönüştürülmesi, öğrenim programı, karışık mücadele, parlamentonun içinde bir şeyler yapmaya çalışan yurtsever milvekâillerinin yurterleştik faaliyetleri kaldırarak ve "kontroleşmişler" demek zorunluluk olurdu.

Ortada ancak bir savaş olduğu doğrudur. Ama politikanın silahlarla sürdürülmesi demek olan savaşta da politik olarak bakmak gerekir. Askari bakış açısının doğan yanlışlıklar, telafisi zor sonuçlar doğurmadın, sorunlara politika olarak yaklaşabilmemizin gereği ve yararı vardır. 6

Görev; öğrenci gençliği kirlili savaşın karşısına dikmektedir

Diyarbakır (Mücadele): Yurtsever hareket 27 Kasım'da ilan etmiş olduğu okula gitme kararını öğrencilerin okula gitmeye başlamasıyla birlikte fiilen sonuçlandı.

Bilindiği gibi yurtsever hareket 27 Kasım'da dağıtım okulu bir bildiriyi okulları kapattığını ve gidenlerin hedef olacağını bildirmişti. Bu bildirinin bir süre sonra Dicle Üniversitesi yensikaresinde bir bomba patlaması ve 22 kişi yaralanmıştı. Bu eylemi de ERNK desteklemiştir. Bu olaydan sonra okula gidenlerin durmasına rağmen, son iki haftadır öğrenciler tekrar okula gelerek sınıflara gitmeye başladılar. Bu konuyla ilgili görüştükümüz TÖDEP'i öğrenciler "Bizler yurtsever hareketin boykot eyleminin doğru olmadığını baştan belirtmiştik. Ancak boykot kırılsak yapmamız gibi bir davranışa da gitmemiz. Boykot süresince bazı yurtsever öğrenciler okula gitmekten kaçınmış, biz TÖDEP'i öğrenciler olarak boykot ta yüzde yüzde bir katlamış saygıyarak hiçbir arkadaşın gitmesinin sağladık. Bu her şeyden önce duyurduğumuz bir gereğidir. Son süreçte ise genel kitlenin ve yurtsever çevrenin de gitmeye başlaması bizde de okula gitmeye başladık. İşte görüş belirttik. TÖDEP'iler ayrıca şimdi ilerlerken bu okula okula akademik-demokratik mücadelenin kitleselleştirilmesi, inşaatlarında ve öğrenci gençliği kitlenin topyekûn savaşın karşısına dikmek görevini yüklenmiş, çabalarını bu doğrultuda yoğunlaştıraraklaştırmış vurguladılar. Okulların hiçbir alternatif gösterilmeden kapatılması da meşru gördüklerini vurguluyorlardı. Şu anda öğrenci kitlesinin büyük bir kısmı okula gidiyor gidiyor. 6

"Eğitim"den kesitler

"Kürdistan'da eğitim" denilince aklardan gidenler, gidişinde öğretmen bulunamayınca okullar gelir. Ahırda boma derme-gama okullarda, sıkı-tık sık alfabeyi öğretmeye çalışan çocukları anlatan insanların gözleri önünde. Ama bütün bunlar Kürdistan'da eğitim geçişinin bir yarıdır. Kürdistan'da bu tablonun özünde bir de bu halin çocukları kimlikleri, dillerini unutturma politikası vardır. Her sabah "Türküm Doğuyum..." diye andılır ve Türk çocuklarına. Bu politika ahırda boma sınıfların aralarında da kalmaz. Ortaokulda, lisede, üniversite anlıflarında senir gider. Naylor üniversiteye sanki Kürdistan için "kat" edilmidir. İlçelerinde, kasabalarında öğrencisi de, öğretmen de jandarmaya komutanın, özel timlerin yarıları işgisi altındadır hep.

Simdi orada her şey, tüm kurulumlar, ilköğretim bu halin kirliliği için, kurtuluşu için verdiği savaşta göre yeniden biçimleniyor.

Savaşın bir noktasında egemenler "topyekûn savaş" ilan ettirir halde. Bu kılıcı savaşta yalnızca mülakatist güçleri değil, tüm devlet kurumlarıyla saldırıyor olgısıdır.

lik "Hedef" Öğretmenler

İçerisi tıbbiyanı zatan göven, irki ve gerici olan eğitim kurumları, MGK kararlarından sonra, ek işlevleri kılıcı savaşın hizmetine sokulmaya çalışıldı. Başlıca gerici-faşist öğretmenler ajanı faaliyetleri için görevlendirildi. Gözlerini karakol komutanları muhtırları biriktire özellikle köy öğretmenleri tek tek dolgararak, muhbirlik öneldiler. Derstarih içindeki gövdenin niteliği güçlendirici tarzda ders vermesini istedi. Bu önen ve istekler kabul etmemiş birçok öğretmen tehdit ve baskıya maruz kaldı.

Bu süreçte, zaten içerisi bir yana, rakamsal ve biçimsel olarak da yetersiz olan eğitim sistemi Kürdistan'da bütünüyle sarılsı. PKK'nın ajanlaştırılan öğretmenlere yönelik cezalandırma eylemlerinin, daha sonra sıradan öğretmenlere de yönelmesiyle, öğretmen hem gerilim ve hem de gözetimlerinin baskıların hedefi haline geldiler.

4 Bin Okul Kapan

Bu kopullarda birçok öğretmen istifa ederek okullarını terk etti. Bugün Milli Eğitim Bakanlığı istatistiklerine göre 2 bin 202 okul öğretmenlik yüzünden kapanmış durumda. Ebbette kapalı okulların sayısı bu kadar değil. Milli Eğitim Bakanlığının geçtiğimiz hafta yaptığı bir açıklamaya göre 1938 okul "güvenliği sağlanamadığı için" kapatılmış. Ayrıca 89 okul öğrenci açıldı, 92 okulun köy boşaltılmalı ve 213 okulun da yakılma nedeniyle kapatıldığı belirtiliyor. Kısacası, şu anda Kürdistan'da yaklaşık 4 bin okul kapalı durumda.

Milli Eğitim Bakanlığının istatistiklerinde kaç tane okulun, karakol yapılmak için boşaltıldığı yer almıyor.

4 bin okulun kapatılmasının ve on binlerce çocuğun okulasız kalmasının sorumlusu TC'nin kuruluşundan bu yana okullarda asimilasyonu dayatan TC'dir. Okulları kılıcı savaşın aleti haline getiren MGK'nın "topyekûn savaş" politikası da yalnızca bu sorumluluğu büyüttü.

Asimilasyonun "Eski" Kurumu Yağınlaştırıyor

Yatılı Böge Okulları

Devlet, bir tarattan sürdürdüğü topyekûn savaş politikası ile on binlerce çocuğun okulasız kalmasına yol açarken, bir tarattan da eğitimi yeniden örgütlenme planlarını, daha etkin asimilasyoncu yöntemleri üzerine yapıyor.

Milli Eğitim Bakanı Nevzat Ayaz, böge okulları uygulamasını yağınlaştıracaklarını açıklıyorlar mevcut 119 yatılı böge okulu, önümüzdeki 2 yıl içinde 113 yeni okul eklenmesini hedeflediğini belirtti. Bu konuda bir sayı olmasa da, birçok okulun karakol yapılmak için boşaltıldığı biliniyor.

Köy okullarında öğrencilerin okula ne öğrenilecekleri, ailelerinin, ailelerinin yanına gittikleri zaman kendilerini konumuna ve kültürüne de alma olanağı vardır. Bu biçimlenişe kuşkusuz devletin asimilasyon politikasından bir pediktir. Yatılı böge okulları bir yanıyla bu "geçit" kapatmak içindir. Köylülerin dağıtılmasını ve "güvenlik sorununu" öne süren devlet, bölgelerde birçok yatılı böge okulu açarak, eğitimin asimilasyonu işlevini daha etkili hale getiren kurulum oluşturmuştur. Bu "eğitim" yöntemi daha etkili, çünkü öğrenciler okullardan sonra geldikleri bu okullarda günün 24 saati ve devam edebilirler işleri bitirne kadar "eğitim" görmektedirler.

Özellikle halin ve yoksul kesimlerin çocuklarını göndermek durumunda kaldığı yatılı böge okulları, bir kula disiplini aratan kurullarıyla öğrencilerin kendi kipliklerini, kimliklerini ezme, onları yeri bir kalba dökmeye hazır hale getirmektedir. Şöven bir köylüye empoze etmeye amaçlayan ve ırkçı-şöven bir içine deldürduran boyüne bir okul ortamında, Kürt çocuklarının kendi ulusal

özelliğini önemli ölçüde kaybetmelerini devletleri baştan ölçsün.

Öğretmenlere Yeni Müfettiş:

Korucular ve Çocukları

Topyekûn savaşta kullanılmaya çalışılan öğretmenlerin üzerlerinde denetim her zamanından farklı ve fazla. Karı. Korucu ya da özel tim elemanları, çocuklarından aldıkları "istihbarat" ile, öğretmenlerin en küçük bir hareketini bile denetleyebilirler. Ya da bölgenin karakol komutanı, onun amiri gibi isteklerde bulunup emirler verebilirler. İşte böyle bir denetim ortamında öğretmen, kendisinin inancındaki işi, göre yapan çocuklara öğretmesi isteniyor. Kürdistan'da öğretmen, mesleğinde duyduğu saygıyı yitirmenin sıkıntısı ile birlikte, kılıcı savaşın hizmetine sokulmaya çalışılan bir memur olmanın sıkıntısını yaşıyor.

Ne geçmiş dire, ne maas zamanı, ne de öğretmenlerin sosyal haklarının kanunlaştırılması gibi sorunlar Kürdistan'da öğretmenlerin öncelikli sorunu olmaktan çıkmıştır. Devlet politikalarına alet olmama ya çalışmak ve can güvenliğini, hepsinin içinde en yakıcı sorun olarak öne çıkıyor. Kontrolleli özel olarak savaş açıyor olara.

Ozcesi duyar. Kürdistan'da eğitimin "sistem" diye bir şey kalmamıştır artık. Devletin asimilasyon hedefine ulaşmak için kullandığı bu en önemli sila, artık böyle bir araç okula işlevini bile üstlenemeyecek noktadadır. Öğretmenler, öğrenciler açısından sorun sürüyorlar, atılmaları gözde alarak halka karşı savaşlara dernekmenle ibaret. Devletin dayatmalarının, faşist kadrolarının yarattığı sorunları açarak, halklar mücadelenin önünü açarak tek adım budur. 6

Bir Eğitimcinin Mektubundan...

Erzurum'un bir köyünde öğretmen olmak

...Köyde öğrenci sayısı ne olursa olsun, bir köyde öğretmen bulursanız genellikle, Bu yüzden sınıfı, hep birleştirilmiştir, kalabalıktır. Köy öğretmenleri genellikle köyün tek aydınlarıdır ve pobanlardan sonra köyün ikinci "yabancı"dır.

Köylüler önceleri öğretmeninden uzak dururlar. Birçok şey, köylüler tanımayacağına çalışıyor öğretmenine bildirir. Yavaş yavaş bunlar çözülür, köylüler ilişkiler güçlenir. Bu arada, karakol komutanı tanıma, insanca görünürlü yaratmak bir yanınında iki asker ile her şeyin bembeyaz kollarla örtüldü olduğu bir günde okula gelir. Sözümlerine taşınmak adına nereden olduğunuz, okula boyamada olan yardım isteyebileceğiniz gibi sohbetlere yavaşlar. Sonra "Köy gelip dinle yabancı insan oluyor mu? Sizi rahatsız eden bir şey var mı? Kusur bakmamızı simiyim kadar sizde ilgilenemedik" der. "Sizi daha önce sorduğunuz pekmeç" demek isterler aslında. Ve sonra "Sizden 'yanlış anlamayın, sizi soruyorum falan pekiyorun' deme gereği duyar komutan. Geldiğin 'Bir ihtiyacınız olursa şu numaradan arayın.' demeyi de ih-

mal etmez.

Komutanın arından 20 gün sonra, daha önce defalarca alınan öğretmen kütüğü tekrar istenir. Alfabetan öğretmen Tunceli, Diyarbakır, Bingöl vb. gibi o mualim illerde doğma "şanssızlığına" sahip değillerdir!" Bu uygulama tüm çevre köylere yapılır. Köydeki devletin memurlarının adı, soyadı, doğum tarihi, görevi, doğum yeri, gözü üzerine ruhsatı silahlı olanlar, seni numarası, cinsiyet, kime ait olduğu; nüfusu köye kayıtlı olup köy dışında oturulan kimlikli, adresleri muhtarlar kullanılarak istihbarat yapılır...

Ve tüm bunlar okuyan çocukları "eğitme" istenir öğretmeninden. Köylü "sınıfta bırakma da..." der, gelisine kanı. Komutan lili denir gettirm, "yanırları belirsiz hoca" diye direktifler verir. "Teravirde karışık çocuklar da uyanık olmalı..." Neyi öğreteneceği sorusuna baş başa kalır öğretmen. Ve o, halkların kardeşliğine inanır, özgürlüğe inanır, mücadelenin inanır, inancını yani komutanı değiltirmez. Bildiğini, yani halkının gerçeğini öğretir. 6

"Vatan" kimin, "borç" kime?

İktidar sözcüleri, Genelkurmay yetkilileri, "Vatan-millet" edebiyatını sürdürerek terhislerin uzatılmasını hiçbir rahatsızlık yaratmadığını yineleyip duruyorlar. Ama terhis uzatılan askerlerden geç terhis olanlara "geç girmek için öncelik tanımadığı ve kredi verileceği"nin açıklanması, kamuoyunu kandırmaya yetmedi. Tepkilerin durmaması üzerine, daha somut konuşma gereği duyularkan "kredi" sözüne açıklık getirildi. Ve Milli Savunma Bakanı Mehmet Gülhan, 23 Ocak'ta "geç terhis olana 300 milyon kredi" müjdesini verdi. Buna göre terhisler ertelenen 120 bin er ve subaya kendi işlerini kurabilmesi için 3-00 milyon lira kredi verilecekti.

Yeni Vaat: Üç Yüz Milyon

Terhislerin dört ay ertelenmesi üzerine gelen yoğun tepkileri yumuşatmak için Başbakan Çiller tarafından geç terhis olanlara "geç girmek için öncelik tanımadığı ve kredi verileceği"nin açıklanması, kamuoyunu kandırmaya yetmedi. Tepkilerin durmaması üzerine, daha somut konuşma gereği duyularkan "kredi" sözüne açıklık getirildi. Ve Milli Savunma Bakanı Mehmet Gülhan, 23 Ocak'ta "geç terhis olana 300 milyon kredi" müjdesini verdi. Buna göre terhisler ertelenen 120 bin er ve subaya kendi işlerini kurabilmesi için 3-00 milyon lira kredi verilecekti.

Yalnızca Vast; Veremeyecekler

Kendin memurların maaşlarını komik zamlar yapıyor ve sonra da haklarını isteyen memurların üzerine polis gönderip coplatarak, kafa göz yarıdıklarını, birkaç

trilyonu bulacak bu krediyi geç terhis olanlara veremeyeceği ortadadır. Gülhan bir yanda bu vaatlerle olan tepkileri yumuşatmaya çalışırken, diğer yandan terhislerin önümüzdeki dönemde yine ertelenileceğini de açıklıyorlar, kamuoyunu alıptırma yapıyor. "Geç terhis olanlara 300 milyon veremeyeceğimizi" diyorlar, "Şirketin 'görev' de ölen er ailesine tazminat veremeye nedense düşmüştür".

Tacettin Aküzü adlı askeri kılış savaşa gönderip Şırnak'ta ölüme neden olanlar, ailesinin yaptığı tazminat başvurusuna ki ayı yanıt vermediler. Jandarmadan sorumlu kişiler Bakanlığının bu istemi reddetmesi üzerine, Aküzü ailesi idari mahkemede tazminat davası açtı. Şimdi

Aküzü ailesinin başvurusu mahkemeye mahkeme oluyor. Onlar acılan ve yoksulluklarına başvurusuna yanıt beklerken, her gün televizyondan "Yaralılar sarıllaracak" diye demeler veriler bunı duyuyorlar bile. Onlar, Tacettin'in yerini yenilerini sevk etmekte meşguller.

Gülhan'ın Övü Cephede Yok, "Olunacak" mış da...

Mehmet Gülhan 22 Ocak'taki Hürriyet gazetesinde çıkan raporunda askarlık için soruları yanıtlarken, büyük ölçün İngiltere'de olduğunu, bir aylık paralı askarlık yaptığını belirtiyor. Ama asıl diğer oğluya ilgili askarlık söyledikleri geçiriyor okuyucuyu. Askarlık yapmadığını, yapmayacağını söylüyor. Niçin yap-

madığını ve yapmayacağını, varsa hastalığının ne olduğunu soran gazeteciye yanıt veremekte zorlanıyor ve geçiştirme bir yanıt veriyor. "Rahatsızlıklar var, ne olduğunu sonra öğrenirsiniz." Evet, soruyorsunuz; "Vatan borcu sadece yoksul halk çocuklarını mı alında yazılı?"

Efe Özal Niye Yapın ki?..

Yıllarca okuyor gündüdü üniversiteyi şabeli gektide birdikten sonra, babası Özal sayesinde köşeyi dönen Efe Özal da kulaşları yakınına bile uğramıyor. Bunu merak edip araştıran gazeteci Tayyar Şafak, 25 Ocak tarihli Yeni Günaydın'daki köşesinde Efe'nin bağlı olabileceği Malatya Askarlık Şubesi'ne başvurarak konuyu öğrenmek istediğini, karşısına çıkan ablasını kendisine "Neden başkası değil de Efe..." dediğini ve kendisine bağlı vermediğini yazıyor. Ama buna rağmen gazeteci Şafak, Efe'nin Türkiye'de olduğu halde amcası Korkut Özal'ın Kuveyt'te bulunan şirketinde çalışıyor olduğunu ve "durumu elverişli araçlarıyla askarlık şubasına bildirilmiş" tespit ediyor. Böylece Efe de birkaç yıl Kuveyt'te çalışıyor görünüşü dışında askarlık niteliğinden yararlanacak. Elbette bunda paylaşacak bir şey yok. Zatenca yeni bir örnek. Üniversiteyi bitirir bitirmez, Boğaz'da aydın 5 dolar dolarıyla kirayalan Efe Özal gidip askarlık yapacak değil ya...

Peki kim yapacak? "Vatan borcu" ortada mı kalacak? Vatan kimin, borç kime? Bu son soru yanıtlanırsa, bu yanıt ilk kişinin yanıtını da koyacak ortaya.

Olgarşı yaşananın adını koyamıyor EVET, SAVAŞ

Bütün gazeteler her gün Kürdistan'daki çatışma haberleri ile doluyor. Bir yıl içinde ölen insan sayısı binleri geçiyor. Ordu, özel tim, komcu derken, bir de özel ordu kuruyor. Hükümet, parlamento ve MÖK'tan her toplantısında önemli konuşulan bir olarak Kürdistan'daki kılış savaş konuşuluyor.

Ama, olgarşının ince zekalı sözcülerinden DYP Milletvekili Coşkun Kaya çıkp "Doğu ve Güneydoğu illerindeki duruma savaş dememesi gerektiğini" belirtiyor. DEP Milletvekili Sırm Sakık ve Selim Sadak'ın dokümanizasyonları kaldırılmasını konuşulan ele aldıkları Meclis konuşmaları toplantısında Coşkun Kaya, "Orada savaş var demek, uluslararası hukuka göre pek çok yükümlülüğü kabul etme demektir. Eğer savaş olduğu kabul edilirse, uluslararası birçok kuruluş bölgeye gelecektir. Kezneliçik kadar pek çok kuruluş" diyerek, "savaş" niteliğinin suçlularını anlatıyor. "O halde konuşmuyor, ne demeli! Olunacakları Bakanlık kime karşı, 'topyekün savaş' ilan etmiyor? Şu an üç yüz binlerce fazla devlet kılış, Kürdistan'da ne yapıyor? Sadecce netice tutmadığı ya da talimatla karşıya gittiği kesin. TC'nin sözcükleri, yaşadıkları krizin sonucu olarak, istisna istisnasız konuşulması bile hissiyete göre korkutuyor yapıyor. Uluslararası sözleşmelere atılan imzalar, onları baş kavramları resmen kullanmalarını engelliyor. Ama tım dinya arki, Kürdistan'da yaşananları görüyor, biliyor. Dolayısıyla TC'nin hukukî açıdan kendini kurtarma çabası, TC'nin yalan üzerine kurulu politikalarını açıkça gösteriyor. TC devletini daha da köçük düşürüyor. Gerekeceği olduğu gibi ifade etse, bu kez uluslararası sözleşme hükümlerini yerine getirmesi gerekiyor. Bu ise kendi geleneksel politikasının iflası kabul etmesi demek oluyor.

Muhabir ve okurlarımıza keyfi gözaltı

✓ Malatya'da polis terörü sürüyor. Muhabirimiz Hanım Harman ve okurlarımız 25 Ocak'tan beri işkenceli gözaltında. 10 yasadaki çocukları saatlerce gözaltında tutulacak kadar pervasızlaşan Malatya polisi Mücadele'nin sesini susturamaz.

✓ Gözaltında alınmayan aileleri, gözaltılara sessiz kalmayarak, yakınlara sığınarak, 14 aile bu sığınarak SHP'de başlatılan açık grevlerle sürdürüyorlar.

saatlerinde Aysel Harman ve kızı Ruhe, Malatya Emniyet Müdürü'ne götürülürken, diğerleri serbest bırakıldı.

Muhabirimiz de Gözaltında Alındı

25 Ocak gecesi muhabirimiz Hanım Harman'ın kaldığı okurumuz evini de basan polis, muhabirimiz ile okurumuz Nurettin Şenoğlu, elbiselerini dahi giymelerine fırsat vermeden tartaletlere gözaltına aldı.

Başhan mahallesinde de Veli Öztürk ve komşusu öğretmen Hüseyin Soyutemiz aynı saatlerde gözaltına alındı.

Sabah saatlerinde Akademi ilçesinin Dumukü köyüne giden özel tim, burada Süleyman Harman'ı çirpikçe soyup karı gömüdü ve başına vurarak işkence yaptı. Bu duruma müdahale eden eşi Gülten Harman da yakarlarında bulunan özel tim, Süleyman Harman, eşi Gülten ve akrabaları Ali Harman'ın gözaltına alarak Malatya Emniyeti'ne götürdü. Ayrıca Güneşin köyünden Güler ve Hasan Erkuş, Kayışlı köyünden Bilal Kaya ve Songül Erkuş da özel tim tarafından gözaltına alındılar.

Tamamen keyfi gerekçelerle gözaltına alınan muhabirimiz ve okurlarımızın kalan işkenceli gözaltılarını sürdürüyor.

Aileler Açık Grevinde Malatya'da

yasanan keyfi gözaltılara karşı sessiz kalmayan aileler, çeşitli girişimlerde bulunduktan sonra, 27 Ocak günü saat 12.00'den itibaren SHP 11 binasına giderek açık grevine başladılar. 14 aile başlatılan açık grevleri ilgili olarak "Malatya Gözaltı Aileleri" imzasıyla kamuoyuna bir açıklama yaptılar.

Hanım HARMAN

Devlet terörünün her geçen gün arttığını, insanların hiçbir gerekçe gösterilmeden, keyfi gerekçelerle evlerinden alınıp, işkencelerle götürüldüğünü belirten aileler; bunun en son örneğini 25 Ocak'ta yaşadığını vurguladılar. Gözaltındaki yakınlara hayatından endişe ettiklerini de belirten aileler, kamuoyuna duyuru olmasına çağırarak, "Çocuklarımız gözaltından sessizce çıkartılınca kadar sessiz açık grevine başlayacağız" dediler.

Öte yandan İnönü Üniversitesi'nde okuyan çok sayıda öğrencinin rastgele gözaltına alındığı bildirildi.

SİYASETİN
NOTERİ...

Politikacının mumu...

Düzen politikalarını yıllardır yalan ve demagojiyle yürüttüğü. Çinkü sömürü ve baskın güçlerden gizlenmesi ancak yalan ve demagojiyle mümkün oluyor.

Düzen politikalarını ve politikacılarını onaylıyor ve verilen vaatleri, tutumlarını "namus" süzleri ve yüksek perdenede konuşmalarıyla birlikte deferedendence emekçi halk, artık "umut tacirlerini" insanıyor. "Biz dürtüst partiyiz, dürtüst politikayız" teraneleri halkı uyutmaya yetmiyor. Dürtüst olmanın, dürtüst halkla bulunma özelliği ise söylenemiyor. "Biz dürtüst partiyiz", "sözümdüz tuta politikayız" süzleri en iyimler olarak "en az götüren partiyiz" anlamına geliyor.

Kontrgerilla cinayetlerinin ardından "Ensellerindeyiz, katiller yalanlanacak"; yüksek enflasyon karşısında "Enflasyonu düşürüyoruz, halkı hayat pahalılığına endişelendireceğiz"; seçimlerden önce "Sizi de il yapsak"; yolculuk dosyalarından karşısında "Her kır kurşun hesabını soracağız"; gibi süzler insanı düşündürüyor yitiriyor.

Düzen politikacıların yüzlerindeki boyalar aktıkça politikacı kavramı, Yü formüllüyle ifade ediliyor şimdi: Yalançı, yitirici, yağcı...

"Vurulduk Ezer Halkın Unutma Bizi"

Gazeteci yazır Yü Mıncı, 24 Ocak 1993 günü arabasına yerleştirilen bir bombayla öldürüldüğünde, polis ve istihbarat yetkilileri "Önemli işçularına" sahip olduklarını, failleri en kısa zamanda yakalayacaklarını söylemişlerdi. O dönemden Başbakan Yabancılar Dış İleri ve İçleri Bakanı İsmet Sezgin, katilleri yakalanacağına dair "namus süz" vermişlerdi. DGG Savcısı Nurettin Demiral, Mıncı dosyasını "çözüm" e ulaşmış kimi bir yıl sürü tamıştı.

Mıncı cinayeti, topu Mıncı Amca, Bahriye Çök, Çetin Emre, Turan Dursun cinayetlerinde olduğu gibi bir perdede arkasında kaldı. Başlangıçta islamci teröristler yakalanıyorsa çalşın bu cinayetlerin çözümleri yakalanıyorsa...

Düzen demagojisiyle, sağ-sol edebiyatı çıkarmak isteyen oligarşi, kontrgerilla eylemleri gerçekleştirmiş bu cinayetleri. Çinkü adamcı kitlelerin bilincinde "terör" son "psikolojik" yaratıktır. Oligarşi "Zir sürüyor" süzlerine ve islami hareket senaryolarına sarılmayacak da ne yapacak? Kendi kendini mi yakalayacak?..

Cinayetlerin sorumluları da bu nedenle bulunamaz, bulunamaz da...

Kontrgerilla cinayetlerinden sonra, MGK'dan bakanlara kadar çok geniş bir devlet erkanını temsil güyürları dökmek, ağırlar katkılar, "terör" lanetlerini "ağlamakları" yapmasını anlamı yitkiler tarafından şimdi daha iyi anlaşılıyor. "Namus süzleri" verip yeminler edenlere bugün artık kimse inanmıyor.

Mıncı cinayetinden sonra bir yıl sürü içerisinde kontrgerillanın "İcratı" ları aynı şekilde devam etti. Bilanço, 510 "halk meclisi", 135 infaz, binlerce işkence, onlarca katil, bombalanan ve bopallımlı kişiler...

Tüm bunlar halen devam ediyorken, doğrudan sömürsümlerini yitirtilmekleri Gülenin Beketleri Kitaları'nı gizleme-halk kazancak boyutlara ulaştırıyor. Gazeteler "Yürat" diye e halkın unutmaz biri" başlıklı ilanlar vermekten hiç vazgeçtik duyuyoruz, yitirici karzmıyor bazılarımız...

Seçimler ve İl Valtleri

Politikacıların popülizm hastalığına en çok yakaladıkları dönem seçim yapı zamanlarıdır. Seçimler yakalandıkça kaybetme korkusundan dillerinden adeta bal damlıyor, vakti bul keseden dağıtıyor. Bu vaat politikalarından biri de 40 yıl önceyi anan il-İlçe vaatleri...

Aydın Memiş'in 40 yıl önce il süz verdiği Develli ilçe halkına, 1991'de Demirel, şimdi ise Çiller aynı süzleri çekti. Her seçim döneminde il vaatlerinde "çağ atlarıyoruz", 1991 seçimleri önceki yaklaşıp 20 ilçe "il olma" vadedine bulan Demirel'den geri kalmayan Çiller, bu sayıyı şimdi 40'a çıkarmış durumdur...

Son huzla vaat yarışı sürdüren politikacıların numunları ise "yatsı vakiti" geldiğinde artık hiç yanamayacak gibi görünüyor.

"Bir yerde olmalıyız. Eee Di-yarbakır." (Seyyit Eyüboğlu-ANAP)
"Dişileri Bakanlar'dından soman-zı lazım." (İbrahim Kumaş Millet Partisi)

"Bunu siz benden daha iyi bilirsiniz." (Hacı Filiz-DYP)

"Öğreniyen sizi ararım." (Melika Hasefe-ANAP)

"İşin doğrusu parti de bilmiyor." (Günel Söyler-ANAP)

"Ben katil bir partiyim. Grubum ne derse o yünde oy verim. Kulandığım işle düğüncelemin arasında bir tazat olabilir." (Bestami Tekin-DYP)

Evet, bunlar TBMM'de Körfez savagından bu yana her altı ay için ve son olarak da üç ay için süresi uzatılan Çekiç Güç hakkında mela bülömleri, söyletildiklerinden kısa bülömler, (Aktüel Dergisi... tarafından yapılan araştırmadan yararlanılmıştır.) Bu sözlerin sahipleri, "bağımız" Türkiye'nin, oy kullanma ve karar alma konusunda yetkili ve "bağımız" milletvekilleri...

Türkiye'nin kaderni belirleyen kararlar konusunda milletvekilleri neden bu kadar bilgiz ve aynı zamanda ilginç? Ülkenin kaderni ilgilendiren bir konuda oy kullanıyorlar, karar alıyorlar ancak ne olduğunu, ne işe yaradığını, işlevini bilmiyorlar, hattı "senaryolar", bir arada... de bilmesek de bir şey deyim gibi bir düşünceye sahip olmalarının nedeni ne? Çekiç Güç

hakkında duyuları olmalarını engelleyen halk gerekçeleri mi var? Sorun milletvekilleri "cashi"ğünde mi, konuşma sistemin gelişkinliğinde mi düşümleriydi?

Bu sorunları yanıtlarını işle milletvekilleri arasında bazılar açığa atıyor ya konuşuyor. Örneğin DYP Milletvekili İsmail Amasyalı, Aktüel'in sorularına şöyle yanıtlıyor:

"Devletin bir Milli Güvenlik Kurulu var. Buradan bir karar çıkıyor ve Meclis'e geliyor ama milletvekili olarak el kaldırmam gerekir. Bu siyaset değil güvenlik konusu. Benim ordum toplanmış, bir güvenlikli ilgili karar almışsa ben imzayı koyarım. Kibrista da öyle olmadı mı?"

Evet, İsmail Amasyalı, TBMM'deki milletvekillerinin gerekçesi misonunu yorma daha gerek bırakmayacak şekilde ifade ediyor; Paşalar karar alır da milletvekilleri "olmaz" diyebilir mi? Paşalardan, askerlerden daha mı iyi olacak milletvekilleri?

SHP Milletvekili Cemal Şahin ise "sosyal demokratların" tutarlılıklarını, "bağımız"da ve ulusal onur" olan insanlarını temsil etmesince su süzleri süz ediyor:

"Bu şübu biz çarşık, geldi. Çarşıkla gelene biz bunu kabul etmiyoruz dememeliyiz. Devletin devamlılığı esas. Ama memleket bir yarar getirmeyi kanişandıyor. Eski hükümetin yanlış karar bu hükümetlere de bağlayıcı. Ben geçmiş-

te evet öyle verdim. Muhalefetleyen çok karıştı. Ama ya vermem Çekiç Güçün doğru olduğu anlamında değil. Sorumluluk gereği verdim."

Cemal Şahin de diğerlerinden farklı olarak 'sağ' yönünde altında 'sağ' varmanın ne kadar büyük bir kavraklık gerektirdiğini sergiliyor. Çekiç Güç'e karar olmadıkları, ancak bu görüntünün yalnızca muhalefeti olmanın, popülizm politikaları gereği olduğu ifade ediyor.

Halktan yana görünümün, 'solcu' görünümün gereklerini yerine getirilmesini, tersi uygulamaların gerekçeleri olarak karşısındadır da bu tür kutulmaları. "Sol" görünüşü yeterince insanı kandırmayacak duruma gelene kadar da bu onları devam olma durumunda...

SHP'İnsan ANAP'ına, DYP'İnsan kadar tüm diğer partilerin ve TBMM'nin gerekçesi görünümün olduğu böylece bastı bir ararında daha hi bir kez daha gözler önüne seriyor... Empyalizmin Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak için konumlandırılan bu "güç", ulusal onurdan ve anıtan yoksun bu milletvekilleri sayesinde Ortadoğu halklarını başı üzerinde Demokles'in kılıcı gibi sallandırmaktadır. Empyalizmin çıkarları, böyle oluşturma yana olukda da bu devam edecek. Tabii ki, baskı ve sömürüye dayalı, empyalizme bağımı düzenleri yerle bir edip idatları elerinden alınma kadar... 0

Yağmalanan TÜRKSAAT ve finansko

Evet, TÜRKSAAT bir kez daha gündemde... Ama bu kez ne yolsuzluk ne de siyasi hesaplaşma iddiaları. Hıgırlı değildi... 25 Ocak tarihli gazetesinde okuyacağınız mütaka "TÜRKSAAT düştü", "Büyük yanlışlık", "TÜRKSAAT, başka bahara", başlıklarıyla da karışmıştı...

Evet, TÜRKSAAT telefon, fax ve televizyon yayımlarında kullandıkları olan ilk Türk uyduunun ve bunun için açılan habelenin adı. 5 Ekim '93'da başlatılan ve geçtiğimiz 25 Ocak günü tamamlanan TÜRKSAAT bir yürütmece yerleştiriltilen motordur meydana gelen arıza yüzünden imha edildi. Trilyonluk yolsuzlukların yapıldığı, bu yüzden doğrudan PTT Genel Müdürü Emin Başer'in başhekim arındırılan PTT'den il yitilene ilin alıp Fransız firmasının masah olacağı Monaco'sa ailesi ile beraber yerleşmişdi.

Türkiye'de kamuoyu trilyonluk rüyet ve yolsuzluk habercileriyle çalıştırılmış, bu arada Fransız firmasının gelen aktarıttı "Türkiye'nin iç meselesidir. Biz ilgilendirmeyiz. Biz işimizi devam ettiriyoruz." diyorlardı. Rapt davranışlarında haksız sayılmazlardı. Dönemin başbakanı Demirel nasıl rüyet vermiş ve rüyetle ilgili yapmış suş sayılmıyormuş gibi, "İthalatçı giren firmamız suş işlemisi çalışmamız değildir" diyorlardı. Bu gelişmelerin ardından görülen alınan PTT Genel Müdürü Emin Başer'in dönemin Cumhurbaşkanı Özal be-

321 milyon dolar, Amerikalılar 335 milyon dolar, Fransızlar 416 milyon dolar) ihale Fransız firmasına verildi. Bunun üzerine rüyet ve yolsuzluk iddiaları ortaltı sarıp kamuoyunun gündemine gelince, iler ilermez iptal edildi. İhle ikinci kez oğldu. O arada Özal başbakan olarak Fransa'yı ziyaret ediyordu. Bu projeyi kullananlar kendisini zorla mu davlat ettirdi, konuş işler orada mu bağlandı bilmeyiyor. Ancak Özal Türkiye'ye döndükten sonra, yukarıda gelen aktarıttı 315 milyon doları Fransız firmasına verildi. Fransız firması nasıl olmuştur ya yüz milyon dolar düşmüştü. Sorudan alandığı kadaryla PTT ihale bedellini kamuoyunun iltisi dışında %10 artırmıştı. İlin diğer bir ilğün yanı PTT üst bürokratlarının ilirinin bu habelenin arındırılan PTT'den il yitilene ilin alıp Fransız firmasının masah olacağı Monaco'sa ailesi ile beraber yerleşmişdi.

Türkiye'de kamuoyu trilyonluk rüyet ve yolsuzluk habercileriyle çalıştırılmış, bu arada Fransız firmasının gelen aktarıttı "Türkiye'nin iç meselesidir. Biz ilgilendirmeyiz. Biz işimizi devam ettiriyoruz." diyorlardı. Rapt davranışlarında haksız sayılmazlardı. Dönemin başbakanı Demirel nasıl rüyet vermiş ve rüyetle ilgili yapmış suş sayılmıyormuş gibi, "İthalatçı giren firmamız suş işlemisi çalışmamız değildir" diyorlardı. Bu gelişmelerin ardından görülen alınan PTT Genel Müdürü Emin Başer'in dönemin Cumhurbaşkanı Özal be-

men yanına damşınan olarak tayin ediyor, koruyucu kanatları altına alıyor.

Özal ise yaptığıçıktan savunuyor. TÜRKSAAT yolsuzluk dosyası dolayısıyla açılan Altın PTT Genel Müdürü Emin Başer'i yanına almama ille ilgili olarak "Bana soruyorlar. Neye aldım genel müdürü ya ne? Gayet tatlı alacağım ve koruyacağım. Hizmet edenleri korumak benim vazifem. Eğer ben korumazsam, bu insanlar bir nevi kurulum altına alırlar. Birkaçan işlevsiz adamların eline verilirse bürokrasiyi çalpatırsanızdır." (31 Ocak '92, gazeteler) Emin Başer gibi haklarında yolsuzluk suçlamaları bulunan ve görülen alınan Toplu Konut İdaresi Başkan Yardımcısı Can Cengiz, Emlak Bankası Genel Müdürü Engin Civan da Turgoz Özal'ın koruyucu kanatları altına girmiş, Çankaya'yı damşınan olarak yerleştiriltiler. Bunlar yetmezmiş gibi benzer konuda oğldu, hükümet tarafından görülen alınan alınarak emekli bürokratların ilgli kararlamaları Özal tarafından imzalanmıştı. Bu belki de en az, geriyüzünde, Özal'ın ortaktıkları koruyan bu tavır, kadırlırlıklı olarak yorumlanabilir. Ancak meselenin suş yüzlü devletin göbeğinde oluşturmaları bir cetinin halkın altınları sömürerek, çarlık aralarında paylaşmışlardı. Türkiye'nin ilk uyduyu diye lanse edilen, suş açığa atan, geriyüzünde, yayımlanan TÜRKSAAT'ın arkaasında işle böyle bir vakıma vardır. 0

TÜRKSAAT DOSYASI

İthalatçı İngiltere, ABD ve Fransız firmaları buyurdu. Her şey rağmen Fransız firmaları ilgli olacak. Öyle oldu, en pahalı teklifi Fransız firması vermesine rağmen İngiltere

Özgür Halklar Komitesi ve gazetelerin yurtdışı temsilcileri tarafından 7 Ocak günü Köln Halk Kültür Derneğinde "Arafat-laral Anlaşması ve Filistin Sorunu" konulu bir panel düzenlendi. Mısırlı Marksist yazar ve Hamburg Yüksekokul Öğretim Üyesi Karam Khella, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Temsilcisi Aldamir Hamdan, Belçika İşçi Partisi ve Devrimci Sol Güçler temsilcilerinin katıldığı panele ilk olduksa fazlaydı, "Ortadoğu emperyalizmin diktatör yüzü bahçesi olmayacaktır" yazılı pankart, Filistin ve

Anlaşmanın ezilen halklar için anlamına ilişkin olarak ise Karam Khella "Bugün dünyada ana çatırma, ezilen halklarla emperyalizm arasındadır. İntifada bu halklar için büyük bir örnektir. Arafat-Rabin anlaşması İntifadaya vurulmuş bir darbedir. Filistinliler İntifadaya şu düğün-celerle yarattılar: Dinleş, garçı askeri bir zaferi getiremez ama siyasi ve moral olarak zaferi getirir." İntifadanın ortaya çıkıp-ından bu yana geçen altı yıla İsrail, ABD ve mütefikerlerin İntifadaya çok et-me planları boşa çıkmıştır. Arafat sonucu

Köln'de Filistin paneli

"Çözüm Ortadoğu halklarının birliğindedir"

Devrimci Sol bayrakları ile donatılan salonla paneli Filistinli, Arap, Sudanlı, Kürt, Türk ve Kübali yüzüne yakın izledi. Devrim şehrili adına yapılan sayı duyuruya başlayan panele, şehitler panosu da enternasyonal bir görünüm sergiliyordu. Panel sadece Filistin sorunu- nın tartışıldığı bir yer olmadı. Aynı za- manında savaşan Filistin halkının mücade- lesi ile dayanışmanın da ifadesiydi. Ko- nuşma aralarında TYAD tutak ve ge- lirin analarının, Devrimci Sol Ortadoğu Temsilcilerinin ve Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi Feth'in panesi gönderildi me- falis olundu.

İntifadın bağışçık döneminde çekilen ve Filistinli çocukların mücadelesini konu alan sinerjyon gösterisinin ardın- dan, ilk konuşmacı olarak Karam Khella sözde bağladı. Khella anlaşmaya ilişkin görüşlerini "Bu anlaşma ile birlikte FKO tüm tarihsel haklarından vazgeçmiştir. FKO'nun kurulduğundan bu yana, otuz- diyi sonra, kendi kaderini tayin hakkı, ken- di devletini kurma, bağımsız ve birleşik Filistin hakkı ile İsrail tarafından göçe zor- lanmış Filistinlilerin geri dönüş hakkı gibi temel hakları talepleri bir kenara bırak- mıştır. 1978'de Mısır Devlet Başkanı ile İsrail devleti arasında imzalanan Camp David Anlaşması ile İsrail'in Lübnan'a saldırması mümkün olmuştur. Yani barış üzerine konuşulup, savaş hazırlığı yapı- lması ve savagılıktır. Arafat-Rabin anlaş- ması ile de bir Arap ülkesiyle savaşın- ı resmi halinde ilgil bölgelerinde iç güven- liliği ilgili sorunları, yani İsrailin çözüm- ce zorunda kalmayacağı bu sorunları anlay- mayız İntifadın diğer tarafın -özek yü- netimin-çözmesi gerekir."

Arafat'ın ihaneti sadece bu anlaş- ma ile sınırlı değildir. 1978'de İsrail Lübnan'a saldırıdır. Filistinliler ve Lübnanlılar büyük bir direniş göstererek, İsrail saldırı- sını geri püskürttü. Bu direniş karşısında İsrail hedeflerine ulaşamadı. Ama Arafat yine düğün İsrail'e atkesi önerdi. Bu atkesi bir karşı örgüte ve hatta kend ve diğer Filistinli örgütler savagı- larına rağmen gerçekleştirdi. Cephe- de bulunan savagılar Arafat birlikleri taran- dında zorla bu bölgeleri çıkartıyor. İntifa- da Filistin halkı arasında farkı birçok akımı bir araya getirmeye başlıyor. Bu- luyak bir görevidir. Çünkü 7 milyon Filistin halkı içinde farklı akımları, İsraili- ni aklamaları birçok değişik yönde görgü- büne sahip akımların kendisini ifade ettiği 14 örgütü bir araya getirmiştir." diyerek açtı.

belki geciktirecektir ama İntifada devam edecek ve güçlenecektir." dedi.

Devrimci Sol Güçler temsilcisi ise Fi- listin sorununa ve anlaşmaya bakış açı- larını;

"...Arafat'ın imzası Filistin halkının di- renişinin bittiği anlamına gelmiyor. Filistin halkı gibi on yıllardır kurtuluş mücadelesi veren ve direniş geleneğine sahip olan bir halk, böyle kolay kolay teslim alına- maz. FKO, tüm Filistin halk gücünün bir- liginin sağlanıp bileşimi ile ve dünya özü- sünde kurulum ve kamuoyu nezdindeki meşruluğuyla dünya ulusal kurtuluş ha- reketine bir örnektir..."

Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin tarihi birçok başarılı mücadelelerle dolur. Mart 1968'de Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi Ali Karamahta İsrail gücünün yenilgisi uğratmıştır. Bu savagta İsrail'in "yenilmezlik" anlayışı yıkılmıştır. Bu za- ferle birlikte moral bulan Filistin halkı, kil- telere halinde mücadele etmiştir. Ve kendi güçlerine güvenen kurtuluş ha- reketterinin zafer kazanacağını da göster- miştir.

1967'de bağlaşılan İntifada bağımsızlık ve kurtuluş şiarıyla mücadeleyle yüksel- tek bugüne gelmiştir. Arafat-Rabin an- laşması, bir türlü yok edilemeyen İntifa- da'nın önünü kesmeye yöneliktir. Emper- yalizm, Ortadoğu halklarını kendi "çözü- mü"nü, yani teslimiyeti dayatmaktadır..."

"...Barış'ın teslimiyetle devrimci ve ulu- sal hareketler tarafından nasıl deherlen- dirileceği önmelidir. Bu konuda farkı desler ve sonuçlar çıkarmak mümkün. Bu ders, teslimiyetle mücadele, reform- izmle devrimcilik arasındadır bir tercih olacaktır."

"... Bugün çözüm, Ortadoğu halkları- nın birliğindedir. Enternasyonalizmdir. Ortadoğu'da halkların birliğini sağlamak ve emperyalizmin oynulmasını bozmak, an- cak bağımsız, demokratik halk iktidarları ile gerçekleştirecektir." şeklinde sonuç.

Belçika İşçi Partisi temsilcisi ise;

"...En önemli uluslararası gelişmeler- den biri sosyalist ülkelerin dağılmasıdır. 90'lı yılların başından itibaren gözlemlen- yebildiğimiz şey, birçok kurtuluş hareketi- nin emperyalizmin yoğun baskılarına bo- yun eğmesi. Örnek olarak El Salva- dor'da FMLN, Güney Afrika'da ANC ve şimdiki Filistin'de FKO'yu verebiliriz. Bu durum metropol ülkelerin medyasında gönye aymalayandır. Kurtuluş müca- delelerinin artık hiçbir anlamı kalmadı, kazanımları imkansız, eğer bir şey elde edilemez isteniyorsa, bu üçüncü yolun de-

nenmesi gerekir." Buna karşın salıhı mücadeleyle devam eden dünyadaki di- ğer örgütleri baktığımızda, bu örgütlerin M-L ideolojye bağlı komünist partiler ta- rafından yönetildiğini görürüz. Silahlı müca- delelerin gelmesinde M-L temel ve en- geniş gücün emperyalizme karşı örgüt- lenmesi önmelidir..."

"...FKO bir cephe örgütüdür. Bu örgüt- te değişik sınıfl ve tabakalar temsil edil- mektedir. Bu anlaşmanın gerçekleştiril- meyle, FKO içinde burjuvaziyi temsil eden- ler ve bacağı bir yolu çözümler olarak düğün- lerine amellerine ulaşmışlardır. Ama bu anlaşma İsrail'in ve emperyalizmin çıkarları- na hizmet etmemektedir."

"...Tarih bize göstermiştir ki, egemen sınıflar iktidarlardan hiçbir zaman kendi isteyeyle bırakmayacaktır. Mao'nun ifade ettiği gibi 'iktidar namusun ucundadır'. Biz komünistler, M-L'ler olarak bu 'anlaş- ma'yı tamamen reddediyoruz ve İntifada- yı ve silahlı mücadeleyi yükseltmeye ça- lışan Filistinlileri destekliyoruz." dedi.

Panelden son olarak söz alan Aldamir Hamdan, Belçika'dan geldiğini ve hem Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, hem de kendi örgütü Filistin Demokratik Cephe adına konuşacağını belirttikten sonra dü- ğünçelerini;

"...Demokratik Cephe ve Halk Cephe- si Filistin sorununu oluşturuyor. Filistin solu- lüklerinin kurtuluşu iç siyozmize ve emperyalizme karşı mücadelelerinde halk kitlelerini temsil ediyorlar. Her iki örgüt- ün birlikte ortak çalışması ve koordinasyon 13 Eylül 1993 tarihinde (Arafat- ların "anlaşması" Washington'da imza- lan anlaşmadan önce bağlamıştır."

Bu koordinasyon göze batan fide- si, Demokratik Cephe'nin ve Halk Cephe- si'nin oluşturduğu ortak yönetimidir. Koordinasyon ve ortak çalışma 13 Eylül '93 anlaşmasından sonra ortak eylemlik planı yapılarak daha da geliştirildi. Filistin solu- lüklerinin kurtuluşu için Filistin'i ılgı- line karşı, ilgil güçlerine karşı savagın bütün gücün için merkezî olma yönü- nde daha gösteryor..."

Her iki örgüt anlaşmanın detaylarını oluşturdu. Bu bildirimde de reddediyor. Çünkü bu anlaşmanın Filistin halkının çıkarlarına yönelik taşıdığı tehlikeyi görü- yoruz. İl olarak bu anlaşma Filistin için- de birçok tehlikeyi; Birincisi geri dö- nüş hakkı; kendi devletine sahip olma, kendi kaderini tayin etme hakkı, İkinci- si bu anlaşma ilgil bölgelerinde İntifada ve özgürlük ve bağımsızlık mücadeleleri için bir tehlike teşkil ediyor. Üçüncüsü,

bu anlaşma Filistin sorununda mücade- lenin özünü ve karakterini değiştiriyor. Çünkü anlaşmaya göre Filistin sorunu artık Filistin halkının özgürlük, bağımsızlık ve kendi devletini kurma hakkı için müca- dele etmekten çıkıyor, siyozist egemenli- ği altında geçim derdi soruna dönüş- yor. Dördüncüsü, her alanda Filistin halkı- nın güçlerini birleştirip bir kurtuluş örgütü olarak FKO'ye karşı vurulan bir dar- bedir. Beşincisi, bu anlaşma siyozist ekonominin yayılabilmesi için Arap dün- yasının kapılarını ardına kadar açıyor.

"Anlaşma için yapılan propaganda- larla Arafat anlaşma yanlısı, Hamas da anlaşmanın karşıtı olarak gösteriliyor. Fi- listin sorununu mücadelesinin gördüğü yaygın destek ve anlaşmaya karşı müca- dele etmesi çok sayılıyor. Bat'ın propa- gandasının anlamı doğru: Arafat'a ve anlaşmaya karşı siyasi yetenek sahibi ola- rak Hamas İslamcılığı gösteriliyor."

Kısa süre önce bir Zelt üniversitesin- de seçimler yapıldı. Geleneksel olarak bu üniversitede çoğunluğu her zaman Arafat taraftarları kazanmıştır. İlk defa bu seçimlerde Arafat taraftarları büyük bir yenilgide uğradı. Demokratik Cephe ve Halk Cephesi taraftarları 9 temsilciliğin 5'ini aldılar. Bu da anlaşma taraftarlarının azınlığı ve anlaşma karşılarının çoğunlu- ğu temsil ettiği yönünde önemli bir göstergeydi.

"... Demokratik Cephe ve Halk Cephe- si'nin yeniden yoldaşlar (anlaşmaya karşı) bu al- ternatif mücadelesini sürdürülmesinde görüyorlar. Mücadelelerin ve direnişin tem- meli fikrinin doğa ki bir araca ihtiyacı var. Bu arap mücadeleyi ve direniş sürdüren ve anlaşmayı lanetleyen bütün gücün- leri "birlaşması" ve çekim noktası" olmalı- r. Bu arap inşa edilmektedir. Bu arap, anlaşmayı reddeden on örgütün birliğidir. 9 Ocakta Şam'da Ulusal Birlik kurulu- şunu ilan edildiği bir basın toplantısı ya- pıldı. Bu birliğin hedefleri ilk olarak bu anlaşmayı boşa çıkarmak. İkincisi, FKO'nun kurumlarını, demokratik temel- de yeniden canlandırmaktır."

Son olarak altıncı çekim istem ki; Fi- listin halkı mücadelesinde sinarımı- ır halktır, uzun bir direniş tarihi vardır. Direniş, Filistin halkı hedeflerini gerçekleştire- nene kadar sürdürecektir, yani sürgünde yaşamak zorunda bırakılan Filistinlilerin geri dönüş hakkını, kendi devletini kur- ması ve kendi kaderini tayin hakkını elde edinceye kadar mücadelesini kesintisiz olarak pratikçe gerçekleştirecek." sözleriyle di- le getirdi. ☐

Yerel seçimler öncesinde piyasaya daha fazla sürülen susu piyasaları birlikte otaltığı kaplayan toz pembe vaatler, ekonomik krizin dip çizisi kuyusunda kaybolup gitti. Gerçi '94'un parlak bir yıl olmayacağı hemen herkesin öncesinde de söylediği bir şeydi. Ancak, özellikle son 10-15 gün içinde para piyasalarını kökten sarımsan kırık, "spekülatif", "bol yapıtlı" vb. açıklamaları rağmen, daha şimdiden ekonominin nefesi sıkılaşmaya yetti de arttı bile. "Spekülatif kriz" hükü-

redesyne olanaksız hale gelmiştir.

Kapitalist Sistem İçin Kriz Sınırları

Emperyalizm dönemiyle birlikte, kapitalist sistemin değişmez bir kader haline gelen kriz, giderek, kapitalist ve sömürge ülkelerin iktisadi, politik, ideolojik yapılarını kırıp haline dönüştürdü. Tabii bu dünya genelinde her ülkeye yansıması farklı farklı oldu. Çünkü açgözü emperyalizmin itirası, günümüzde ancak yeni sömürge ülkeleri üzerinde he-

pahasına, oligarşinin kâdrını artırırken, dış borç ve borç faizleri ulusal gelirdeki aslan payını aldı. Uluslararası literatürde "ihracatı yönelik sanayileme" denilen bu uygulamada, aslında yeni sömürge ülkelere uluslararası emperyalist kuruluşlarca dayatılan bir ekonomik modelin etkisinden başka bir şey değildi. Bundan da amaçlanan, geri bıkırtılmış ülke halklarının elindeki avucundakini emperyalist tekelilere aktarmayı sağlamaktır. Bu akuttan ibirlikli tekeliler de yaptıkları işi karşılığın fazlasıyla alırlar. Böylece emperya-

terilen bu gelir yanlıdır. Tekellerin ülke ekonomisinin % 70'ine egemen olduğu bir ülkede, halkın % 80'ine bu gelirden 500-600 dolar ya da daha azı yansıyorsa, Yani halkın % 80'i açık sınımda bulunan Afrika ülkeleri gibi yasıyor. Kalan %20'nin içinde de, olsa olsa ancak %10-12'lik bir kesim bu sınıra erişebilir. Nessel olarak halkın % 80'i ele çekilki hale olan düzden, iflas eden eski IMF kararları yerine yenilerini koyarak ayakta kalmaya çalışıyor. Bunun için de 1993 bütçe gerekçesinde tahminleri, 24 Ocak kararlan-

1980 24 Ocak'ından, 1994 24 Ocak'ına...

Ekonominde "Kriz"

meti 14 yıl sonra devalüasyon kararı alınarak zorunda bıraktı.

Bütçe açığı, büyüme hızı, enflasyon, dış borç tartışmaları bir anda yeniden alevlendi. Bu tartışmalar şimdiki kadar zaman zaman piyasaya sürülen ve ağına olunan kavramlar düzeyindeydi. Arada çillerin çıkıp "Lüküde çok fazla; borsa sendelerse dövizde bütün talep olur; parasın yönünü de zaten borsaya çevirdik; işler iyi sayılır..." yollu sözleri de pek duyulmadı. Bir avuç vurguncunun, sömürdünün emek yağmalamayı iş edinmesini dışında, hemen herkes bu krizden cabinin ve emeğinin nasıl etkileneceğine hesaplamaya başlamıştı bile. Türkiye'nin kredi notunun düşürülmesinin ardından patlak veren kriz, özellikle küçük yatırımcıların, emeği iş çözümlerinin, tarım emekçilerinin, küçük esnafın hesabını kitabını yeniden gördüğünü göstermiş zoru-nuklu hale getirdi. Aslında, yaşanan bu tablo ne yeniydi, ne de bir anda ortaya çıkmıştı. Yaşanmış 50 küsur yıldır her geçen gün biraz daha kötüye giden, zaman zaman cutarlarla soluk almayı başaramadığı, bir türlü komadan çıkamayan, klasik ama geçerli deyişle "mali kriz" derneğimsinin işaretlerinden başka bir şey değildi.

Bugün ülkemizde giderek derinleşen ekonomik, sosyal, siyasal kriz bir yandan halk kitlelerini derinden etkilerken, diğer yandan oligarşinin alternatifsizlik ve çözümsüzlük bataklığında çırpıp durmasını da beraberinde getiriyor. Ülkemizin emperyalizme bağımlılığının sonucu olan mali krizin sürüklediği, en son 12 Eylül faizimizi ile hafifletmeye, halkın tepkileri nötralede edilmeye çalışılmış, bunun için yeni bir "çare" olarak açgözü kurumlaştırılmış, ancak 14 yıl sonra dönüp dolay yeni aynı noktaya gelmiştir.

Oligarşi giderek derinleşmesini engelleyemediği ekonomik krizin yükünü halkın sırtına bindirirken, daha bağıli olarak şekillenen siyasal istikrarsızlığın sonuçlarını ise artık gözden uzak tutamaz hale gelmiştir. Ülkemizin yeni sömürge olusu, ekonomik krizi hem sürekli kılma, hem de ekonomik kriz düzen sınırları içerisinde hangi ekonomik politika uygulamaları uygulanırsa, çözümsüzlüğü kendi içerisinde taşıyacak, toplumsal muhalefetin gelişmesine bağlı olarak da, adefa yerlerde süzülmelektir.

Ve bu noktada da, iktidarların ibirlikli tekelilerin isteklerini yerine getirmesi ne-

gemonyasıyla tatmin olabiliyor, Dünya Bankası, IMF ve benzeri emperyalist kuruluşlar da emperyalizm için en yararlı olanı bulup buluşturuyor ve bunun uygulamasını istiyorlar. Emperyalizmi giridği ibirlikli "göğüsünü germe"ye bir tutan ibirlikli iktidarlar ise "hay hay, emir-niz olur efendim" demenin ötesine geçemediklerini de, kriz krallığını sürdürmeye devam ediyorlar.

Bugün zamlarla, dövizin sürekli bir biçimde değer kazanmasıyla, enflasyonla, iç ve dış borçlanmayla, tarım sektörünün her geçen gün biraz daha genişlemesiyle, küçük üreticilerin bir ortadan kaybolup emeğinin geçimiyeye çalışanların köküne kibrit suyu ekilmesiyle kendini gösteren krizin perde arkasında yatan asıl nedenler işte bunlardır. İktidarların bu perçeyi zaman zaman anlaşılmadık, soyut kavramlarla açıklamaya kalkmaları ya da krizin gerçek adresini çizmeye yönelik günlük politika ve deyişleri ise yalan ve demagogiden başka bir şey değildi.

Kriz, Dolar ve 24 Ocak...

Doların ibirlikli ülke ekonomisini geçtiği günlerde bir kez daha yeniden sarsması, "ne tesadüf ki" 24 Ocak'ın yıldönümlerinden birine rastlıyor.

Çiller bu "rastlantı" ile ilgili sorular bir soruyu "Tesadüfden başka ne olabilir ki" diye cevaplamış. Nedense emperyalizmin tacının doruğunda yığıldığını, bu yüzden de yaşanan krizin bir tesadüf değil, bir zorunluluk olduğuna ısrar etmeye diki varmamış...

Geçtiğimiz hafta başı: 24 Ocak kararlarının 14. yıldönümünde. Belki krizin dip devalüasyon yoluyla kendini daha vurduğu tarihın 24 Ocak gününe denk gelmesi bir tesadüf, ama işi aramızdaki sıkı fıkı ilağı da inkar edilemez bir gerçek. Bu konu üzerinde gidiyor kadar çok duruldu, çok şeyler söylendi, çok yazıldı. Bunları bir kez daha tekrarlamak istemiyoruz. Ancak 1980 24 Ocak'ından 1994 24 Ocak'ına gelene kadar aradan geçen süre içerisinde ekonomik tablodan göç almak, krizi seyre ve geldiği nokta açısından çarpıcı olacaktı.

Bilindiği gibi, 24 Ocak uygulamalarının özünde "dışa açık serbest piyasa ekonomisi" adı altında öle kaynakların emperyalist tekelere ve ibirlikli tekelci burjuvazinin yağmasına daha fazla açılması mantığı yatar. Bunun sonucu olarak da, emeğin halkın ezilerek yoksullaştırılması

lizmin verdiği kredilerin ve faizlerin "huzur" ve "istikrar" içinde geri dönmeleri amaçları. Dönemin Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarı Ekrem Pakdemirini'nin, daha 1985 yılında yaptığı bir konuşmada doların ülke ekonomisinin ötekisini gördüğünü ısrar etmesi de bundan dolaydır. Yani dolar emredince, geri dağılırın emekli sınıflar aleyhine bozulması, TL'nin gizi ya da açık devalüasyonlardan başını kaldırmaz hale gelmesi, "tuzak emek cenneti"nin her revaçta kalması, dolar tahmininde el-i-perçe durumlarının doğal bir sonucudur. İşte bundan dolaydır ki, 12 Eylül sonrasında Özal iktidarı ve daha sonra da diğer iktidarlar bu bir övünme konuşusu olmuştur,hatta siyasi iktidarların "başarı" grafiğiyle eşanlamlı tutulmuştur.

Düzünün kâdrarının belli merkezlerde düzenli akışı dışında, hiçbir ekonomik yapıyı düzenli işlemiyor. Programlar, programlar, kararlar kararları izliyor. Ülkenin ne kadar "çağdaşlaştığı", "ekonomik reform"ların yapıldığı anlatılıyor, ama bütün bunlara rağmen bir arpa boyu yol alınmıyor. Kişi başına milli gelirden artış "çağdaşlaşmanın", "ekonomik reformun", "kalkınmanın" bir ölçüsü olarak gösteriliyor. Bu yıl için 2000 dolar civarında gös-

rin alındığı 1980 tahminlerinden tam 660.7 kat daha fazla olarak, 360.2 trilyon liraya, bütçe gelirleri de 646.4 kat fazlasıyla 482.2 trilyon liraya çıktı. Bu dönemde 608.6 kat artan bütçe açığı ise 200.8 milyar liradan, 120.2 trilyon liraya ulaştı.

TC'nin bu dönemdeki dış borçları da benzer bir grafik çizerek, 4.4 kat civarında artış 63-64 milyar doları aşmış. İç borçlardaki artışın gerçek tutarı ise bilinmiyor. Bu tutar DİE'nin açıkladığı verilere göre 14 yılda 415 milyar liradan, 360 trilyon liraya çıktı. Tahmini verilere göre 1980'de 1 milyar 413 milyon dolar olan cari işlemler açığının da, yaklaşık 3.5 kat artarak 5 milyar doları geçmesi bekleniyor. Yine 1980 başında 0.7 milyar düzeyinde olan toplam döviz rezervleri 1993 yılı sonunda 18.4 milyar doları geçmişti. Ancak buna karşılık, emisyoin (piyasadaki para) ise 182.9 milyar liradan 83 trilyon 793.3 milyar liraya yükseldi. Bu rakam "elimizde yeterli döviz stokumuz var" lafının ne kadar boş olduğunu anlatmaya yetiyor. Çünkü döviz rezervindeki rakamale artışı piyasada dolarsız para miktarı karşısında kymeti harbiyesi olmuştur. 1980 başında 56.8 enflasyon oranı bu yıl, DİE'ye göre bile %71.1'e çıktı. Bu dönemde fiyatlar da 410.55 kat arttı. 24

24 Ocak karar

24 Ocak 1980 öncesi ve sonrasında ekonomi

	1979	1993
GSMH (cari milyar dolar)	80.0	165.5 (x)
Kişi başına GSMH (dolar)	1837.4	2765.0 (x)
Bütçe açığı (milyar TL)	200.8	12.2200 (x)
İhracat (milyar dolar)	2.3	15.0 (x)
İthalat (milyar dolar)	5.1	29.4 (x)
Dış borç (milyar dolar)	14.2	63-64.0 (x)
İç borç (trilyon TL)	0.4	350-360.0 (x)
Emisyon hacmi (milyar TL)	182.9	63.793.9
Enflasyon (yüzde)	56.8	71.1
Fiyat artışları (kat)	1.0	410.6
Dolar (TL olarak değeri)	35.0	5.115.0
Mark (TL olarak değeri)	20.22	8.666.0

(x) Tahmini

Ocak 1980'de 35 lira olan ABD dolarının fiyatı ise 24 Ocak 1994'te 115.115 liraya, 20.22 lira olan mark ise 8.866 liraya çıktı. Bu dönemdeki işçi ücretleri ve işgücü verisi ise tamamen geriledi. 1980'de kişi başına yıllık ortalama 4.074 dolar olan işçi ücretleri, 1993 yılında 2.869 dolar, işçi başına işgücü verisi de aynı tarihler arasında 4.826 dolarından 4.000 dolara indi. 1979 ve 1980'de aylık 5.400 lira olan asgari ücret ise, hala 2,5 milyon lira civarında dolamp duruyor.

14 yıl boyunca yapılan 'ekonomik reform'lar ve kişi başına düzen mîlî gelirden alınan 'mesafe' işte bundan ibaretti. Böyle bir tablo da son günlerde yaşanan

rağmen ihtiyacı elden bırakmayarak "en-kaz verildiğini", "kendisinden muzice beklenmemesi gereğini" açıklıyorlar yola koyulan Yılmaz, kamuoyunun da yönlendirilmesiyle kitlelere "umut" olarak gösterilmeye çalışıldı. Olgarışı bu "umud", varni yoğun kullanılarak kitlelere mal etmeye çalıştı. Bununla da, 12 Eylül'de bağaramadık bir şey, ekonomik krizi bir başarı oluşturmamıştı hedefledi. Sonuçta o zamanlar işleri Özal'in elinde olan 'yeni vitrinin', ABD'nin istediği doğrultuda yapılmış ve Özal'in yıpranmışlığına rağmen, bu vitrinin umut dağıtılması gerekiyordu. Bunun gerçekleştirelmesi için de, SHP'nin ve

mokasıcılık oyununu sahneye koyabiliyordu. Bütün vaatleri ve olgarışın planlarına rağmen, ANAP flas etti. Düzenin istikrarlı enflasyonu düşürmeye epanları gören ANAP döneminde alınan kararlarla rağmen, enflasyonu düşürmek şöyle dursun, tırmışın üstesinden gelinemedi. Paranın değerinin düşürülmesi ve sürekli zam politikası halkı yoksullatırken, ANAP'ı da tüketi. İcratına başlarken suskun bir ülke, eli kolu bağı bir halk teslim alan ANAP, suskunluğu bozan ve halkı hareketlendiren mücadelelerini kendisi dayatmasıyla birlikte, ekonomik krizin atmasını kafasını kaldırmaz hale geldi. Sonuçta Yılmaz yamasının da

kopardı ve hükümete verip vermediği. Çünkü TUSİAD bu görüşlerini defalarca dile getirmiş, patronların devletinin "cezur" kararları, yani "reformlar" yapmak zorunda olduğunu, üzerine bina bina aykırılımlar, hatta bu doğrultuda olduğu 12 Eylül döneminde konulan bazı yasaklarla kaldırılması için çeren bir "anayasa taslağı" bile hazırlamış ve seçim öncesi de bütün burjuva partiler bu ideteler için "büzi seceşensiz hay hay" demişti. "Baba! İktidar günlü de zaten böyle başlamıştı. Ancak koalisyen iktidarının işbaşına geçmesinin üzerinden altı aykır bir zaman geçtiği halde, bu konuda en ufak bir adım atılmamış bir ya, tersi-

artırma" yılı 1994

dolar krizinin ardından, Çiller'in çıkıp "Kişi başına düzen mîlî gelir arttı" diye. Bu ekonomik gelişmenin en önemli verilerinden biri değil mi?" deyip kocaman bir yalan değile, nedir?

Olgarışın ekonomik-siyasal krizinin her geçen gün nasıl hızla derinleştiğini, halkın ekonomik krizi getirdiği yuğ altında her geçen gün biraz daha nasıl ezildiğini yansımaları gündelik yaşam için de görmek olanaklıdır. Bu ortamda, emperyalizmin 'yeni dünya düzeni'ne bağılı olarak işbirliği-kelcebi burjuvazinin istediği "reformlar" da çıkmaz girmiştir. Bugün TUSİAD Başkanı Hale Koşun'un bildiride veriyen animesi de bundan dolayıdır.

Ne ANAP'taki 'Liberal Vitrin Değişikliği', ne de Koalisyonun Vazir Ettiği 'Reform'lar Çözüm Oldu

Olgarışı, 80'lerin ortasında ekonomik ve politik alternatifler yaratmadaki acizliği karşısında, can çekşen ANAP'ta vitrin değişikliği yapmakla işe bağıladı. O zamanlar, bu 'değişime' işçi açılımı getiren çer "umut" olarak bakıyordu. Otun için de ANAP'taki "liberal" değişimin başına Mesut Yılmaz'ı geçirdi. Her şeye

DYP'nin alternatif bir güç olarak kendilerini ifade etme fırsatı yarandı. Olgarışı, ekonomik ve politik açış karşısında yeni bir politik alternatif yaratamadığından, ister istemez ANAP'tan bir alternatif çıkartmak istedi. Çünkü ekonomik ve politik olarak tıkanan süreci, ANAP'ta oluşan "liberal vitrin"le aşmak, bunun yolu düşülmeyecek geçici tedbirlerle yayılı işi yakmakta başka çare kalmamıştı. IMF politikalarıyla temelden gelişme de, geçici olarak işlerini, memurların, köylülerin toptanral muhalefetiyle girmekle işi, onların ağzından birer parmak da olsa bal çıkmak zorundaydı. Yoksa olgarışın yeni alternatif göyleği bağıdı ANAP'taki "liberal vitrin" de ekonomik ve politik krizi başka olarak silip süpürülecekti. Olgarışı tıkanan süreci çaresizlik içinde geçici hilelere başvurarak aşmaya çalışıyordu. Emperyalizmin ve kelcebi burjuvazinin tercihi, ANAP'ın yeni çehresinden yana yapması rastgele değil, bir gerekliliktir. Çünkü işbirliği burjuvazi "rahat" bir sümüru ortamı için "reformlar" istiyordu.

Ancak Yılmaz'ı icrat günlerinin de önceki fazla uzun sürmedi. Ekonomik ve siyasi yolsuzluk ne "reformlar" konusuna da bir ilerleme sağlayabiliyor, ne de de-

dikileri patlayınca, Demirel iktidarına yol verildi. Demirel'e 1991'de dengelerin asması oldu. Bu ortamda da, "demokratizasyon" da, işçilerle burjuvazi arasında "arabulucuk" rolüne soyunduran da bu oldu. Yani Demirel'in varlık pariti düşünün işiştacıları karşılama da zaman için başka alternatif olmamasıyla eğerdeydi.

TÜSİAD Demirel'e Vaze Verdi, Ama Ekonomisinin Tıkazı Kalmamıştı

Erken seçimele gelindiğinde, ANAP aracılığıyla yapılmak istenen "liberal" doğum çıkış politikası, Düzenin devamı için, yani kelcebi burjuvazinin daha "rahat" bir sümüru ortamı için "reformlar" kendinde dayatıyordu. Kelcebi burjuvazinin canının burnuna geldiği bir dönemde, biraz da olsa solca alabilmeyen yol emperyalizmin isteklerini göç önüne alabilmek, demokratikliği oyunuyla birlikte "reformculuk" da oynatabilmekten geçiyordu. O zamanlar iktidar adayları başkanlıklarını bir bir TUSİAD önünde boy göstermeleri, bu mesajın alınıldığı göstermek için. Nitekim, yılların Demirel'in bile adeta kendine parçasılaşma "ben değitmiş" demesinin de nedeni bu-

Olgarışın açmazı ve çaresizlik içinde-yönlentem arzırları süreci aşmaya yetmeyince, TUSİAD "liberalizm", "demokratikleşmeyi", "reformları" gündeme getirmişti. Yine TUSİAD'ın yaptırıldığı bir araştırmanın çıkan "halk rejime güvenmiyor, düzenin değışmesini istiyor" sonucu, "reformlara" duyulan ihtiyacı dile getiriyordu. Nitekim, TUSİAD bu araştırmanın sonra, nüfusun yarıdan fazlasının sistemin reformları yoluyla değışmesini dayana olduğu açıkladı. O yüzden zaman zaman Özal'in "liberalleşme" görüşünü sü vererek adından desteklemiş, koalisyonun işbaşına geldiği seçim öncesinde de bu adımı "işçi doğdu" diye edimitti.

SHP-DYP koalisyonunun, kelcebi burjuvazi ile olan anlaşması bunun üzerinedir. Çünkü kelcebi burjuvazi olaralar itidar yolunu bunun için açmıştı.

Koalisyonun Başarısızlığı Çabuk Ortaya Çıktı

Koalisyen iktidarının henüz iki altı ayında hiçbir 'yeni açılım' yapamadı. Bunun üzerine TUSİAD, daha iki altı ayın sonunu bile beklemeden kızılız kıyama-

ne işler sürekli kötüye gider olmuştur.

Kriz giderile, derinleşiyor, halk muhalefeti geliyor, bütün bunlar yetmiyormuş gibi, bir de iktidar "terör"e karşı sahte miyarlara lıkarak harcamaları yormaz durumda kalıyordu. Bu durumu o zamanki TUSİAD'ın Yönetim Kurulu Başkanı Rahmî Koç açıkça ifade ederek, "Hükümet yeterince işleri, her gün moral yitirici açıklamalar yapıyor. Terörün kök kazınıd" deniyor, ancak yine olay, yine olay. Bu sefer devlet inandırıcılığını kaybediyor" diyerek dile getirmişti. Bu görüşler burjuva basın manşetlerinde de iktidarın söylediklerini kofluguşunu göstermek için "palestina, palestina, palestina" biçiminde yansımıştı. Hatta iş, kelcebi burjuvazinin "reformlara" bakan sağlanmadığı takdirde, tasarı tarafları toplaşarak girmekle söz edeceği bir noktaya gelmişti. İktidar, "demokratikleşme" manevralarını perçemle-tirmek bir yana, siyasi planda başka, yasa-k ve terörden başka bir çözüm üretme-yince, ekonomik planda da "reformlar" yapılamamış, "istisna" sağlanamamış. Koç'un o dönemler "Ülkemizin belirgin bir ana stratejisi yok" diyerek "terörün" ön plana çıktığını vurgulaması ve sanayi yaşamının tehlikeye değışmesini yakınlaması da bunu gösteriyordu.

Tabii kelcebi burjuvazi bunları söylerken, kendi hatırlarına iktidarın halka karşı açtığı savasa karşı çıkmıyordu. Sadece kelcebi ekonomik, siyasi programını perçemlemediği zaman ülkeyi elde tutmanın her geçen gün biraz daha güçleştiğini altını çiziyordu. Ki, bunu Ecce-başarı o zaman kendisiyle yapılan bir rörtörpajda "Bizim temel konularda hükümetin ekonomik politikalarıyla hiçbir anlamı yok. Hükümetin karşısında TUSİAD'ın cephe almasını hiçbir şekilde doğdunlamemesi gerekir" sözleriyle ortaya-

12 Eylül faşizmi ile birlikte palazanan kelcebi burjuvazi, bu günün beraberinde getirdiği kendine daha fazla güven duyuyorsa hareket etmek istiyor, her yıl düzenli bir şekilde hazırlayıp açıkladığı "ekonomik raporlar"la da pratikte hükümetlerin yuması gereken çizgileri ortaya koyuyordu. Bugün kelcebi burjuvazinin devlet haymesini önlemeyen, sermaye piyasasının kendi kurallarıyla işlemesi gerekliliğini savunur noktaya gelmesi, ekonomik olarak güçlenmesinin ve kendine güven duyuyorsa gelişmesini bir gründür. 24 Ocak kararlarıyla birlikte,

rından bugüne...

1979-1993 arasında geçen 14 yıl içinde Türkiye'nin en Gayri Safi Milli Hasnası (GSMH) cari fiyatlarla 80 milyar dolarıdan 165,5 milyar dolara, kişi başına GSMH'si 1.837 dolarından 2 bin 765 dolara yükseldi.

Türkiye'nin bu dönemde dış borçları 4,4 kat civarında artıp 63-64 milyar dolara yükseldi. İlk borçlardaki artış ise korkunç oldu. Enflasyonun da etkisiyle 14 yılda iç borçlar 415 milyar liradan 350-360 milyar liraya ulaştı.

1979-1993 arasında geçen 14 yıl içinde Türkiye'nin en Gayri Safi Milli Hasnası (GSMH) cari fiyatlarla 80 milyar dolarıdan 165,5 milyar dolara, kişi başına GSMH'si 1.837 dolarından 2 bin 765 dolara yükseldi.

Türkiye'nin bu dönemde dış borçları 4,4 kat civarında artıp 63-64 milyar dolara yükseldi. İlk borçlardaki artış ise korkunç oldu. Enflasyonun da etkisiyle 14 yılda iç borçlar 415 milyar liradan 350-360 milyar liraya ulaştı.

Türkiye'nin 1979'da 1

1979-1993 arasında geçen 14 yıl içinde Türkiye'nin en Gayri Safi Milli Hasnası (GSMH) cari fiyatlarla 80 milyar dolarıdan 165,5 milyar dolara, kişi başına GSMH'si 1.837 dolarından 2 bin 765 dolara yükseldi.

1979-1993 arasında geçen 14 yıl içinde Türkiye'nin en Gayri Safi Milli Hasnası (GSMH) cari fiyatlarla 80 milyar dolarıdan 165,5 milyar dolara, kişi başına GSMH'si 1.837 dolarından 2 bin 765 dolara yükseldi.

Türkiye'nin bu dönemde dış borçları 4,4 kat civarında artıp 63-64 milyar dolara yükseldi. İlk borçlardaki artış ise korkunç oldu. Enflasyonun da etkisiyle 14 yılda iç borçlar 415 milyar liradan 350-360 milyar liraya ulaştı.

1979-1993 arasında geçen 14 yıl içinde Türkiye'nin en Gayri Safi Milli Hasnası (GSMH) cari fiyatlarla 80 milyar dolarıdan 165,5 milyar dolara, kişi başına GSMH'si 1.837 dolarından 2 bin 765 dolara yükseldi.

1979-1993 arasında geçen 14 yıl içinde Türkiye'nin en Gayri Safi Milli Hasnası (GSMH) cari fiyatlarla 80 milyar dolarıdan 165,5 milyar dolara, kişi başına GSMH'si 1.837 dolarından 2 bin 765 dolara yükseldi.

Türkiye'nin bu dönemde dış borçları 4,4 kat civarında artıp 63-64 milyar dolara yükseldi. İlk borçlardaki artış ise korkunç oldu. Enflasyonun da etkisiyle 14 yılda iç borçlar 415 milyar liradan 350-360 milyar liraya ulaştı.

son 15 yıl içinde % 1500'lerle ifade edilen artış oranları, bu güvenin en önemli faktörüdür. Tabii ki tekelci burjuvazinin devlet desteği ne kadar güçsüzse de, devlet desteği ve koruması olmadan uluslararası kapitalist pazarda rekabet edebilecek ve tutunabilecek bir seviyeye ulaşmış olduğu anlamına gelmiyor.

İşte Demirel'in koalisyen içinde, tekelci burjuvazinin bu istek ve beklentilerini gerçekleştirmedi. Her geçen gün bir öncekinin artırarak heceledi. O zamanlar Demirel İkinci Önce "Dünya değişti, Türkiye değişti, politika da değişmek zorunda" diyerek, tekelci burjuvazinin bu isteklerini ne kadar gerçek olduğunu fark ettiği mesajını vermesine rağmen, iktidarı daha da dördüncü ayının sonunda "Ne yapalım, şartlarımız zorladı. Vitrine istesek de bir çekidüzen veremiyoruz" diyerek kendinin, dolayısıyla da düzünün çaresizliğini iftiralıyordu. Sonuçta bu süreç TUSİAD'a göre "ekonomik çözümün siyasi faktörlerini gözle alamadık", iktidara göre de "bir yanda MGK, bir yanda terör, diğer yanda da ekonomik kriz"le geldi geçti. Sıra koalisyen içindeki başlarının değişmesine, yani Demirel'in ilminin/hünerinin Çiller'e Karayazın'ın alassına geçmesine, ortadaki ekonomik ve siyasi tablonun özü ve özeti budur.

Baş Aktörlerin Değişmesi Sonucu Değiştirildi

Çiller'in Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanlığında Başbakanlığa Terfi etmesinden sonra, "Çiller ekonomisi"nin de ilası etmesi için fazla bir zamana gerek duymadı. Halkın ve tekelci burjuvazinin hoşnutsuzluğu temelden farklı nedenlerden de olsa had safhada çıktı. TUSİAD 1994 yılına girenken ekonominin durumuna ilgili hazırladığı bir raporda oldukça kara bir tablo çizdi. Rapordaki ekonomik verileri göre '94 yılından da pek bir umut kalmamıştı.

Raporda yer verilen TUSİAD'ın 83 üyesinin cevapladığı anket sonuçlarına göre ise, sermayenin yatırımlarının olumsuz etkileyen faktörlerin başında %46.7 ile yüksek faiz politikası gelirken, ekonomik istikrar %28.0 ile ikinci sırada, politik istikrarsızlık, iç talepten yetersizliği ve terör %6.7'lik bir payla üçüncü sırada yer aldı. 1994 yılı için en önemli problem olarak, anketi cevaplayanların %53.4'ü terör, %23.3'ü enflasyonu, %8.2'si kamu harcamalarını gösteriyordu.

TUSİAD'ın ülke yönetimindeki ağırlığının ve etkisinin nereden kaynaklandığı artık hiç kimse tarafından inkar edilmeyeceğine göre, bu anketin sonuçlarını tekelci burjuvazinin istekleri olarak değerlendirmek gerek. Ekonomik-siyasi istikrarsızlık, tekelci burjuvazinin için en önemli problemli. Bu vurgunun özüne dikkat edildiğinde, tekelci burjuvazinin "demokratikleşme" ve "reform" isteği görülecektir. Şimdiki TUSİAD Başkanı Halis Komil de terörün bir demerçe "Türkiye'nin problemi var" ve bu problemin çözümü ile daha uzun süre yaşayacağı benzeriyordu. Ama bu problemleri siyasi halletme lüksümüz yok. Terör bir arada, ekonominin kamı kayır diğer yanda. Sayın Başbakan her şeyi sırayla halledeceğe diyor. Bu "sıra" için iktidarı, Tüketerke büyükör, borçlanarak büyük bir açılım yapıyoruz" diyerek krizin gelinen noktada içindeki gizli kalmaz bir hal aldığı, buna karşılık da iktidarı elinden çarıştığını başkanı bir şey gelmediğini açık bir biçimde ortaya serdi. Bütün bunların yanında da tekelci burjuvazinin 27 Mart yerel seçimlerinden sonra "uygulamaları gerek" dediği "orta

valde bir istikrar programı" uyarısında bulundu. TUSİAD'ın istikrar önerdiği "istikrar programı" kabaca dört ana noktadan oluşuyordu:

1-Türkiye ekonomisinin istikrarı kavuturulması için derhal seferberlik ilan edilmesi, sorunların halledilmesi için kendisi içinde bütünlük taşıyan orta valde bir ekonomik istikrar programının süratle uygulamaya konulması gerekmektedir. Bu programın, özelleştirme, vergi ve bütçe reformunu, kamu ve özel tasarrufları artırması yönelik önlemleri içermesi, istihdam politikası, tarım politikası ve sanayileşme stratejisi ile bütünleşmesi gerekmektedir.

2-İstikrar programının temel taşlarından biri özelleştirme olmalıdır.

3-Etkin bir vergi reformu ve vergi idaresinin yeniden yapılandırılması istikrar programının başparmağı olacaktır.

4-Ulusal katılım ve toplumsal uzlaşmanın teminini oluşturan Ekonomik ve Sosyal Konsey faaliyeti geliştirilmeli.

TUSİAD bu "önerilerin" ne denli ciddi boyutta olduğunu göstermek için, geçtiğimiz hafta İsrail Merkez Bankası Baş-

ması konulan ekonomik politikalar vardı. Sürekli olarak adından söz edilen "istikrar" bir anlamda emperyalizmin ekonomik politikalarının yeniden, yeniden keşfedilmesinin bir ifadesidir. İstikrar kavramının içinde hem her zaman, birincisi, iç talebin kısılmaması, diğer bir deyişle ücretleri düşürme, alım gücünün düşürülmesi, sosyal nitelikteki sübvansiyonların kaldırılması, bunun için de sıkı para politikasının katı bicipide uygulanması; ikinci olarak "Yapısal değişim" doğrultusunda kamu harcamalarının kısılmaması, ekonomik ve sosyal planda devlet müdahalesinin azaltılması, bir başka deyişle eğitim, sağlık, altyapı ve benzer yatırımların giderik kaldırılması; ve üçüncü olarak da, dışa açılmak yani emperyalist sermayeye ilke kaplarını açmak, bunu da ihracat özendirme adına gerçekleştirmek, bir başka deyişle devalaşyona yapmak vardır.

Moddy's ve Dolar Krizi

Geçtiğimiz günlerde yaşanan dolar krizi ve amaçlanan gizli devalaşyonun krizle birlikte gerçekleştirilmesi, ekono-

kani Jacop Frankel'i Türkiye'ye davet etti. Frankel daha Türkiye'ye adını arıy arıy, "Gerekçe içermeyen ancak istikrar ortamında geleceği ve yatırımların düğünü" diyerek, laralefide kendi uyguladıkları "istikrar" tedbirlerinin başparmağı öve öve bitemedi. Frankel "Bizim kendimize özgü istikrar programımız" diyerek açıkladığı tedbirlerin hiçbirini yeni ya da bilmiyeyen şeyler dediği. Saydıkları bütün noktaların altında emperyalizmin IMF, Dünya Bankası ve benzeri kuruluşlar aracılığıyla tekledi ettiğinden teminler vardı. TUSİAD'ın Frankel'i davet etmesi elbette bir tesadüf değildi. Bu emperyalizmin ve içbirlikli tekelilerin ülkeye gömük istediği ekonomik tablonun önemli hükümeti kavrarak için atılmış bir adım niteliğindedir.

TUSİAD'ın istediği "istikrar programı"nın ne anlamı geldiği ise bilmiyemeyen bir şey değildi. 12 Eylül'den bu yana geçen 14 yılın bilançosu, 70 sente mukabil ekonomi için alınan karardan iftiasıydı. Bu deyişler bunun ifadesinden başka bir anlamı gelmiyor. Günümüz literatüründe ağına aldığımız istikrar kavramı, 12 Eylül öncesi de sıkça kullanıldı. Emperyalizm "istikrar" ister, tekelci burjuvazinin "istikrar" ister, iktidarlar "istikrar"ın gerekliliğini her fırsatta söz eder, ama nedense "istikrar" bir türlü sağlanamaz. Çünkü "liberal ekonomi uyguluyoruz", "demokratikleşiyoruz", "reformları bir bir gerçekleştiriyoruz" sözleri palatayından başka bir şey değildir. Bu iddiaları sözlerin altında ABD emperyalizminin ve içbirlikli tekelci burjuvazinin çıkarları doğrultusunda uygula-

mak krizin tuzu biberi oldu. Tekelci burjuvazinin, önce gizli sonra da "tesmi" olarak yapılan devalaşyon sonrasında istikrarı yeniden topa tutmaya başladı. 13 Ocak akşamı Moddy's'in, ardından da Cuma günü Standard Poors'un kredi notumuzu düşürdüğüne açıklaması, el altından yapılacak olan devalaşyonun ilk işaretidir. Bu durum aynı zamanda Hazine'nin 1993'ün Haziran ayında başlatıldığı zorla faiz düşürme operasyonunun da maskesini düşürdü. Hazine Müsteşarı her ne kadar Moddy's'i pek ciddiye almadığını söylese de, TUSİAD aynı görüşteydi. Zaten Halis Komil de, Hazine Müsteşarı'nın açıklamasının ardından "Türkiye dışa açılmanın hızlandığından, dünya ile entegrasyon aşamasına geldikten sonra, Moddy's ve benzeri kuruluşların bizim bizim için de atmasıdır. Moddy's Türkiye ekonomisinin gidişatında bir bozulma olduğunu tespit etmek ve ikaz işaretini vermiştir. TUSİAD olarak biz, Türkiye ekonomisinin son senelerdeki gidişinin çok kötü olduğunu ve bunun muhakkak düzeltilmesi gerektiğini sürekli olarak söylüyorduk. Umarım, bizim sesimize kulak vermeyen Moddy's'in ikazlarını ciddiye alır" demisti. Nitekim bunun doğru olduğunu bir süre sonra çıktı ve bir devalaşyon gerçekleştirildi. Bugünlerde doların sıkı baskı altında olmasına göreli olarak aşağı çekilimi olmasına, bu gerçeği deyişimizdir. Özellikle dolar baskı olmak üzere, döviz yene bildiğini okumaya yani Türk lirası karşısında değer kazanmaya devam edecektir. Emperyalizme bağlılığın zorunlu ve ge-

rekli bir faturasıdır bu. Yani emperyalizme içbirlikli yapmanın esası, emperyalist para birimlerinin içbirlikli ükalelerine değer kazanmasını baretir.

Gizli devalaşyon yoluyla Türk lirasının dolar karşısında değeri kaybetmesini yarattığı krizi hasarı onarılmayacak boyuttadır.

Nitekim Demirel, bu son gelişmelerden ve TUSİAD'ın tavırından sonra, Suat başı ve Mart ayında da benzer krizlerin yaşanabileceği açıkladı. Bu yüzden Demirel Bankası Başkanı Bülent Gültürkün "Bundan sonra benzer durumlarla daha cabuk hareket edilmesi ve önlem alınması" istedi. Ancak aldıkları yanıt pek de açıktı olmadı. Çünkü Demirel Bankası Başkanı, bankanın elinde gerekli araçlar bulunmadığını, gizli kadarki politikaların bunu imkansız kıldığını belirtiyordu. Demirel bunun üzerine bir sonrakı gün, "Bunlar yapılmazsa kriz önlenemez" diyerek Çiller'den aldığı maddelik bir ekonomik programı uygulamamasını istedi. Tesadüf o ki, Demirel'in altı maddede özetlediği "ekonomik program", TUSİAD'ın bundan üç gün önce yayınladığı rapordaki "istikrar tedbirleri"yle pratik olarak aynı. Anlaşılan "baba" bir yandan "ben zararında yapamamam, ama sonuçta yapılması gerekenler bunlar" demek istiyor, diğer yandan da TUSİAD'ın mesajının alındığını gösteriyordu.

24 Ocak'ta Türkiye'nin düzenlediği "24 Ocak Toplantısı"nda Demirel, Çiller ve diğer burjuva parti liderlerinin birbirine girmesi, yaşanan krizin yansımından başka bir şey değildi. Bu kavga gürtülü ekonomide yeni firta beklentilerinin de korkusunu yansıttı.

Ülkemizdeki "Reformlar"ın, "Demokratikleşme"nin ve Krizin Atlatılmasının Şansı Yoktur

Şansı Yoktur ve arkasındaki güçleri Bugün İktidarı ve siyaseti yöneten "demokrasi" ve "reform" yönelecekleri başında, başka halin muhalefeti, mücadelesi ve ekonomik-siyasi krizin içindeki kırılamaması vardır. Bu noktalar da bir açılım yapılamamasının temel nedeni ise yeni sömürge ilke olmanın doğasından kaynaklanan ekonomik ve siyasi güçsüzlüğüdür. Demokratiklikli devletin bir açılım yapılamaması, dolayısıyla emperyalizmin ve içbirlikli tekelilerin isteklerini yerine getirmemesi bundan dolayıdır. Ülkemizin sosyal-ekonomik koşullarından dolayı demokratiklikli oyununu gelirmeye zorunluluğuna buna yetecek olmuyacağı sorunun temel kaynağıdır.

14 yıl önce 70 sente mukabil hale gelen ekonominin, aradan geçen süre sonunda yaklaşık 70 milyar dolar muhtak hale gelmiştir. Şimdi fihra ilan edilen, bir tek Demirel'in başkanı bulduğu 24 Ocak programı üzerine yeni bir IMF programı ile edilmeye çalışılıyor. Ancak temeli olmayan bir ekonomik yapıya yeni programları inşa edilmeyeceği gerçeği gözden uzak tutuluyor. Üstelik de yıllardır yaşanankar görülmeye başlıyor. Bu inşaatın da yarım yamalak rakamları, kısa sürede yıkılıp döküleceği şüphesiz. Çünkü kapitalist devletin ekonomik çehaneliğindeki bütün silahlarını kullanmıştır. Alınla fihra eden borç tuzakından, halka karşı yıllardır sürdürülen kırış savacı kadulusu para ayırmaktan, enflasyon ile tetinden ve bunların kaçınılmaz sonucu olan krizden yakan bir türlü kurtarmaya, kısır bir döngü içinde sıkışık kalmış yeni sömürge ekonomiden ve çarpık kapitalizden başkısı değildir. O

LENİN

Onurdur
Öğretendir
Gelecektir

1980'lere gelindiğinde revizyonizmin sosyalizme içeriden açmış olduğu savaş düzenleri şiddetini ilyece artırmıştı. Artık Stalin heykelleri yıkılıyordu. Çok geçmede Lenin heykelleri de yıkılmaya başladı. Tüm bunlar, sosyalizmin tüm değerlerini yıllarca kemirerek yok eden revizyonizmin yol açtığı tahribatin ödenen faturasıydı...

Ve karşı-devrimci dalgalanıp yarattığı sis yavaş yavaş dağılmaya başladı.

Eskisi kadar görkemli olmasa da yine binlerce insan, sosyalizmin önderi olduğu, sosyalizm özlemini temsil ettiği için Lenin'de, Kızıl Meydan'da bir araya geliyorlar. Sovyet halkları, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından açığa, onursuzluğa doğru sürükledikçe sosyalizmin insanlığa verdiği değerleri daha iyi anlıyorlar. Ve sosyalizme özlemlerini Lenin, Stalin ile bayraklaşıyorlar...

Tarihçilere, siyasal bilimcilere, entellektüellere sorarsanız Lenin'i, size çok şey söyleyebilirler. Önümüze düznelere makale, onlarca cilt, yüzlerce materyal koyabilirler. Ama Lenin'i en iyi bilen, devrimci hareketin eylem adamlarıdır. Rus Partisi'nin Babuşkin'i, Kamo'su, Hamburg barikatlarının Hans'sı, Vietkong'un Minh'i, Salvador'un unu Lenin'i Camillo'su bir çoklarından daha iyi bilirler Lenin'i. Çünkü Leninizm salt zengin çözümlemelere olanaklı tarihsel bir birikim, siyasal bir kuram değil, aynı zamanda bir eylem kültürüdür. Bu kültür, dışardan gözlemleyen hiçbir "bilim adamının" erişemeyeceği bir kültürdür. Ve Lenin de bu okula öğrenilir.

Lenin Büyük Ekim Devrimi'yle tüm dünyada devrimlerin yolunu açmıştı. O yalnızca sağlam bir öngörü gücüne sahip olma ve gelişmelerin gerçek anlamlarını kavrayabilme yeteneği ile değil, iktidare, kitlelerin yaratıcı gücüne olan sarsılmaz güveni ve mücadelenin hiçbir aşamasında kaybetmediği iktidar perspektifiyle, sosyalist devrim bir çok yeni gelenek kazandırmasıyla büyük bir önderdir.

1914-1917 döneminde, bütün sosyal demokratlar ve sol oluşumlar milliyetçilikle zehirlenmişler ve kendi ülkelerindeki emperyalist güçlerin hizmetine girmişlerdi. Plekhanov, Kautsky, Guesde ve onlar gibi birçok "sol" kimliği şovenizm dalgasına kapıldıkları bir dönemde Lenin, şovenizme ve sınıf işbirliğine karşı amansızca bir savaş başlatmıştı. O süreçte ardında yalnızca azınlık bir kitle bulunuyordu. Ama o aritmetik hesaplara değil, iktidare üzerine kurulmuş olan tutarlı politikalarıyla çiziyordu mücadeleyi. En zor koşullarda dahi yılmadan, haklılıktan aldığı güç ve kitlelere güveniyle, Lenin, kazanacak olanın doğru politik çizgisiyle savunuların, iktidardan ödün vermeyenler olduğunu çok iyi biliyordu.

Lenin'i ve sosyalizmin önderlerinin tümünü anlamak; temel hatları belirlenmiş ve sürekli yeni gelenekler yaratma üzerine kurulmuş sosyalist kültüre, bizlerden yeni halkalar eklemekten, yeni insanı yaşama geçirmekten geçiyor...

Ölümünden 70. yıldönümünde büyük önder Lenin'i saygıyla anıyor, Türkiye devrimcileri olarak onun cesaretle ölümlü eylem kültürünün ışığında yürüdüğimize bir kez daha söz veriyoruz...

MUSTAFA SUPHI

(1883-1921)

Mustafa Suphi ve arkadaşları 1917 devriminden etkilenmişler ve kurtuluş savaşını böyle bir devrim noktalama amaçlamışlardı. En büyük yanılgıları küçük burjuva milliyetçilerine gereğinden fazla güvenmeleri oldu. 1921'de 28 Ocak'ta, 29 Ocak'a başlayan gece 14 yoldaşı ile birlikte hain süngü ve kurşun yarılarıyla katledildi. Cesedi yoldaşlarıyla birlikte Karadeniz'in herçin sularına atıldı. Türkiye devrimci mücadelesinin ilk soluklarındandı. Suphi ve yoldaşları unutulmayacak...

AMİLCAR CABRAL

(1924-1973)

1940'larda Gine Bissau halkının Portekiz işgaline karşı mücadelesinin önderi, siyahların özgürlük simgesi oldu. Gine Bissau halkının ulusal kurtuluş mücadelesini gerilla savaşıyla başarıya ulaştırdı. 20 Ocak 1973'te Gine Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Kinakr'da Salazar Portekiz'i'nin ajanları tarafından pusuya düşürülerek katledildi.

Cabral, Kara Afrika'nın direnişçi ruhunda ve mücadelesinde yaşıyor...

(1871-1919)

(1871-1919)

ROSA LUXEMBURG KARL LIEBKNECHT

Liebknecht ve Luxemburg sosyalizm mücadelesinin Almanya'daki temsilcileri oldular. Uzun yıllar Alman Sosyal Demokrat Partisi içerisinde çalışmalarına karşın parti çizgisinin sağa kayması üzerine Spartakus Birliği'ni oluşturdular. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda tüm diğer "sol" oluşumların şovenizme saplanmalarına karşın, Rosa ve Karl sosyalist değerlerini yitirmeden savaş karşıtı mücadelenin önderliğini yaptılar. 1918'de Almanya'daki büyük kitle gösterilerine önderlik ettiler ve sosyal demokrat hükümet tarafından aranıma başlandılar. 15 Ocak 1919'da hükümet güçleri tarafından ele geçirildiler ve infaz edilerek katledildiler.

Sosyalist mücadelenin Almanya'daki direnişçi önderleri Liebknecht ve Luxemburg unutulmayacak...

Darbeci artkalarının yeni şefleri kendilerini keşfediyorlar; "Ben neymişim be..."

Aşağıda okuyacağınız yazı, milyarlarca aralık kaçan Süleyman ve Öküz'den denilindiğinde kabul etmeyip "tarafat" olmayı yeğleyen Hüseyin'den sonra doğan bölgede darbeci artkalarının şefliğine soyunan Hayri ile ilgili. Karıyer ve popülizm düşkünü Hayri ile uzun yıllar aynı cezaevinde kalan, aynı komitede çalışan bir arkadaşın, o günlere tanıklık eden yazısının yararı olacağına inanıyoruz.

Uzun cunta yıllarından, tutsaklık yıllarından sonra, harekaten iradesyle hayata geçiren bir değerlendirmeye toplantıya daydık. Siyasi sorumlulardan komite üyelerine, taraftarlara kadar herkesin katıldığı ve herkesin istenince birbirini değerlendirmesinin istendiği bir toplantıydı. Derinleşen bir eleştiri-özeleştiriye he-
liçliçliydük.

Karşıdaki konuşukça, eleştiriler özelliği bir isim üzerinde, o zaman henüz komitede olan bir isim üzerinde yoğunlaşıyordu. Bir arkadaş bu "isim" bir defasında eleştirmeye kalkmış ve ondan şüphe etmişti. "Benimle uğraşma, senin siyasi geleceğini bitiririm." Aynı tavır muhatap olan başkaları da vardı. Genel toplantılarda, komite toplantılarında geldiğimizde şüpheli değerlendirmeleri-ne ki ilgisizleride pek çok arkadaş or-tak etmişti; hepsinin ortak noktası bu "isim'in karışmadığını "ezme" tavır ve kendini öne çıkarmasınıydı... Bütün bunları günlük yaşamı ilgisiz olarak da bu "isim'e yönelikmiş sayıştığını eleştiriy-
o... Aslında çoğumuz şaşkınlık içindeydik. Sağlanan devrimci eleştiri-özeleştiri ortamında, tüm arkadaşlar yaşadıkları sorunları, ilki ilgisizleride kalmış, açılan-makmış sıkıntılarını ortaya koyuyorlardı. İlgisizliği, bu "isim'in kendisi de oldukça şaşır-mış görünüyordu.

Bu isim "Hayri'di; bugün tabanıyla, tavanyıyla, kelimelerin mecazi değeri gerekçesiyle 3-5 kişilik kalan darbeci çete artkalarının şefliğine soyunan Hayri...

Hayri kimdi? Tanıdığımız, tanış olduğumuz kadıyla aynı anlaşılmamış gereği vardı. Ama bundan daha önemli, daha önce kavranması gereken, böyle bir ta-nıklığın için gerekli olduğu, günlük tar-tışmalarımızda, dergi sayfalarımızda niçin buna yer ayırmak gerektiğiydi.

Sorun "o zaten öyleydi" demek soru-na da değildi. Her şey bir yana, yalnızca gelmiş noktaya, karşı-devrimci bir yön-tüm olan darbeciliğin içinde yer alması, bu pisliliğin "başına" geçmesini, çalınması, bu çürümeye, yazılmaya "sahip"lenmesi, "zaten öyleydi" demeyi gerektirmez, ke-nar bir konudur. Dün ki ve nasıl bir olursa olsun, geldiği noktaya artık devrimci-liğin en geniş anlamıyla bile çok çok uza-ğında bir yerdir.

Ancak "Hayri kimdi?" sorusu buna ra-ğmen gereklidir.

Her şeyden önce bu soru, bu pisliliğin içinde yer alan, şefliğine soyunan kişinin niye bir başkası değil de Hayri olduğunu açıklayacaktır. İkincisi, darbeyi, darbecil-iği hala bir türlü çözümlemeyemeyen, an-la-mak istemeyen sola, kimleri meşrulaş-tırarak...

tırdıkları bir kez daha, yeni bir örnek göstererek; üçüncüsü, hala darbecilikte ısrar eden 3-5 taraftarı kimlerin ardından gittiklerini anlatırdı. Yalnız bunlar da değildi; bugün eksikliklerimiz, zaafılarımız; karıştı nasıl bir uyanıklık içinde bulun-mamız gerektiğini işkin dersler çıkar-mamız yarayacaktır. Ve bu önemli bir yandır. İşte bunlardan ötürü, darbeci çe-tinin eski-yeni şefleriyle belli bir süreçte paylaşılan herkesin "onlar kimdi?" sorusu-na kendi tanıklıklarıyla yanıt vermesi, bu yanıtın ve yanıtın kaçınılmaz sonuçların ko-
lektiflenmesi bir gerekliliktir.

Hayri darbecilik bir prototiptir. Bu tanımın kullanılması boğucu değildir. Bir örnek bunu kanıtlamaktadır. Hayri'yle aynı yerde kalmış yeni kişiye çeşitli sohbet-lerde isim belirtmeden "sizin cezaevinde bir kişi darbeci oldu" diye söylenmiş ve birbirlerini aynı zamanlarda, aynı yerlerde kendilerini bu açılıma yapmış diye kişiden altısı tepiklerini "Hayri'm" di-
ye fide etmişlerdir. Darbeciye doğru tah-min edilemeyen yedinci kişi ise tahmin-deki yanlışlığı, "Ben bir sürpriz olduğum" düşünerek en olumsuzca isimleri say-dım" diyerek açıklamıştır.

Kuşkusuz böyle bir şeyin tesadüf ol-ması mümkün değildir. Darbecilik daha önceki çeşitli yazılarda çözümlemesi ya-pılan belli kişilikleri kucaklamıştır. Hemen hepsinin ilk ortak niteliği bir dönem "ce-zalandırılmış" olmalarıdır.

Hayri de bunlardan bindir. Yazının baş-ğında sözü edilen değerlendirmeye to-plantılarında hemen sonra, komiteden alın-mıştır. Ama bu noktada bile komiteden alınması olayının köküne, "komiteden -kendisi eleştirilme- ayrılmı" biçiminde yan-ıtlanmasına karşılık, bunu adeta bir "öz-ver"miş, bir "mütevazilik" örneğiymiş gi-bi sunmuştur. Kendisine yöneltildiği en "sert" eleştirilerle bile gerçekken kendini övmektedir. Böyle bir "beceriye" sahiptir. Bu kendine hayran bir kişilik yapısının devamıdır elbette.

Darbecilere yakın ortaklığı, kendilerini "eleştiri ötesi" görmeştir.

Hayri'ye somut gerekçeleri: Eleştirile-nin büyük bölümünün sana yöneltildiği; komiteden, siyasi sorumlulardan gizledik-ten olumsuzlukların, her senin tahakküm-cülüğüne yaslanarak ilki ilgisizlerin açığı çıktığı o kitlesel eleştiri-özeleştiri toplantı-larının sonunda sana söz verildiğine ne dedin? Ne dedin ve sonra ne yaptın ki, gimsi serden öteki darbeci şeflerin gerek-cek niteliklerini açığı çıkartabilmiş ol-makla övünme "cesaretini" buluyorsun?

Sormak gerekçeleri, san her şeyden önce kendi niteliğini açığı çakartabilmiş-miydin ki?

Evet, Hayri, toplantıda kendisine söz verildiğinde, sanki anlatılanlara da o yeni duyuyormuş gibi oldukça şaşırmış görün-müştü. Ve söylediği yalnızca "bunları dü-ğünceğim" olmuştuk. Çok bariz olan kimi eleştirileri bile kabul etme cesareti, so-runluluğu ve algıkonulluluğu gösterme-di.

Karıyerizm, sehterlik, kendine mişyon yüklemesi, konumunu kullanma, açık dav-ranması, ona yöneltilecek eleştirilerin sa-dece bacılardır. Günlük yaşamı ilgisiz olanları da vardı. Ama hepsi so-

Tüm eksikliklerine, zaafılarına karşın insanlar, isterlerse eğer devrimci hareketin saflarında kendilerini aşılabılır. Ama darbecilik bu sürecin tersinden noktalanmasıdır. Yazılmanın, karıyerizmin, ahlaksızlığın sahiplenilmesidir. Hayri şimdiki bir eski yoldaşın değil çürümüşün adıdır.

nuhta bunlara gelp dayanıyordu.

"Düğünceğim" demesine karşın bunu düşünmedi hiç. Ne o an, ne de daha sonra. Getirilen eleştirileri hiç kabullem-di. "Bu söylenileni kendimde bulamı-yorum" diyordu her. Çünkü aslında ken-diye bakmıyordu. Kendinde eksiklik ola-bileceğini düşünmüyordu.

Kendisiyle defalarca konuşuldu. An-
cak hiçbir adım atılmadı. Tüm olumsuz-luklar somut olaylarla ortaya konuluyor olmasına karşın eleştirilerin kabul etmi-yordu. Elbette bu ondan üstün mezyetleri-nin bir kanıtıydı; "kafama kabullenme-
miş eleştirileri kabul etmem sarımsiyet-sizlik olur, oysa ben..." diyorodu. Ondan fazla yoldaşın anlatıldığı olayların açılma-sını yapmaya ise çalmıyordu bile.

Kendine, kendinden olmayan bir mi-şyon biçmek onun en temel özelliklerin-den biriydi. Örneğin son olarak kaldığı iki cezaevindeki her kazandıma onun payı bilirdiydi. Diktat eden, Devrimci Sol tutsaklarının da değildi, Hayri'nin payı... Son kaldığı cezaevinin tarihi onun dilinde aslında "kendi" tarihine özeleştiri. O örneği, o görmüş, idareye o kabul etti-mişti... Diploması yeteneği güçlüdür. Ama o sorulan salt bu "yeteneğiyle" çoğunduğu, başkaları bu "yeteneğiyle" gerçekliği düğünceğün kadar bencil ve hırslıydı; ve de drensizlerin ayaşlı gıvırı ki sayısız kadar da politik kapasiteyi dardı. Onun pratik komiteden alınan kararlarla idareye yaslanılan tavır her zın bir birine denk düşmezdi. Çünkü ondan önce de düşünmekteydi ve komite-dekileri "ikna" edemese de doğrusu kendi düşündüğünü. Komitede o kadar tartışmaktansa, idareye gidip işleri "kendi bildiğine" halleder ve böyle noktalarda kendin tavırını belli çıkarmak için yoldaş-larını yanlış bilgilendirir. Gereksiz (I) yalan söyler, idari temsilci görevinden alınmasına çok uzun süre önce karar ve-rilmiştir. Ancak, tünel faaliyeti gibi pratik nedenler temsili değeri olmayanı engeller. Silah hala elinde ve bunu so-nuna kadar kullanır, tabii yoldaşlarına karşı.

İdare nezdinde temsili olması, onun en büyük zırrı ve savunma silahıydı.

Özellikle komitedeki değerlendirmeye toplantılarında diğer arkadaşlar için onun ağzından sık sık "aptal", "geri zekalı" ta-nımlamalar duyulirdi. Sayışız kez eleştirilmesine rağmen değerimedi bu özeleştiriye. Çünkü kendisi eksiksizdi, o, bu sözcükleri kullanma "hak"ına sahipti.

Ara sıra değişik işlere "yardımcı" olur-du. Ama bu da onun büyük bir "lütüflü", yardımlama, paylama, kolektivizm bir "göster"di onun için; "yaptı" desinler di-yeydi. Ve "yardımcı"nın reklamını mutla-ka bir biçimde yapardı. Bu özelliklerinden dolayı da, kimseyle arası iyi değildi. Ce-zaevinde samimi olduğu, yoldaşça ilgli-
li kurdurdu tek kimse yoktu.

Onu en iyi tanıtan peşgönderen biri ise darbe sürecinden sonraki tavırlarıydı. Kendisiyle telefonla tartışılıyordu. Tele-fonfaki ses tam bir felaket telakuydu. "Ne-ler oluyor da haberiym yokmuş" diyor, darbeci şeflerin sözlerini, iddialarını keli-mesi kelimelere tekrar ediyorodu. "İkinci" olduklarını, sorunu kimseye açmadıkları-nı belirtiyordu.

"Biz" diyorodu boyuna konuşmuş. Siz kiminiz sorusuna ise "Burada 20'ye ya-sın savacı" var" yanıtını veriyordu. "Sa-vaşçıların senin gibi düğünceğünü ne-re-den biliyorsun, beni açmamıştınız?" so-rusuna ise verebileceği tek yanıt "kem-kümdü". Yalan söyleyordü açığı. Sa-vaşçıların sonraki açıklamaları da kanıt-lanmış bunu.

"Biz" derken yine her zamanki gibi "konumunu kullanıyordu". Ve yine her zamanki gibi karıyeri peşgöneydi.

Kendisiyle yapılan sayışız telefon gö-rüşmelerinin sonucunda "hareketin derhal meşru yönetime devredilmesi ve en ki-sa sürede bir kadrolar platformunu to-planması" konusunda hemfikir olmuştuk.

Bu konuşmadın üç gün sonra ise utanç-ğazırbecilerin -"çadır"larını- bir açılmasından altından işareti görüldü. Üç gününde, ne olmuş, ne değişmişti acaba? Bu da öğrendi daha sonra; bu arada ha-reket önderliğine görüşmüş, kendilen-ne bulundukları alanda "komite" olarak değildi, "görevli" statüsünde bulundukları söylenmişti. Ki işin aslı da buydu. Ama hazır bir "kaos" yaşanıyorken, hazır "Tir-sak" çıkmakken, "Abdurrhman Çelebi" olarak orada kendi sorumluluğundan yararlanmaması istiyordu. Evet, tam so-run, hemfikir olumamasına karşın kendini darbecilere kucağına atışının tüm nede-ni istediği karıyerin verilmesiydi.

Tamam söz "komitesiz" denleseydi, o zaman kuşkusuz kaldırı Hayri. Ama dev-rimci hareket, politikayla, Hayri'nin o çok sevdiği yöntemle, burjuva ayak oynula-
rıyla yünütmüyordu. İllele, karılar, de-ğeryer vardı. Ve Hayri'nin yüzlerindek-i sirmaları döksece, bugün ya da yarın Hayri'leri açığı çıkarsak olan da bu ilke-ler, kurallar ve değerlerdi. Mücadeleden kendisiydi.

Tüm eksikliklerine, zaafılarına karşın insanlar, isterlerse eğer devrimci ha-reketin saflarında kendilerini aşılabılır. Ama darbecilik bu sürecin tersinden no-
ktalanmasıdır. Yazılmanın, karıyerizmin, ahlaksızlığın sahiplenilmesidir.

Hayri şimdiki bir eski yoldaşın değil çürümüşün adıdır.

"Baskı ve zulmün olduğu yerde direnmek bir haktır"

Av. Zeki RÜZGAR

Ankara'da estirilen polis terörü ve tutuklamalar gazetemiz, Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi, Devrimci Gençlik dergisi, Halkın Gücü gazetesi, İçişleri Bakanlığı gazetesine ve Memur Gerçeği dergisi tarafından yapılan ortak bir açıklamayla konudur. Açıklamada polislerin tavırının yanı sıra, polis bültenlerini "büyük haber yakalaması" havasında olduğu gibi yayınlayan burjuva basını da eleştirildi.

Temsilcimiz Burhan Kardaş ve Grup Ekin üyesi İhsan Cibelik'in tutuklandığı gözaltı furıyasında işkence görenlerden biri de avukatımız Zeki Rüzgar'dır. Av. Zeki Rüzgar'ın anlatımlarını yayınlıyoruz.

ettim", "burak teröristlerin davasını" gibi sözler almaya başladı.

14 Ocak 1994 tarihinde Adli Tıp'a getirildim. Buradaki doktor beni gördü. "Semi ne ile dövdüler, seni hastaneye sevk edeceğiz." demişti. Sevk de yazmıştı. Ancak polister beni 7 gün sonra ağzımdaki ve burnumdaki yaralar iyileşirken sonra hastaneye götürüldü. Burada psikolojik baskıya henüz bana henüz de doktora uğuluyorduk. Doktor raporları yazarken, beni dışarı çıkıp doktora bir şeyler söylüyorduk polister. Tüm bunlara rağmen doktor bana rapor verirken sürekli doktor kontrolü altında bulunmam gerektiğini de raporuna yazdı.

Yasalara göre; avukat olduğumdan dolayı ancak savcılığın talabı, Adalet Bakanlığı'nın izniyle gözaltına alınıp hakkımda soruşturma açılabilir. Hakkımdan onayla bile polis polise hiçbir analiz ve ifadəi alabilir... Oysa yasadışı karışık çok şüpheli. Bu duruma zulüm karşı direnme hakkım kullandım. Baskılara direnip ifade vermedim. Burada hep işkence ile ölen devrimciler, bu hücrelerden geçmiş Birtan Altunbaş aklama geliyor. Onları dışındaki baskılara direnmede kendimi daha güçlü hissediyordum. Bu arada benimle ve bütün öze gözetilme insanları işkence yapıyorlardı. Sürekli güçlüklerimi duyuyordum. Gözetilme insanların arasına gazetemizin Ankara temsilcisi Burhan Kardaş da vardı. Hiçbirine sürekli söylediğim zaman sesini iyiyordum. O da çoğunluk işkence görenlerin arasındaydı.

Gözaltında işkencecilerin uyguladığı dayak ve işkencelere, psikolojik baskılara karşı direnmek bir insanlık görevi olduğu gibi İhsan Halkın Evrensel Birliğinde ve Anayasada kabul edilmiş meşru bir hak. Çünkü, baskı ve zulmün olduğu yerde direnmek bir hak. Bir gün işkence ile de baskı, işkence ve zulmün yaşanmadığı günlerin geleceğini inanıyordum. Bunu hep birlikte sağlayacağız.

Ankara'da basına ve DKÖ'lere saldırı

Temsilcimiz tutuklandı

Ankara (Mücadele)- Gazetemizin Ankara temsilcisi Burhan Kardaş tutuklandı. Ankara Terörle Mücadele Şubesi polislerinin 12-13 Ocak günlerinde de sosyalist basına yönelik olarak estirdiği terör dalgası sırasında gözaltına alınan temsilcimiz Burhan Kardaş 15 günlük işkenceyi sorgularından 26 Ocak günü çıkarıldı. Ankara DGM tarafından Grup Ekin üyesi İhsan Cibelik ile birlikte "örgüt üyesi oldukları" iddiasıyla tutuklandı.

12-13 Ocak günlerinde Ankara'da Devrimci Gençlik, Memur Gerçeği, Ekin Sanat Merkezi ve gazetemize yönelik saldırıların bilançosu 50'den fazla kişinin gözaltına alınmasıydı. Gözetilme insanların bir kısmı ilk günlerde serbest bırakılırken, geriye kalan 13 kişi için de DGM savcılığı tarafından 26 Ocak'a kadar "gözetim" izni verilmişti.

İşkence Devrimci Sol korusunu atamayan Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar, devrimcilerin bulunduğu her yerde, her protestoda, yasadıkları her saldırıda Devrimci Sol'u görüyor ve korusunu bastırma işi üzerinde geleni, son memur aylarında olduğu gibi, örgüt üyesi olarak ilan ediyordu.

Ankara'da sosyalist basına, demokratik kitle örgütlerine yönelik saldırıda da yöntem ve senaryo aynıydı. Ankara temsilcimiz de Orhan Taşanlar'ın, DGM savcılığıyla büyük bir uyum içinde hazırladığı terör dalgasının ardından diğer 12 kişiyle birlikte kamuoyuna ve basına "terörist" olarak lanse edildi.

Onlar Kimliklerini Hiçbir Sanaryo Okumadılar

Sanaryo okumadan hazırlanmış, baskı, talan ve yağma için gerekli "izlen" alınmıştı. Demokrasi, insan hakları demagogisi ile göz boyanmış ülkemizde, oligarşi derneklere, dergilere, devrimci sanatçılarına tahammül edemiyordu.

Kendi yasadlarını dahi kendileri çöneyerek avukatları gözaltına alıyor, aralarında Ankara temsilcimiz Burhan Kardaş'ın da olduğu 13 kişiye hediye gösterilerinde basında "Dev-Sol'a Darbe", "Dev-Sol Operasyonu" başlıklarıyla haberler veriliyor, yine örgütler çıkıyor, yine dokümanlar ele geçiriliyor. O da koru kamuoyuna ve halka önemiydi. Temsilcimiz ve Grup Ekin üyesi İhsan Cibelik dışındaki 11 kişinin serbest bırakılması, bu açıklama ve haberlerde bir değişiklik, düzeltme gerekiyordu.

TV kanallarında önerilen Ankara basına üzerine düzüm "dokümanlar"la gösteriliyor, basına "örgüt üyesi" diye lanse edenlerin kimliğini hiçbir zaman saklamayan sosyalist basın çalışanları, kavgaın türüklerini söyleyen Grup Ekin üyesi, FOSEMLER, AHS oyuncularını, okutları ve onların avukatı Zeki Rüzgar'dı. Sosyalist basını susturamayanlar, halkın türüklerini yok edemeyenler, onları yaşıtılan "örgüt üyesi" diye, "terörist" diye tanımlanan çözüm olduğu zannediyorlar. Yanılıyorlar.

Ailelere Mektup

Pervazlı bir aileler üzerinde de sürdürülen Ankara polisi, ailelere gönderdiği mektuplarla tehditler, kaç emelleri için tehdit ediliyor. "Çocuklarını dikti emelleri için tehdit ediliyor. Aileler oturdukları bölgelerin karakollarına bağnıyorlar. Ve usulüne uyanırları Eylem Kayan'ın Ankara'da, Kezban Kaltepe'nin Nevşehir'deki ailesi uyanırları arasında. Ayrıca polis bir tehditler çok masumane bir tutum gibi gösterilecek günlük basında da yayınlandı.

Ankara polisi bir yandan azgın bir terör estirenler, diğer yandan da aileleri yıldırmak, korkutma çabası sürdürüyor. Ama tüm sanayilerin, oyunları boş çıktı. Gözetilme derinleştirilecek polisin tüm çabaları boş çıktı.

Devrimci Sol Güçler Polis Terörünü Eylemlere Protesto Etti

Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar'ın emrinde Ankara polisinin gözaltıları ve terörü sürerken, Devrimci Sol Güçler de baskıları protesto ediyor, şehrlerine, işkence katillerinden Birtan Altunbaş'a sahip çıkıyorlar. Eylemlerini işkence de derinlenerek çok oluyor.

İk olarak Mamak Halk Derfili Gözetilme hemen ardından 14 Ocak günü Tuzlaçayır ve Sahinbey bölgelerinde polis terörünü protesto eden diğer ashtar, 16 Ocak olduğunda tepkiler Cabeci Dört-yolda, Yenidoğanda, Dikmen'de yapılan yüzlerce kuşlamalar döngüsü. Kuşlamalar Mamak Halk-Ör ve Devrimci Sol Güçleri izliydi. Gözetilme sürüyor, tepki bu-

Burhan Kardaş ve İhsan Cibelik... Senaryolar seslerini boğamayacak...

yüyor. 17 Ocak'ta yollar ateşe verildi. Mutlu Mahallesi'nde, Zabit Blikar'ında, Altındağ'da, Yenidoğanda, Ahmet Hacım Caddesi'nde yakılan ateşler "gözetilme" için özgürlük yordu.

DAL işkencecilerine boyun eğmektense ölümlü seçen yitit DEV-GENÇ Birtan Altunbaş için Ahmet Hacım Caddesi'nde asılan pankarta "Birtan Yaşıyor, Devrimci Sol Savagıyor Devrimci Sol Güçler" yazıyordu. Gün 18 Ocak'tı.

Günlerden 19 Ocak olduğunda Dikmen'de duvarlar Devrimci Sol imzalı yüzlerce afişle kaplanıyordu. Ocak ayı gözaltıları ve protestolarla sürerken, polis terörünü teshir eden, işkencecilerin gerekçe yüzünü Ankara halkına anlatan Devrimci Sol Güçleri imzalı bültenler Hasköy, Yıldız, Dikmen, İker, Sokulu, Keleşpınarı, Öveçler, Mamak, Keçiören, Esentepe, Yıldıztepe, Güneşpınarı, Balgat ve daha pek çok bölgede halkın elindeydi.

Gözetilme süresince Devrimci Sol Güçleri, halkın sanatını yapıyorlar, mücadelelerini sesli-sözlü olanları yalnız bırakmazlar, dayanışmayı, meşaleyi yükseltmek sergilemişlerdi.

Başarmayacaksnız!

Bu ülkende devrimciler, türüklerini her türlü baskı ve terörün rağmen yıllardır yılmadan meşveretini savundular, bundan sonra da savunmaya devam edecekler. Bunu dost da, düşman da asla unutmamalı!

"Faşizmle yaşam hakkı verilemez"

Çapa Tıp'ta anti-faşist tepki

Sivil faşistlerin 24 Ocak gecesi öğrenci kantini duvarlarına faşist sloganlar yazıp MHP afişleri asma- larına üzerine devrimci, demokrat öğrenciler 25 Ocak günü bir forum düzenleyerek, yazıları silip, afişleri yı- rarak indirdiler. Daha önce de okul- da kimsenin bulunmadığı saatlerde öğrenci kantini çevresine "Başbu- Türkçe", "Rehber Kuran, Hedef Tu- ran" vb. sloganlar yazılmıştı. Bunla- rın silinmesi üzerine, bu kez iktidari- lerini belgeleyen küfürler yazarak, altına "Ülkücü Gençlik" "UGD" gibi imzalar atılmışlardı.

25 Ocak günü okul bahçesinde toplanan devrimci-demokrat öğrenci- ler, yaptıkları konuşmalarla "Fa- şizmle yaşam hakkı verilemez" di- yerek, olayın "şaş-sol çatışması ol- madığını, faşizmle karşı mücade- lelerin bir insanlık görevi olduğu-

nu vurguladılar.

Yazılar silinirken İYÖ-DE'li bir öğrenci gelişmeleri dikkatle izleyen çok sayıda öğrenciye seslenerek "Bu silinenler, yurtlular faşizmin kan isteyen çıkışlarıdır. Bu kırık-Tu- rancı sloganların her biri sivil faşist- lerin sadece bugüne kadar döktük- leri kanın değil, yarın dökcekleri kanın da habercisidir. Maraş", sivil faşistlerin, MHP'nin, "Ülkücü" katil- le-

rın okurduğu kadınların, çocukları- nı Malaya'yı, Çorum'u, 16 Mart kati- lmini unutmamak, Sivas'ı hepimiz bi- lyoruz. 37 aydın saratıpının silini- diri yakıldığını gördük hepimiz. An- cak yarın kurbanlarımız, yarın yakıl- mak isteyenler, sivil faşistlere, faşiz- me yaşam hakkı tanıyabilirler. Ama biz tanımayacağız." dedi. Sivil fa- şistlerin kentin girişinde yere yakıl- lan "Komünist Kanı" yazısını göste- ren öğrenci şunları söyledi: "Bugün 'komünist kanı' yazıyorlar, yarın 'soyul demokrat kanı' olacak bu. Öbür gün bu kendinden olmayan herkesin kanı olacak. Çünkü faşizm önce ölüme engel gördüklerine ama gerçekte kendinden olmayan herkese düşmüştür."

Forumda söz alan SIPTİ bir öğrenci de sivil faşistlerin, burjuvazinin krizini örtmek, devrimci muhalefeti bastırmak için kullandığı araçlardan biri olduğunu vurgulayarak "Nasil memurlar Ankara'da coplanıyorsa, nasıl işçi eylemleri bastırılıyorsa ve ulusal kimliğine sahip çıkan Kürt halkı nasıl katliamlardan geçiriliyorsa sivil faşistler de mücadelenin önüne öyle çıkarılıyor. Sosyalistlere, komünistlere küfür eden, devrimci değerlerimize dil uzatan hiç kimseye tavırsız kalmadık. Bize yöneltilen her türlü saldırıya karşı ideolojik ve gerekirse fiziki olarak gerekli karşılığı vereceğiz."

Kantinin üst katındaki yemekha- neden fotoğraf çekmeye çalışan Devrimci Gençlik dergisi muhabiri Özkan Köylüoğlu da polis polisinin saldırısına uğradı. Devrimci Gençlik muhabirini gözetim altına almaya çalışan polis, yemekhane'deki asistan ve öğrencilerin müdahalesiyle yemek- haneyi terk etmek zorunda kaldı. ○

Elazığ Atatürk Lisesi'nde boykot

Elazığ (Mücadele) Elazığ Atatürk Lisesi'nde, 17 Ocak günü TIKKO imzalı sınıf yazılamaları yapıldı. Yazılamaların yapıldığı gün okul bahçesinde ve dışın- da karakol kuran polisler öğrencileri kameraya çekti. Aynı gün Okul Müdürü Mahmut Efe'nin de yardı- mıyla faşistler N.P. adlı bir öğrenciyi dövdüler. Sivil faşist-lerle işbirliğiyle yapılan saldırıların ardından dö- vülen öğrenciyle birlikte 4 kişi de gözaltına alınarak polis tarafından tehdit edildi.

Öğrenciler üzerindeki polis ve idare baskısı bu olaydan sonra daha da artırdı ve giriş çıkışlarda bir- zait polis tarafından kimlik kontrolü yapılmaya baş- landı. Kimliği olmayan dayakları geçirildiler.

Ayrıca aynı gece operasyonlara devam eden polis, Deniz Aksoy, Vedat Tazı, Nurettin Polat ile binlerce toplandı 42 kişiyi gözaltına aldı. Bu saldırıların ar- dından 19 Ocak günü okulun boykot eden öğrenciler SHP il binasında basın açıklaması yaptılar. DLMK ve YDG'nin düzenlediği açıklamaya devrimci demokrat öğrenciler de katıldılar. DLMK'nın öğrenciler 13 yıldır okullarında bulunan Müdür Mehmet Efe'nin saldırı- larını birinci sorumlusu olduğunu söyleyerek okulla- rındaki keyfi uygulamaların son bulması ve Mehmet Efe'nin görevden alınması için bütün kamuoyunu du- yarı olarak çağırıyor.

Ayrıca çocuklarını hayatlarından endişeli olduk- larını belirten aileler 24 Ocak günü SHP binasında bir açıklama daha yaparak keyfi gözaltılar ve Okul Müdürü Mehmet Efe'yi protesto etmek için imza kampanyası başlattılar. ○

■ ■ ■

İnsan Hakları Şenliği yapanlara disiplin soruşturması

Bahşesir Necatibey Eğitim Fakültesi öğrencileri keyfi disiplin soruşturulmaları protesto etmek için yürüyüş yapı- lar. Devrimci-demokrat öğrenciler daha önce İnsan Hak- ları Haftası nedeniyle bir şenlik düzenlemişlerdi. Bu şen- liğe polislerin saldırması sonucu 22 kişi gözaltına alının- ve bunlardan 13'ü hakkında da disiplin soruşturması açılmış- tu. Öğrenciler 13 arkadaşları hakkında açılan keyfi disiplin soruşturmasını protesto etmek ve soruşturmanın dur- durulmasını sağlamak amacıyla 19 Ocak'ta yürüyüş yapı- lar ve dekanları görüştüler. Öğrencilerin yürüyüşüne yakla- rık 100 kişi katıldılar. Yürüyüş boyunca "Polis İfade İ- lahine Soz", "Kahrolun Gerici Faşist Eğitim Sistemi", "İşbirlikçi Rektörün Hesap Sorulacak" sloganları atıldı. Öğrenciler rektörün binası önüne geldiklerinde, Rektör Asım Yücel ile görüştüler. Rektör yürüyüşçü öğrencilere "Soruşturma açılmasını ceset verilmesini anlamaya gelme- yeceğim" söyledi. Öğrencilerin daha sonra aralarında seçtikleri 5 kişilik bir heyet dekanla görüştü. ○

■ ■ ■

Adana Erkek Lisesi'nde sivil faşist saldırı

Adana (Mücadele) Okullarda dini ve millî duygu- ları kullananlar örgütleniş sivil faşistler en son olarak Adana Erkek Lisesi'nde okuyan D.T isimli DLMK'nı öğrenciyi saldırdı.

6 Ocak günü okul çıkışında koridorlarda 8-10 kişiden oluşan faşistlerin saldırısına uğrayan D.T olayı şöyle anlattı: "6 Ocak günü okul koridorunda geziyen fa- şist bir öğrenci benimle konuşmak istediğini söyledi. Sonra tekme tokat saldırdı. Ben savunmaya geçemedim faşistler 6-7 kişi oldular. Gerçekten arkadaşlarımla müdahale sonuna kadar faşistler kaçtı."

Öğrencüler bu tür saldırılar karşısında sesli ka- maye-kararlı belirttiler. Ayrıca 13 Ocak günü Sakir- paşa Mahallesi'nde operasyon düzenleyen polis 19 Mayıs Lisesi'nde okuyan Mahir, Adana Erkek Lise- si'nde okuyan A. B. ve A.G. adlı öğrencileri hiçbir ge- rekçe göstermeden gözaltına aldı. Öğrencilerin şim- diye kadar haber alınmadı. Aileler ise çocuklarını hayatlarından endişeli olduklarını belirttiler. ○

"İnsanca Yaşamak İstiyoruz" diyen öğrenciler yurttan atıldı

İstanbul da Kredi Yurtlar Kurumu na bağlı çeşitli yurtlarda kalan öğrenciler 22 Ocak günü SHP Beyoğlu ilçe örgütünde yaptıkları basın açıklamasıyla yurt yönetimlerinin öğrenciler üzerinde uyguladığı baskı politikasını protesto ettiler. Yurtlarda insanca yaşamak isteyen ve sorunlarını dile getiren 18 öğrencinin yurtlardan atıldığı ve 15 öğrenci hakkında açılan soruşturmanın halen devam ettiği belirtildi. Çeşitli demokratik kitle örgütlerinin de katıldığı basın açıklamasına 100'e yakın öğrenci katıldı.

Bağcılar Lisesi'nde polis terörü

Bağcılar Lisesi İstanbul'da faşist- lerin yoğun olarak faaliyet yürüttüğü okullar arasında yer alıyor. Okulda yazarların röportajı dolayın ve öğrencilerin baskı uygulayan faşist- ler, idare tarafından açıkça destek- leniyorlar.

Bizim Okuk dergisi Bağcılar Temsilcisi ve DYP Gençlik Komis- yonu Üyesi Bünyamin Çiftçi'nin kur- banılaşmasını ardından Bağcılar Lisesi'nde terör estirmeye başlayan faşist Müdür Şaban Türk, okulda devrimci-demokrat olarak tanınan 21 öğrencinin dosyalarını polise

verdi.

Müdüden ibarının ardından 18 Ocak akşamı evleri basılarak gözaltı- na alınan 18 öğrenci ertesi gün serbest bırakıldılar. Bu öğrencilerin birakıldığı gün Teslim, Zeynep ve Ali isiminde üç öğrenci daha gözaltı- na alınarak ipkenceden geçirildi.

Gözaltındakilerin serbest bırakıl- masında sonra İstanbul DLMK, Bağcılar SHP'de bir basın toplantısı yapıp, Basın Toplantısına katılan öğrenciler, gözaltındayken "Bünya- m'ın nasıl vuruldu?" "Siz örgüt taraftarı mısınız?", şeklinde sorula-

la bu faşist kurbanlarımızın kendilerini sorumlu tutulmaya çalışıldığını söylediler.

Basın Toplantısına katılan ailele- ren Hacı Boztepe de Okul Müdürü Şaban Türk'ün devrimci-demokrat ve Alevi öğrencilere karşı davrandığı- nı, çocukları üzerinde terör esti- ren müdüden şikayeti olduğunu söyledi.

DLMK'lılar basın toplantısını "Her şey ve tüm baskılara rağmen demokratik life mücadelenisi sürü- receğiz. Faşist baskılara boyun eğ- meyeceğiz." diyerek bitirdiler. ○

13 Ocak'tan çıkarılacak dersler 22 Şubat'a taşınmalıdır

13 Ocak'ta talepleriyle bir kez daha kamuoyu gündemine girmeyi başaran kamu emekçileri if barakına eylemlerinde ilk kez bu kadar büyük bir kitlesellik yakaladı. Ancak yakanın bu kitlesellik ne yazık ki oldukça düğümlendi. Halbuki kamu emekçilerinin iktidar karşısındaki gücünü, kararlılığını, göstermek pey pratiklidir. Bu yüzden eylemlerin yaygın ve soğuk dökülen kamu emekçilerinin kitleselliği, grevli-toplu sözleşmeli sendika taleplerinin güncesi olacaktır.

13 Ocak'ı değerlendiren BEM-SEN Genel Sekreteri Hanifi Sağlam'ın doğru bir şekilde ortaya koyduğu bir soru vardı. Hanifi Sağlam'ın soruğu "bu kadar medce haklarımızı elde etmekte ilmi yeterli midir?" sorusuna yanıtı dolabilmek hayırdır. Çünkü KÇP'de egeyen olan ulaşıma-çı eğılları henüz aşamamıştır. Ve bu eğıllar hem programların oluşturulmasında, hem de eylemlerin hayata geçirilmesinde bir saykıştı durumundadır. Bu ulaşıma-çı eğıllar her eylemde kendi statükocu bakışlarını kitleye mal ederek, korkak politikalar üretmiş ve binlerce meşurum ifkisini ögütmemek, mücadeleli yükseltmek yerini ifkeli yaptırarak mayosuyla yitirmişlerdir. Geçtiğimiz günlerde Ankara'daki bir protesto gösterisinde medce'si yürümek isteyen binlerce kamu emekçisini düğümleneye çalışan statükocu sendika yöneticilerinin bu tavır bu eğıllime verilebilecek en iyi örnektirler biddir... Bu ulaşıma-çı statükocu eğılların grevli-toplu sözleşmeli sendika içindeki ve onları engellerden birli olduğu hemen her eylemi sürdüncede bu iyi analıyıyor.

13 Ocak eylemlerine en genç katılımları sağladığı İstanbul'da eylemliki süreci içinde yaşanan eskiköklük bile bunları aşılması gerektiğini çok açık bir biçimde ortaya koyuyor.

Binlerce emekçinin katıldığı bir eylemde polis müdahaleyle pankartların indirilmesi, eylemci her aşamada polisleri tartışmaya girmek, ifkemi daha bağışadın hayırsız kılınmak haykırı anlamına gelmiyor. Yürüyüş gösterişlerinde miting alanında yaşanan eskiköklükler pratiklikten neçten if eylem kriterlerinin inisiyatifizliği olmamış, böyle bir disiplin gerektirdiği buyutta bir kitle hakimiyle oluşturulamamıştır. Programa göre belli güzergahlardan başlayan yürüyüşler miting alanında toplanmasını gerekçelerken, kendiliğinden politikalar nedeniyle kitlelerin bir kısmı doğrudan miting alanına gelme kolaylığına if yemeyişlerdir.

Bu noktada görev devrimci memurlara düşmektedir. İnisiyatif, doğru devrimci önderliği gerektirilenleri omuzlayabilmekte kuzanır. Devrimci memurların, ulaşıma-çı, statükocu eğıllimlere prim veren kırkılık, inisiyatifizis tavrı bir bir kenara bırakılmalıdır.

Devrimci memurlar örgütlenmede, radikal direnişçi bir çizgiyi inatla savunmakta ve uygulamakla ısrarı olmalıdır. Devrimci memurlar kitle gösterişlerinde önderlik edebilecek geçimci deney ve birikime sahiptir. Önemli olan bu avantajlarını görebilmek ve hayata geçirilmesinde planla, yaratıcı ve disiplinli olabilmektir.

Her şeyden önce 13 Ocak, parlayıp sönen bir tepki olarak kalmamalıdır. KÇP tarafından 22 Şubat için alınan grev kararı bu anlamda atılmış önemli bir adımdır. 13 Ocak grevi bir sürece inmiştir. 22 Şubat grevi için hiybir sendikamız yeterli hazırlık yapamama gibi bir gerekçesi ve mazureti olmamalıdır. 22 Şubat'a yönelik haklarımız öncelikle 13 Ocak kitleselliğini bünyütlemesine yönelik olmakla beraber, radikal bir direniş gücünü de hedeflemelidir. Bu yüzden 13 Ocak'tan çıkarılan dersler 22 Şubat'a taşınmalıdır. ○

İzmir'de maliye çalışanlarına baskı

İzmir (Mücadele)- Kamu çalışanlarının Ankara ve Malatya'da yapıldıkları saldırıları konanmak amacıyla, 18 Ocak'ta İzmir Konak'ta yapılan protesto gösterisine katıldıkları gerekçeyle maliye çalışanları, İzmir Defterdarlığı'nın baskısıyla karşılaştılar.

İzmir Defterdarlığı, memurların 18 Ocak'ta yapılan basın açıklamasına katılmalarını engelleyebilmek için müdürlerle telefon ederek, o gün izinli, raporlu, ziyarette çıkan tüm çalışanların istisnasız Defterdarlığı bildirilmesini istedi.

Maliye çalışanları ise, üzerlerinde uygulanmak istenen bu baskıya karşı İzmir Defterdar Yardımcısı Erkan Akçay'ın da katıldığı Konak'ta yaptıkları basın açıklamasında, çalışanların hak alma, grevli-toplu sözleşmeli sendika mücadelesinin Mecliste görüşülme ve kabul edilme durumuna geldiği belirttikleri "Bizler mücadelemizi sağır kulaklara, kör gözlere girdik. İktidardan bile göstermelik de olsa

Onlar '90 Temmuz'da grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesinde atıldıkları kadar bu yana, baskının her türüyle karşılaştılar... Yılmadılar.

kinadığı, vahşice tıfımdan yolda kamu çalışanlarından özür dilediği bir durumda, İzmir Defterdarlığı yetkililerinin yaptığı nedir?" dediler.

Ayrıca, Tüm Maliye-Sen yaptığı bir açıklamada, "Maliye çalışanlarının sosyal ve spor faaliyetleri için '94 yılında müdürlerden 75 bin, yardımcıla-

ından 40 bin, şeflerden 8 bin, memurlardan 5 bin lira alıp, para vermemeleri memurlara baskı yapan Defterdar Kemal Sağın hangi yetkiye dayanarak böyle bir uygulamayı gerçekleştirdiğini ve alınan paraların nerelerde kullanıldığını bile açıklanmasını istiyoruz." dedi. ○

Erzincan'da EĞİT-SEN'lilere soruşturma

Erzincan Millî Eğitim Müdürlüğü'nün EĞİT-SEN'e üye öğretmenlere yönelik baskıları son dönemde gözle görülen bir biçimde arttı.

Sendika üye ve yöneticilerinin 14 öğretmen hakkında 13 ay önce polis tarafından tutulan bir tutanağa dayanarak soruşturma açıldı. Ayrıca Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından 30 öğretmen hakkında daha önce açılan soruşturmalar da sürüyor.

Millî Eğitim Müdürlüğü öğretmenler hakkında sadece sendikali çalışmaları değil, rapor almalarını ya da ziyaretleri piknamları bile gerekçe göstererek soruşturma açıyor. Ve Sağık Eğitim Merkezi, Millî Eğitim Müdürlüğü'nün baskısı nedeniyle öğretmenlere rapor veremeyi durdurdu.

Öğretmenler, açılan soruşturmalarda, Millî Eğitim Müdürlüğü'nün adeta Millî Emniyet Müdürlüğü'nün dönüştüğünü belirtiyorlar. Hatta bir ilköğretim müfettişi, açılan soruşturmalarda ilgili olarak düğümleneni "Artık öğretmenlere rehberlik hizmeti götürülmüyor. Yaptığımız iş, ifade almak, soruşturma yürütmek... Baskı bir şey yapamayacak hale geldi." şeklinde ifade getirdi.

Erzincan EĞİT-SEN Şubesi de 24 Ocak'ta Millî Eğitim Müdürlüğü'ne yaptığı resmi başvuruda, 13 ay önce tutulan bir polis tutanağına dayanarak, üyeleri hakkında soruşturma açılmasının hukukten olanağı olduğunu belirtti. Soruşturmayı konu olan davaların çoğunu, daha öncekin Da-

niştay'da sonuçlandırıldığı, diğerlerinin ise savcılık incelemesinde olduğu belirtilen açıklamada, Danıştay 10. Dairesinin 1982/3911 sayılı karar hatırlatılarak, "Sendikamızla girişimleri üzerine oluşturan faaliyetleri yasa dışı yakın bulma idaresinin görevi mahkemeye bavyurmakla sınırlıdır. Kamu çalışanlarının sendikali hakkının belirlenmesi yetkisinin idareye bırakılması düşünülemez. Sendikali çalışmalarıyla ilgili olarak yargıya inital eden konuların müdürlüğünde yeniden göndürme getirilmesi olanağıdır." denildi.

Sendika yöneticileri ayrıca bu yasadışı uygulamaya karşı mücadele edeceklerini dile getirdiler. ○

Malatya Valiliği sendikaları "yasadışı" ilan etti

Malatya Valiliği il sınırları içinde bulunan tüm memur sendikalarını yasadışı ilan etti.

Vali Saffet Arkan Bedük, Malatya TCDD Bölge Başmüdürlüğü'ne gönderdiği yazıda, memur sendikalarının yasadışı olduğunu ifade ederek, sendikali çalışmaları katılan memurlar hakkında soruşturma açılmasını, TCK'nın 238. maddesinin kapsayıcı eylemlere katılan memurları da işten çıkartmasını istedi.

TCDD 5. Bölge Müdürü Ünal Karabatay da Valiliğin aldığı bu yazıdan sonra 11 Ocak tarihli bir yazı hazırladı ve tüm memurlara tek tek okutup, yazı olarak tebliğ etmeye başladı.

Ünal Karabatay memurlara okuttuğu bu yazıyı, eylem yaptıkları takdirde işlerine son verilebileceği ve hapse atılabileceği tehditinde bulundu. Yazı sadece Malatya'da değil, 5. Bölge Müdürlüğü'ne bağlı çeşitli illerdeki müdürlüklerde de dağıtıldı.

Malatya Valiliğinin bu yasadışı tavrı üzerine Demiryol-Sen Genel Başkanı Orhan Altuğ bir basın açıklaması yaparak, "Memuru yasadışı sayan bu tavır protesto ediyoruz." dedi.

BEM-SEN alternatif yasa tasarısını tanıttı

Siyasi iktidarın kamu çalışanlarına dayattığı yasadışı grevizi, toplu sözleşmesi sendika yasa tasarısına karşı, BEM-SEN hazırladığı grevli-toplu sözleşmeli alternatif sendika yasa tasarı 27 Ocak'ta kamuoyuna açıkladı.

BEM-SEN Hukuk Komisyonu ve Hukuk Danışmanı Av. Mehmet Erbil'in hazırladığı yasa tasarısına daha önceki sayılarımızda yer vermiştik.

27 Ocak'ta Emniyetin Belediye meclis salonunda BEM-SEN Genel Merkez yöneticileri yapılan basın toplantısında "Kamu çalışanları olarak en genel taleplerimizin ortak bir demokratik çalışanlar yasa tasarısı ile belirlendi ve alternatif yasa tasarısı toplantıya katılanlara sunuldu. "Grevli-Toplu Sözleşme Yasa Tasarısına Hayır" diyen BEM-SEN, daha demokratik bir ortamda çalışmaya ve insanca yaşam koşullarının bir an önce sağlanmasını gerektirdiğini de vurguladı. Ayrıca, kamu çalışanlarına karşı dayatılan içi boy yasaların karışık önümüzdeki günlerde anlaşıldı daha uzun süreli if barakolarında olduğu yaygın etkinlikleri hayata geçireceklerini kamuoyuna duyurdular. ○

Toros Gübre işçileri

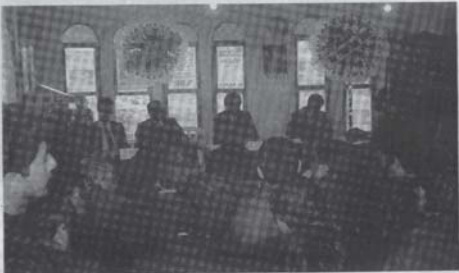
"Düzen partileri sorunlarımızı çözemez"

Dirençleri 8. ayına yaklaşan Toros Gübre işçileri 22 Ocak'ta Ceyhan Liman-ı Sendikası Şubesi'nde bir söyleşi düzenlediler. "Toros Gübre işçileri ve Yerel Partiler" adlı söyleşiye MHP dışında tüm partiler davet edildi.

Yalnızca DSP, SHP, DYP ve DEP işçi yöneticilerinin katıldığı söyleşide Toros Gübre Direniş Komitesi üyesi Recep Şavık bir konuşma yaptı. Recep Şavık, "Bugün Toros Gübre sorununu çözemeyen mevcut partiler yarın Ceyhan halkının sorununu nasıl çözecekler?" diyerek söyleşiye katılmayan partileri de eleştirdi.

Söyleşiye katılan siyasi partiler ise konuşmalarında kendi propagandalarını hep ön planda tutarak, sorunları kendi partilerinin dışında hiçbir partinin çözemediğini vurgulayıp, Toros Gübre işçilerinin kendilerini güvencesizleri istedikleri, DEP'in dışındaki partiler hemen hemen aynı vaziyette yinediler.

Toros Gübre işçileri direniş sürecinde kendilerini parti binalarında polis çağırarak attran partilerin temsilcilerine, bu tutumları doğru bulup bulmadıklarını sorarak bu olayların partilere güveni tama-

Ceyhan'da yapılan söyleşide işçiler, baskıları ve direnişey yadsız kalan partilerin halkın sorunlarını da çözemediklerini belirttiler.

men ortadan kaldırdıkları söylediler. Söyleşide Ceyhan halkı adına konuşan bir kişi, "Biz Ceyhan halkı olarak 27 Mart seçimlerine kadar Toros Gübre sorununu çözülmezse seçimleri protesto ede-

ceğimizde dair bir imza kampanyası başlatacağız" dedi.

Yaklaşık 80 kişinin katıldığı söyleşide alınan tek karar ise siyasi partilerin bir hafta içinde bir komisyon oluşturarak An-

karaya gelmesi kararı oldu.

Toros Gübre İşçilerine Destek

Tarsus'ta Mücadele gazetesi okurlarının önerisi ve Emek dergisi okurları ile BİP taraftarlarının çağrısıyla Toros Gübre işçileriyle dayanışmada bulunmak için bir komite oluşturuldu. Amaçlarını, taseronlaştırma, sendikasıylaştırma ve işten çıkarmaları karşı mücadele veren Toros Gübre işçilerine destek vermek, Tarsus halkını özelleştirme ve işten çıkarmaları karşı duyarlı hale getirmek olarak açıklanan komite, Toros Gübre direnişini anlatan kartlar hazırlayarak yardım amacıyla satışa sundu.

Komite 23 Ocak'ta çeşitli çevrelerin de katılımıyla Emek Tepe'sinde para ve gıda yardımıyla bulunduktan sonra kamuyu Toros Gübre işçilerine destek vermeye çağırdı.

Yardım komitesi "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız", "Direnen Biz Kazanır, Da Biz Olacağız" sloganlarıyla kitliyleyen Toros Gübre direnişçileri kendileri için böyle bir komitenin kurulmuş olmasına sevindiklerini ifade ettiler. ☐

Polar Giyim'de direniş devam

Polar Giyim'de DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılan 40 işçi direnişini sürdürüyor.

Fabrika binasının önünde işçiler 21 Ocak'ta fabrika kapısına siyah çelenk bürünerek protesto ettiler. "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız", "Sendikali Örgütlenmemiz Engellenemez" sloganlarını atan işçiler bir de basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "Bizler yıllardır sigortasız, çağdışı koşullarda çalıştırıldık. Örgütlenip sendikalaştığımızda kapı önüne konulduk. Yasadışı çalıştırılmaya boyun eğmeye yuccı. Emekliliğe, emekli maaşına oynayanlar karşısında tek yuruk olarak direneceğiz." denildi. Polar Giyim işçileriyle dayanışma için fabrikadan önüne gelen TİYAD'lı işçiler de bir basın açıklaması yaparak "Eğemenlerin, emek cephesine karşı açtıkları toptanlık savaşına karşı direnişle cevap verilmeli gerekliliğinden ötürü karak Polar Giyim işçilerinin omuzları direnişine sonuna kadar destek olduğumuzu belirtiyor, mücadelemiz mücadelemizdir." dediler. Açıklamaya birlikte siyah çelenk ve dövizler fabrikadan kapısına konulurken, fabrikadan kapısına siyah kurdele bağlanan işçiler sona erdirdiler.

25 Ocak'ta işçiler çalışan Polar Giyim işçileri, işten atılan arkadaşlarının direnişini desteklemek için toplanı ziyaret ettiler. Ziyate katılımları birlikte işçiler 11 Ocak'ta birleşen 110 Polar Giyim işçisi, Osmanlı SSK Dispanseri'ne kadar bir yürüyüş düzenlediler. İşçilerin yürütmesine Tekstil Sendikası 1. Bölge Temsilcisi Kazım Doğan engel olmak istiyordu. "Arkadaşlar, yürüyüş de değil de minübede işçiler" dedi. Kazım Doğan'ın cıddıye almayan işçiler, 2-3 kilometre yürüyüşü dispansere ulaştılar. Burada bir açıklama yapan işçiler tekrar işyerlerine döndüler.

İşten atılan Polar Giyim işçileri, direnişçileri 16 Ocak'tan sonra, her gün işyeri önünde toplanarak oturma eylemi yaptılar. 26 Ocak'ta ise "Polar Giyim'de Direniş 10. Gününde", "Direniş Desteginizi Bekliyoruz" yazılı dövizlerle oturma eylemine devam ettiler.

Çevrede bulunan diğer fabrikalardaki tekstil işçileri ögle saatlerinde direnişçileri işleri ziyaret ediyorlar. Ziyarete gelen işçiler Polar Giyim işçilerinin direnişine Merter'de çalışan 40 bin tekstil işçisinin omuz direniş olduğuna, bu omuzla sahip çıkmak için direnişçileri omuz vermek gerektiğini belirttiler. ☐

25 Ocak: İşçiler ziyaretinde...

Yine iş cinayeti

Çerkezköy'de iş "kazası"... İnşaat sektöründeki işçilerin iş cinayetlerine karşı örgütlenmesi zorunluluktur.

Tekirdağ'da Çerkezköy ilçesinde 22 Ocak'ta 5 kati bir inşaatın çökmesi sonucu 7 işçi yaşamını yitirdi. İnşaat sektöründeki örgütsüzlük, işverenlerin keyfiliği ve oldukça riskli çalışma koşulları nedeniyle ölen işçilerin kimliği ilk günlerde belirlenemedi.

İnşaat işverenleri açısından işçilerin alacağı veymiş her açıdan bağlayıcı. Daha çok kazansa ve daha az ücret... Her türlü hak ihzabının yasandığı, kanaksatılmaya çalışıldığı bu işkolunda sigorta, diğer sosyal haklar, iş naki tazminat vb. haklar yoktur. Çerkezköy'de çöken inşaatla ölen işçilerin kimliklerinin ilk iki gün belirlenememesi bile bu olumsuzlukların bir göstergesi. İnşaat istatistikleri 2 gün sonra 6 işçinin kimliği belirlenildi. Ebubekir Akın, Süleyman Çiçekli, Kemal Kınımlı, Ahmet Karagöz, Mehmet Karagöz, Yakup Getoğlu ölen işçiler arasındaydı.

Ölen 7 işçi ile birlikte toplam 13 işçi 5 kati inşaatın altında kalırken, işçilerin Şerif Kırmızı, Naci Sevim, Yaşar Kırmızı ve Mustafa Kırmızı Çorlu Devlet Hastanesine kaldırıldı. Öldükleri

kesinleşen 7 işçinin dışında enkaz altında kalan başka işçilerin de olup olmadığı henüz bilinmiyor.

5 kati binayı Ziraat Bankası için hazırlayan Mühürhan Orhan Bozkurt işe kapta. Bayındırlık Bakanlığı yetkilileri işe inşaatı yaptıkları incelemede, binanın çökmesine bizzat malzeme kullanımının yol açtığı tespit ettiler. Tespitte ilgili raporda betonun çamurdan fakırsız olduğunun ilk başta hemen gözle görüldüğüne de belirttiler.

Çerkezköy'de inşaat işçilerinin ölümüne ve yaralanmasına yol açan bu iş cinayeti, inşaat işçilerinin örgütlenmesini zorunluluğuna açıkça gösteriyor, inşaat işkolundaki iş "kazaları" nesmi istatistiklerde en yüksek ölüm oranlarına sahip. Dağılık ve denetimden uzak işyerlerinde her an karşılaşılabilecek ölen risklerini en aza indirmek, işverenlere teknik açıdan yeni tedbirler aiddirmek için inşaat işçileri örgütlenmelidir. Aksi takdirde ölünün dört bir yanına dağılmış binlerce inşaatla adı dahi belirlenemeyen bir ölü olmaya her inşaat işçisi her gün, her saat aday olmsya devam edecektir. ☐

İzmir Limanı satılıyor Satış için paravan şirket kuruldu

Ölkemizde Liman-İş Sendikası'nın da örgütlü olduğu liman işletmeleri "altın tepside" özel sermayeye peşkeş çekilmeye hazırlanıyor. Daha önceleri talepleri limanların çekmeye çalışarak bunun adamlarını içten içe hizladırılmayı düşünen siyasi idareler, liman işçilerinin Mersin'deki kararlılığı sonucu planları o gün uygulamaz olmuştur. Şimdi ise idarenin özelleştirme politikası İzmir Liman işletmelerinde hayata geçirmeye hazırlanmıştır.

Mersin Ticaret Odası önce Mersin limanlarının özelleştirilmesini istiyordu. Çünkü burayı bir an önce satmak için sermayedarlar pusuda bekliyorlar. Ancak şimdi ki İzmir'deki limanların satış planı Ulaştırma Bakanlığı tarafından gündeme getirilmiş bulunuyor. Çünkü, İzmir, Ulaştırma Bakanı Mehmet Köstepen'in il ve seçim bölgesi. Bu nedenle öncelikle kendi bölgesindeki kapitalistlerin çıkarını korumak, sağlamak almak kendi siyasi çıkarları açısından da önemli.

900 işçinin çalıştığı ve günlük geliri 5-6 milyar bulduğu İzmir Limanı sermayesi 26 milyon gibi çok büyük rakam olan bir şirkete satılmak isteniyor. Tabii şirketin sadece göstermelik ve limanı satmak için yasal bir kılıf olarak kurulduğu da hemen anlaşılıyor.

İşte İzmir Liman işletmelerine talep

olan şirketin hissedarları ve ortaya koydıkları sermaye:

İzmir Ticaret Odası: 1 Milyon/ Ege Bölgesi Sanayi Odası: 5 Milyon/ İzmir Ticaret Borsası: 5 Milyon/ Ege İhracatçıları Birliği: 5 Milyon/ Deniz Ticaret Odası İzmir Şubesi: 5 Milyon/ Odalar Birliği: 1 Milyon/ Pennep: 1 Milyon/ DUTLİ Denizcilik Turizm Sanayi ve Turizm A.Ş.: 1 Milyon/ Turan Şen: 1 Milyon/ Yaka Şehitler ve Uluslararası Nakliyat A.Ş.: 1 Milyon

"Çesetlerimizi Çiğnetmeden Haklarımızı Çiğnetmeyiz"

Siyasi iktidarın özelleştirme çalışmalarına karşı liman işçileri, sendikaları Liman-İş birliğinde duyarlı davranıyor. Ocak ayının başlarında tüm şubelerin başkanlarıyla birlikte bir toplantı yapan Liman-İş, bu toplantı sonucunda 5 Ocak'ta bir Başkanlar Kurulu bildirisini yayınlamıştı. Bu bildiriye yer alan görüşlerden biri de özelleştirmeye karşı liman işçilerinin ürettiğin gelen görüşlerini kullanacakları ilkindir. Bu bildiri 18 Ocak'ta 16 liman başta olmak üzere birçok işkelenin grş kaplarında işçilere toplu olarak okundu. İşçiler de "Çesetlerimizi Çiğnetmeden Haklarımızı Çiğnetmeyiz" diye slogan atarak, emellerinin parabolüne bir peşkeş çekmesini izin veremeyceklerini belirttiler. ☺

"Çesetlerimizi Çiğnetmeden Özelleştiremezler"

Mersin (Mücadele)- Limanların özelleştirme planı ile ilgili olarak Liman-İş Mersin Şube Başkanı Fevzi ASLAN ile konuştuk.

KIT'lerin özelleştirilmesi kapsamında liman işletmelerinin de özelleştirilmesi var. Limanların satılmasına yönelik olarak ne yapıyor düşünüyorsunuz?

Fevzi ASLAN: Eğer limanlar özelleştirme girene önce cesetlerimiz çığner. Özelleştirilebilirler ancak böyle özelleştirilir. Bu işyerleri çalışmaları kesilen vergilerle açılıyor. Buna sermayeye teslim etmeyeceğiz. Türk-İş bu konuda duyurmuş gösterişe, biz Liman-İş olarak bir dış eylem ve bölgesel miting yapacağız.

Özelleştirme ile ilgili işçilerin neler anlıyor?

FASLAN: Şube yöneticileri olarak işyerlerinde çok sık anons ve sobbetlerde özelleştirilmesini getireceği zararları anlatılmakta. Üyelerimizin tamamı özelleştirmeye karşı. Özelleştirmeden tüm emekçiler ve dar gelirli olumsuz etkilenecektir. Kısaca yansı- temektir. "İnsanca yaşamak, insanca çalışmak". İşçilerin sahip olduğu duyurabilirlik 1470 üyenin tamamının verdimmiş bililng doğrultusunda hareket edeceğine inanıyor.

Bildiriğin gibi birçok yerde işçiler "Özelleştirmeye ve İşçi Kuyularına Karşı

Mücadele Komiteleri" derdeler. Siz Mersin Liman-İş olarak bu komiteler hakkında neler düşünüyorsunuz? Böyle bir komite çalışması Mersin'de yapılmaya çalışıldı mı?

FASLAN: Güzel bir mücadele yekü. Diğer sendikalar da özelleştirmeye karşılar. Birlikte bir platform oluşturuldu. Bu doğrultuda bir dış eylem gerçekleştirildi.

Özelleştirme karşısında neler yapacakları çekindikleri sorumza Mersin Şube Yürütür Kurulu üyelerinden Kızım Necmedüğü da şu yanıtı verdi: "Bugüne kadar anti-demokratik hareketlere karşı geldikmiş gibi, gerekirse KIT'leri sattıracağız için etten duvar örür. Liman işçisinin bize olan güvenini buğüne kadar sarmadık. Dosta birliğimizi, dayanışma ve gücümüzü gösterdik. Tek yürek, tek yurmak olarak işçi sınıfının omuruna kurduğumuz. Bedelleri ödeyerek hak ettiğimiz kazanımlarımıza birlikte şıfındık, dem aldığımız güçle bir adam daha ıleriyi gimenin mücadelesini veriyoruz. Hay on- lak için mücadelesinde edenerler layıktır. Top- konu saldırıya karşı topyekün birlik içinde olacağız."

Mersin liman işçileri ise bu konuda şunları söylüyor: "Özelleştirmeye karşıyız. İşimiz ve haklarımızın geri alınmasını istemiyoruz. Bu konuda Liman-İş Sendikası'nı duyarlı olmasını istiyoruz. Sendikamız ne yapacak isterse biz de destek vermeye hazırız." ☺

Liman işçilerinin birlikte göstermelik tavrı, iktidarın özelleştirme politikasını iflas ettirecektir.

Polisan'da işgal kazandı

Gezbe Dilovası'nda kurulu olan Polisan'da işverenin hazırlıklarını protesto eden işçiler, taleplerinin elde ederek direnişi bitirdiler. Polisan'da çalışan 350 işçi toplu sözleşmeden doğan alacakları 20 aydır ödemediği için 5-6 Ocak günleri iş bırakma eylemi yapmış; alacaklarını ödenmesiyse 7 Ocak'ta eyleme son vermişlerdi. İş bırakma eyleminin fırsat bilen Polisan işvereni 35 işçinin iş hakkını feshedip, fabrikanın zararına uğrattıkları iddiasıyla Petrol-İş Sendikası ve temsilcileri aleyhine de 4.5 milyarlık tazminat davası açmıştı. Bunun üzerine işçiler, işten çıkarılanların geri alınması ve tazminat davasından vazgeçilmesi için 17 Ocak'ta fabrika yemekhanesine kapanarak direnişe geçtiler.

Bir yandan işçilerin direnişi sürerken, diğer yandan Petrol-İş Sendikası'na Gezbe Şubesi yöneticileri işten atılanların geri alınması için hukuki girişimleri sürdürüyorlar. İşvereni ise işyerinde işgale son verilmesi ve işten atılanların işyerinden çıkarılması için Gezbe Hukuk Mahkemesi'ne başvurmuş bulunduk. "Sözleşmeden doğan alacakların gününde ödenmediği takdirde işçilerin alacaklarını beklemesinin kanun dışı grev sayılacağı" Kocelli İş Mahkemesi'nin 30 Nisan 1990 tarihli 1990/53 sayılı aldığı karar ve bunun Yargıtay 9. Dairesi tarafından 1990/642 sayılı onayla alınmasına karşın işveren Necmettin Bitlis Gezbe Kaymakamı'nı, TİSK Başkanı ve KİİS Genel Başkanı Refik Baydur'u yanına alarak yargıya da üstüne çıkmak kabası işlerine girdi. "Babam mezarından çıkas hadi bu karımdan vazgeçem" diyerek işçilerin atılmasından ve tazminat davasından geri adım atmayacağını söyleyen Polisan işvereninin hedefi işçileri sendikasıyla çatıştı. Ayrıca işçileri yıpratarak sendikadan 1995 yılında yapılacak sözleşmeye yetkisel kalmamasını sağlamak...

Polisan işverenin hazırladığı komploplar işçilerin karşı direnişi karşısında başarısızlıkla sonuçlandı. İşçiler haklıklarının alan inancı ve bundan aldıkları güçle istediklerini kabul ettirecek direnişi kazanmaya bitirdiler. ☺

Deri işçileri yürüdü

Tuzla Organize Deri Bölgesi'ndeki Bab Deri işçilerinin direnişi devam ediyor. Bölgede işlen atılan işçilerin sesini kamuoyuna duyurmak ve deri patronlarının işçilere karşı pervasızlığını tophir etmek amacıyla 22 Ocak'ta işyerlerinin önünden Deri-İş'in Aydınlıklı'deki Tuzla Şubesine kadar bir yürüyüş düzenlendi.

İşçilerin emeklerine değen günden yürüyüşü bu sanayi sitesinde çalışan 3 bini aşkın işçi de katıldı. Yürüyüş jandarmalar tarafından engellenmeye çalışılmasına rağmen, talepleri konusunda haklı olduklarını ve bu nedenle yürüyüşeceklerini belirten işçiler karışında jandarmaların çekilme zorunda kaldı. Bu arada bir işçi gözetimine alınmaya çalışıldığında da sendikacıların müdahale etmesi sonucu jandarmalar tarafından bırakıldı.

İşyerlerinin önünden Deri-İş Tuzla Şubesi'ne kadar yürüten işçiler Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya bir konuşma yaptı. Kaya konuşmasında, deri işvereninlerin keyfitle ve saldırganlıklarının silahları ve kalesiyle saldırı dümesine kadar eriştiğini belirterek işçilerin bu temel haklarının gerçekleştirilmesini istedi: "İş güvencesi istiyoruz: Çalışma hakkı güvence altına alınması, işverenin keyfili iradesine bırakılmıtır. Bu durum anayasaya aykırıdır. İşçilerin çalışma hakkına yasalarla güvence altına alınmalıdır. İşçi güvencisi yargının teminat altında olmalıdır. İşsizlik sigortası istiyoruz: İş bulma ve çalışma hakkını kullandıkları devletten görülmektedir. Devlet bunu yapmıyorsa işçilerin sosyal güvencisini sağlamak zorundadır. Sendikalar liman güvence altına alınmasını istiyoruz." ☺

9. SÜTUN

Isırgan

Rüzgargülü

Yıl 1980, 12 Eylül faşist darbесinin arkasından hemen bütün tüm gazeteciler genellerale bağışıklarını bildiriyorlar. Devrimciler, emekçiler karpı saldırı, basının da desteği ile sürüyor. Tercüman gazetesi DİSK'i çok hedefli haline getirilmiş, bir taraftan da köşe yazılarında yargılamayı yapıyor.

Bugün memurların haklarını savunucu Tercüman'deki Güneşi Cıvaolu cuntanın hemen ardından yazdığı "Röledeki Tatarlar" başlıklı yazıda, neden "darbeden" sonra taraf olduklarını ve "darbenin" yapılmasını hangi "haklı" gerekçelere dayandığını anlatıktan sonra şöyle devam ediyor: "Bu satırlar ne bir zorlamadır, ne bir zorunluluktur. Sokaka çıktığınızda sıradan vatandaşın hırsı ve deşerkindirliği bu yoldadır. Bu basının yorumları bu doğrultudadır. Dahası insanı yorur ki; daha geçen haftanın sonlarına kadar aktif politika içinde olan kadroların büyük çoğunluğu, sorumluluğunun yurru içindeki saygınlığıyla siyasetçiler de Milli Güvenlik Konseyi bildiririndeki tepkilerin linza altına tabirleridir."

Güneşi Cıvaolu cunta destekçiliğini o kadar illeri götürrük ki, cunta ile devletin siyasetçileri de cuntanın aralarını desteklediğini ifade ediyor.

Cıvaolu, ilke içinde ve dışında, cunta muhalefet yapıpansla da kıyır, sinirliyor. Cunta adına olan cevap yetiştiriyor. Bir muhalefetin, ilkeyi karışıklık içinde görmek isteyen batılınlar kışkırtması olduğuna keşfediyor 3 Ekim 1980 tarihli köşe yazısında:

"Nihayet, hatı düşünce ve karar forumlarında düzenli komünist etkileri ve romantik entelektüalizm esintileri önemli faktörlerdir. Elbette olanda da 12 Eylül hareketi ve sonrasında olduğundan çok başka görüntülerde sunmak ve durumu istisna edilebilmek için ellerinden geleni yapacaklardır."

Böylelikle Cıvaolu o günlerin moda deyiimi ile "dış mirakların" halkı huzursuz etmesini engellemeye çalışıyor. Öyle ya, memlekette her şey ne kadar gidiyordu. Cunta anarşiyi son vermişti, ne grev vardı ne de direniş. İnsanlar sokak ortalarında, darışaçlarında katlediliyor ama iktidari alem için gerekliydi. Eğer generaller o kadar iyi niyetliydi ki, ilkeyi uçurumun eşliğine getiren parti başkanlarını her ne kadar bir süre "mısafir" ettirilese de yeniden Ankara'ya dönmelerine izin vermişlerdi. Yalnız Cıvaolu'nun siyasetlere ilişkin bazı endişeleri vardı. Endişesini 11 Ekim tarihinde yazdığı "Ankara'ya dönüş" başlıklı yazısında dile getirenler, generallerin iyi niyetinin (!) süzültil edilmemesi için sivil siyasetleri uyarıyordu.

Bir zamanlar ilkeyi uçurumun eşliğine getirdikleri gibi yine serbest hâlcına buzur ve güven ortamını bozmayla çalıbabilirler. Dikkatli olmakta her zaman fayda vardır.

Her insanın söyledikleri ve yaptıkları şeyler bir süre sonra, kendisini ifade eden, kendisini anlatan olgulara dönüşür. Cıvaolu'nun geçmişte söylediği her şey belki kendisi için hatırlanmasını istemediği bir süreç olsa da, onu tamam etmeye birer birer olgu değeri kazanmıştır.

Bugün demokrasi havarisi kesilen ATV yorumcusu G. Cıvaolu, geçmişin cunta şakşakçısıdır. Peki dün cunta şakşakçısı olan bugün demokrat düşünceleri benimsenmiş olamaz mı denilebilir. Elbette insanların görüşleri değişebilir. Ama bugün demokratikla soyunarlarm önce, dün söylediklerini, yaptıklarını elyistirerek ile başlamak gerekir. Kendilerini ifade eden düşünkü eylemleri, konuşmalarını önce kendilerinin mahkum etmesi gerekir. Aksi takdirde dün söylenilen boğunküllerle birlikte aynı niteliğin birer parçası haline gelirler. Düntün cuntacı bugün demokrat olur, yarımlı belki de yine cuntacı. Bu çizgide Cıvaolu tek değildir. Hasan Cemal'den Oktay Akhal'a, Rauf Tamer'den Oktay Ekşi'ye kadar medyanın tüm önemli kalemcileri aynı özellikleri gösterir. Ayaklarında bir pranga gibi taştıkları geçmişlerini hatırlamak istemezler. Ve hep de bugün "O günün partıları onu gerektiriyordu" diyerek ilke içinde ve geçmişinden sıyrıldığını sanır.

Aslında burjuva basını ifade etmek için göste gülen bir yere bir hekel dikmek gerekir. Şöyle döner kalde testine kocaman bir gazeteci hekelik düğü, üzerine de bir rüzgargülü koymalı, rüzgar nereden eserse, yitirli o tarafa bakacak.

TÜRKSAT'ın seyir defterinden

Isırgan muhabiri Fransız Guyanası'ndan fırlatılan TÜRKSAT'ı ateşlendiren düşüncüne kadar dakika dakika izledi.

Saat 23:15: Füzle ateşlendi. Her taraf alevler ve gazlar içinde. Türkiye temsilcileri de iyiden iyiye gaza gelmiş durumdalar.

Saat 23:18: Bilim adamları füzünün şu anda saniyede beş kilometre hızla eriştiğini bildirirken, ekonomistler halkın cebinden çıkan paranın da saniyede beş liraya ulaştığını bildiriyorlar.

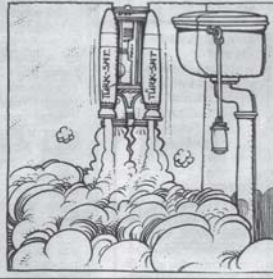
Saat 23:19: O da ne... Füzle rotasını şaşırdı. Yetkililer "yasadışı" örgütlerin mayın döşediği gerekçesiyle rotayı değiştirdiklerini açıklıyorlar.

Saat 23:21: Füzünün hızı azalıyor. Hız kaybı bütçede açıkla doğru orantılı.

Saat 23:22: Yakıt tamamen bitti. Füzle kontrol edilemiyor. Eğer bir önlem alınmazsa şu anki rotadan T. Çiller'in konutu yönünde olduğu, eğer havada imha edilmesez Tansu hanımın hayatının tehlikeye gireceği bildirildi.

Saat 23:24: Roketin havada imhasına karar verildi. Kararı "Ayol niye benim kafamın üstüne düştü ki, benim suçum ne" diyen Çiller'in verdiği gelen bilgiler arısında.

Saat 23:25: Füzle havada patlatıldı. Havada 60 milyon parçaya bölünen füzle Tansu hanım için artık zararsız; fatura yine halkımızın başına padiyor. Füzünün parçalarının herkesle birer adet düşeceği sanılıyor.

Bamteli

Arife Tarif...

Erbakan: "Diğer partiler belediye başkanlıkları için "kiralık katiller" pardon kiralık adaylar buluyor."

-Katili kiralık mahalya geliyor herhalde, siz de satın alıverin, daha ucuz gelir.

Mehmet Gülhan: "Oğlu askerde olan anneler ağlıyor. Benim de oğlum yurtdışında, eşim de ağlıyor. Siz gidin tatile bir ay, on gün annenizden ayrılmı o da ağlar."

-Bu askerlik denen tatil de çok uzun sürüyor canım. Gençler niye tatile çıkıyorsunuz? Üzmeniz artık annelerinizi.

Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Şükrü Erdem: "Memur maaşlarının işçileri bakanlığıyla ne ilgili var?"

-Tabii ki yok... Polislerin memurlar üzerinde kültürler şakşakları spordan sorumlu bakanı ilgilendirir.

Niçin baktın bana öyle?

Malatya Özgür-Der üyesi Aziz Abuş derneği giderken caddede seyreden bir sivil otomobili takilen gözleri. Sivil "kahramanlar" durumunu hemen çıkarlar. Aziz'i kargatulumba arabaya atıp niye "uyuz uyuz" baktığını sorarlar. B birkaç saat geçirdikten ve tehditler savurduktan sonra, bir daha öyle bakmaması için son kez uyarılır ve serbest bırakılır.

Bundan sonra polise bakmak, hele "uyuz uyuz" bakmak yasak. Şimdiye kadar halk güleriyüzü polis istirdi. Artık yağma yok... Polis güleriyüzü halk istiyor. Var mı itirazı olan?

Grup Yorum:

**"MHP kanlı ellerini
türkülerimizden çekmelidir"**

Grup Yorum "Dağlara Gel" adlı türküsünün MHP tarafından seçilip propagandası amacıyla kullanıldığını, öğrencileri üzerine 25 Ocak'ta Ortaköy Kültür Merkezi'nde bir basın açıklaması yaptı.

MHP'yi, Kahramanmaraş, Çorum katliamlarından standstillara, Kürdistan'da yürütülen kırıltı savaşta, Montgörların masanın olduğunu bildikler ile belirlenir "Grup Yorum, devrimcilerin ve halkların katli faşist MHP'nin türkülerini kullanmasını, emekçi halklara ve onların özgürlüğünü için yürütülen mücadeleye hakaret olduğunu açıkladı.

Grup Yorum açıklamasında devrimci kamuyuna da seslenerek, "Grup Yorum'un türkülerini emekçilerin malıdır. Onların acılarını, sevinçlerini, ümitsizlerini anlatır, direnme ve mücadele arını verir. Türkülerimizin geleceğin ve özgürlüğün düğmesinin faşist katiller tarafından kullanılmasına izin vermayız. MHP kanlı elini derhal türkülerimizden çekmelidir." dedi. ○

■ ■ ■

**Kemal Sahir Gürel'in
tutuklanmasına protesto**

Adana (Mücadele) 15 Ocak'tan beri gözaltında tutulan Grup Yorum elemanı Kemal Sahir Gürel, 26 Ocak'ta tutuklanarak Edirne Cezaevi'ne konuldu. Adana'da demokratik kitle örgütleri ve sanatçılar Grup Yorum elemanı Kemal Sahir Gürel'in gözaltına alınmasını protesto ettiler.

Kültür ve Sanatta Tavrı temsilciliği, Adana ÖZGÜR-DEK, gazetemiz Adana temsilciliği, Nevin Sevil Tiyatro-SU, SAGLIK-SEN, DLMK'ti öğrenciler ve Adnan Uçel 22 Ocak'ta ortak bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında Kemal Sahir Gürel'in bir an önce serbest bırakılması istemlerini şöyle dediler: "Çöçmezi Ruhu Sa, Nazım Hikmet ve Yılmaz Güney gibi büyük ilerici, devrimciyi tutuklayarak, yasaklayarak, bugün de İsmail Beşikçi, Fevzi Kurtuluş'u, Fikret Bayraktar'a en azgın şekilde baskıların sürdürülmektedir." ○

■ ■ ■

**Kültür ve Sanatta Tavrı
dergisinin Ocak sayısına
dava açıldı**

Kültür ve Sanatta Tavrı dergisinin 36. sayısında yer alan Özgürlük Tutkusunu adlı öykü nedeniyle İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na "öykü sayılan bili ömek" ten yazı işleri müdürü Elif Sumru Gürele'de dava açıldı. Öykü İstanbul Sigmalarca Cezaevi'ndeki devrimci tutuklular tarafından 15 Ekim '93 tarihinde gerçekleştirilen bir dağıtım eylemi konu alması ve kolektif bir çağın- manın ürünü olarak bizzat olayı yaşayan devrimci tutuklular tarafından yazıldığı.

Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi tarafından yapılan açıklamada dava açılması protesto edildi. "Bu dava düşüncesi ve özgür yayıncılığı karşıyız. Özellikle devrimci kültür ve sanat anlayışına karşı bir tahammülsizliğin göstergesidir." denildi. ○

■ ■ ■

**Ankara Yorum davasına
devam edildi**

Ankara (Mücadele) 18 Nisan 1993 tarihinde polis tarafından basılan Kültür ve Sanatta Tavrı dergisinin Ankara (tribün bürosunda) gözaltına alınarak tutuklanan 17 kişilerin mahkemesine 25 Ocak günü Ankara DGM'de devam edildi. Tutukları hazırladıkları toplu dilekçeyi okuyarak, 13 Ocak'ta sendikal hakları için yürüten memurların toplanmasını, aynı tarihlerde Mücadele gazetesi, Devrimci Gençlik dergisi ve Ekin Sanat Merkezi'nin basılarak gelen edisini protesto ettiler. Aileler mahkemeye salonuna girip polisleri müdahale edip, tepki gösterince polisler salondan dışarı çıkmak zorunda kaldı. Bu durumu hazmedemeyen mahkeme heyeti, aileleri dışarı çıkarmak için polis emir verdi. Fakat ailelerin karşı koyması üzerine bundan vazgeçti. Duruşma 1 Mart tarihine ertelendi. ○

"Mapusluk alnınızın ak cefası olsun"

23 Ocak, Ankara'daki Yükseköğretim Kurulu (Yükseköğretim Kurulu) Kapalı Spor Salonu dolu. 23 Ocak. On bin üzerinde insan kalabalığı.

Bugün farklı bir gün. Bugün türkülerimizi, baskıları, yasaklara karşı savunma günü; bugün emekçilerle hep bir ağızdan türkülerimizi söyleme, halaylara durma günü.

İnsanlık tarihi boyunca egemenler sömürüyü sürdürülebilmek için bilim ve düşün adamlarına, sanatçılara baskı uyguladılar. Victor Jara'yı, Pir Sultan'ı, Şeyh Bedrettin'i, Ruhi Su'yu, Nazım Hikmet'i, Yılmaz Güney'i ve daha nicelelerini susturmak istedik.

"85 yılında kurulan Grup Yorum o günden bugüne birçok yasaklama, gözaltı ve hapis cezasıyla susturulmak istendi. Bugün Grup Yorum elemanlarına verilen hapis cezası, duyarlı aydın ve sanatçılar üzerinde artan baskıların bir parçasıdır.

"Türküler Suzmaz Halaylar Sürer" adlı geceye katılan sanatçı ve aydınlar, bu yasaklamalara ve baskılara karşı dayanışma için Grup Yorum ile birliktedirler. Sanatçı ve aydın sormuluğu ile yazılanı, türkülerini, tiyatroyu oynatılanı, şiirlerini, fotoğraflarını halkların mücadelesine sundular.

Nur Sürer ve Orhan Aydın'ın sunuculuğunda yapıldı gece, tüm devrim pehilleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Dağarcık Halk Bilim Araştırma ve Eğitim Derneği halk oyunları ekibinin gösterisini sonra sahneye Dalga Çağdaş Halk Müziği Topluluğu geldi.

Ali Balkız, Hayati Azim ve Mehmet Özer sırasıyla sanatçıların üzerinde baskıyı anlatan ve dayanışmayı vurgulayan konuşmaları yaptılar. Ayşe Gülen Halk Sahnesi oyuncularının sunduğu bir destanla konuşmaları yapıldı. Mezcopotamya Kültür Merkezi'nden katılan grup da Kültür türkülerine geceye renk kattı.

Tekstili'li geçesinde söyledi türkülerinden dolayı iki ay cezaevinde tutulduğu katan Feriz Kurtuluş da cezaevinde çıktıkları bir hafta sonra Grup Yorum'la dayanışma gece sine katıldı. Toroslarda şehit düşen Tankı Koşulu için cezaevindeki bir devrimci tutuşun sözlerini yazdığı, sanatçının da bestelediği türk, sandokta dinleyicilerin "Yavaşın Toros Dinenizim" sloganıyla son buldu.

Gecenin ikinci bölümü, Genç Ekin Sanat Merkezi tiyatroyu grubunun sanatçı ve aydınları üzerindeki baskıları anlatılan oyunundan sonra sahneye gelen Ezgri'nin Gürlüğü ile bitti. Dayanışmanın en güzel örneğini yaşadığı gecenin ikinci bölümü FOSFEM ve Sinema Emekçileri'nin (FOSFEM) ve fotoğraf sanatçısı Engin Kaban'ın birlikte hazırladıkları da gösterisiyle başladı. Tüm emekçi kesimlerden insanların yaşamından kırkıntılarını bulundugu da gösterisi, ayrıca Nazım'dan bu yana susturulmak istenen sanatçı-aydınlar ve Grup Yorum'un tarihi de perdesine yansıttı.

Gecenin bölümüne hakim olan

On bin aşan bir kitle, Grup Yorum'u selamlamak için Ankara Yükseköğretim Kurulu Salonunda bir araya geldi.

çoğu ikinci bölümde daha da arttı. Bu bölümde mesajlar okundu.

"Kanyan bir coğrafyadan, Diyarbakır'dan 'Hiç Durmadan' diyenleri selamlıyoruz" diyor A.Hicri İzgören.

"Gerçek sanat yenilmez, susturulamaz. Sesimiz halkın ve halkının sesidir." diyor Erdoğan Ekner.

Grup Yorum'da dostlarını gönderiyordu İbrahim Karaca.

Ve haykarak "Baylar o çirkin ve kırıltı eğerine sanat tarihine kara sayfalar yazmayın ve yarınki torunlarımızdan utanın" diyor Anı Medmedoğlu.

"Tüm sanatçı arkadaşları insanın insanca yaşaması için tavrı almaya çağırıyoruz" diyor Menderes Samancılar.

Orhan Yiğit Grup Yorum için "Bu hepimiz için tutasaklık demektir. Özgürlük istiyoruz" diyor.

Kürdistan'da sesleniyordu Sa- vazu Ezgi. "Yarın elleri kelepçeli ol- sun türkülerin, varın bükülün- san bağlamının telleri... Gülsünüz ye- terdir güneşi doğurtmaya; mapusluk alnınızın ak cefası olsun."

"Sözümüzü türkümüze kataca- gız, halaya duracağız" diyor Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği. Ve çok destanla konuşmaları.

İlçli, öğrenci, emekçilerden gelen mesajların ardı arkası kalmıyor, "Devrimci sanatçılar susturulamaz" deniyor.

Enternasyonal dayanışmanın örne- kleri, yitirdiğimiz gelen mesajlar- la sergileniyor. Ve Grup Yorum sa- hneye çağırıyor.

"Merhaba... İzcilerimizce, sa- natçı dostlarımızı kucak dolusu merhaba..."

"Sıyrıl Gelen'e baygıllar konser- leri, 'Berivan', 'Haziran'da Ol- mek Zor', 'Yürüyen'... On bin aş- Grup Yorum'la birlikte söyleyiş tür- küleri. El Pueblo ve Venceremos'ta Küba selamları.

Bütün bir mücadele süreci türkü-

lere yansıyor. Grup Ekin de katılıyor Yorum'un sesine, daha sonra da Özgürlük Türkiye'si.

Hep bir ağızdan söyleniyor türkü- ler. Grup Yorum katılan tüm sanatçı- ları davet ediyor sahneye, birlikte söylenen "Dağlara Gel" parçası ve halayları sona eriyor gece.

Evet, Grup Yorum'un en büyük özelliği, kuruluştan bu yana sü- reç içerisinde insanların yaşadığı tüm sorunlara duyarlılığı ve sorun- lın çözümü için mücadeleyi seçme- si. Bu gece aslında son süreçte ya- şanan, tüm duyarlı aydın ve sanat- çılara yönelik baskı ve engellemle- re tepki anlamında yürütülen kam- panyanın son noktası değil; birlikte mücadele etmek için atılmış bir adımdır.

Kemal Sahir Gürel ve Elif Sumru Gürele verilen tutuklamaların Kararını Yargıtı'ya onaylanmasını sona- günderme genel basın toplantıları, imza kampanyaları ve çeşitli eylem- liklerle Grup Yorum tepkisini belir- mişti. Son olarak da büyük bir ça- lışmanın ürünü olan, on bin üzerinde insanın izlediği bu dayanışma ge- cesini gerçekleştirdi.

Grup Yorum, "Bir Kar Makinesi" olarak kendinden sonra gelen pek çok sanatçıya örnek olmuştur.

Grup Yorum, halk adına müca- delelerinin yanında yer alırken, müca- deleleri karşıya kaldı. Ama baskı ve yasaklamalar Grup Yorum'da- la güçlü ve kararlı kaldı. Ve bu bas- kılar onların türkülerinin de hayatı yeniden yaratırlar, şahterlerin kar- şısında, türbinlerin ağıdında, İman- ları, şantiyelerde uğlamışını, ünver- site kordonlarında savulmuş yuruk- larla kıvrım, gerici kuvvetlere karşı kurulan sevimli dayanışma gücü ol- muştur, ezilen, horlanan, soykırım uğratılan Kürt halkının, insanlaş- tırılan dağ köylerinde, tank ve te- peler altındaki kasabalar ve kentler- de yaşamı savunanların sesi olma- larını engelleyemeyecektir. ○

Dayanışma gecesinde Grup Yorum bütün baskılara rağmen türkülerini susmayacağını bir kez daha kanıtlıyor.

Ekonomide "karartma" yılı:

1994

KRİZ SINIR TANIMI-

YOR- Ekonomik göstergeler 1994 yılına ışık karartarak girdi... Ekonomik kriz sürekliliğinin kaynağını yeni-sömürge ekonomik yapıdan alıyor. Ve bu yapı, krizin atlatılmasına olanak tanımıyor.

DOLARIN VE KİRLİ SAVAŞIN YÜKÜ-İktidar sözcüleri dolar krizinin bir tesadüf değil, zorunluluk olduğunu itiraf edemiyorlar... Ekonomik, doların, yani emperyalizme bağımlılığın ve kirliliğin yükü altında her geçen gün biraz daha çökecek.

24 OCAC'TAN BU YANA GEÇEN 14 YIL-Bu yılların bilançosu halk açısından yalnızca yoksullaşmadır. Ama egemen sınıflar kendi derinlerine de deva olamamışlardır. Düzen ekonomisi cephaneliğindeki silahların hepsini kullanmış, yine de krizin giderek derinleşmesini engelleyememiştir.

Yazısı sayfa 12-14'te

Ankara'da Grup Yorum'la dayanışma

On binler Grup YORUM'u kucakladı

■ 23 Ocak... Ankara'daki Yükseliş Koleji'nin Kapalı Spor Salonu dolup taşıyor... On binin üzerinde insan kalabalığı... Bugün Yorum'la dayanışma günü. Bugün halaya durma günü...

■ "Türküler Susmaz Halaylar Sürer" gecesine katılan aydınlar, sanatçılar ve on bin yürek, baskılara, yasaklara karşı, dayanışma için Grup Yorum'la birliktiydi.

■ Grubun elemanlarından Kemal Sahir Gürel gözetaltına alınarak tutuklandı. Şimdi duvarların arkasından yüksek sesle... Ve KAR MAKİNESİ yoluna devam edecek.

Yazısı sayfa 23'te

✓ Liman işçileri: "ÖZELLEŞTİRMEME KARŞI DİRENECEĞİZ"

■ İktidar limanları özelleştirmek için hızla çalışıyor. Ön sırada İzmir Limanı var. Sermayenin patronları, limanları satın almak için göstermelik şirket kurdu... İşçiler: "Çesetleriyle çığnemen haklarımızı çığnetme iz" diyorlar.

■ **Toros Gübre işçileri:**
DÜZEN PARTİLERİ SORUNLARIMIZI ÇÖZEMEZ
Çözümün kendi ellerinde olduğunu biliyor Toros Gübre işçileri. Deneyleriyle öğrendiler bunu, öğrendikleriyle kanıyorsa sesleniyorlar...

■ **"İŞ KAZASI" CİNAYETİ**
Tekirdağ Çerkezköy'de 22 Ocak'ta çöken 5 katlı inşaat 7 işçiye mezar oldu... İnşaatla eksik malzeme kullandığı tespit edildi.

■ **POLİSAN'DA DİRENİŞ KAZANDI**
Gebze Dilovası'nda işten atılan 35 işçinin geri alınması için başlatılan işgal başarıyla sonuçlandı.

■ **DERİ İŞÇİLERİ YÜRÜDÜ**
Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'ndeki 3 bin işçi düzenledikleri yürüyüşle taleplerini dile getirdiler.

■ **POLAR DİRENİŞİNE DESTEK**
16 Ocak'ta başlayan direniş, oturma eylemi ve destek ziyaretleriyle sürüyor.

Yazısı sayfa 20-21'de

LENİN Onurdur Öğretendir Gelecektir

■ Lenin'i savunmak, sosyalizmin insanlığa yaptığı ışığın karartılmaya çalışıldığı bu süreçte, ezilen ve sömürülen tüm dünya halklarının kuruluşunu savunmak ve bunun mücadelesini omuzlamak... Selam olsun büyük önder Lenin'e; onun ışığında yürüyenlere selam olsun.

■ Cabral, Luxemburg, Liebknecht, Suph... Dünya devriminin Ocak şehitleri unutulmayacaklar.

Yazısı sayfa 11'de